

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

στο σχέδιο νόμου «Προστασία των δασικών οικοσυστημάτων, κατάρτιση δασολογίου, ρύθμιση εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί δασών και δασικών εν γένει εκτάσεων και άλλες διατάξεις»

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

ΓΕΝΙΚΑ

1. Η συνταγματική προστασία του φυσικού περιβάλλοντος, που εισήγαγε η Ε΄ Αναθεωρητική Βουλή και έτυχε θερμότατης υποδοχής από όλα σχεδόν τα μέλη της εθνικής αντιπροσωπείας, απετέλεσε πράγματι μια από τις σπουδαιότερες καινοτομίες του καταστατικού χάρτη της χώρας. Με την ενέργειά του αυτή ο συντακτικός νομοθέτης του 1975, ευαίσθητος και γνώστης των οικολογικών προβλημάτων, έθεσε τα θεμέλια για μια ουσιαστικότερη προστασία του φυσικού περιβάλλοντος και αναβάθμιση της ποιότητας ζωής, μέσω μιας αρμονικής και ισόρροπης κοινωνικοοικονομικής ανάπτυξης, η οποία θα λαμβάνει πάντα υπόψη της και θα συνυπολογίζει την οικολογική διάσταση και θα ενδιαφέρεται για τη διατήρηση και ανόρθωση των δασών που κατά τη διάρκεια του ελεύθερου βίου της χώρας μας, υπηρέτησαν το λαό, κατά διαφόρους τρόπους.

Κατά την πρώτη, μετά την απελευθέρωση, περίοδο τα δάση χρησιμοποιούνταν για την άντληση υλογενών αγαθών και για βοσκή, ενώ ένα μέρος τους, αφού εκχερσώθηκε, μετατράπηκε σε γεωργική γη. Με την έναρξη του εικοστού αιώνα και κυρίως από τη δεύτερη δεκαετία αυτού, που δημιουργείται το Υπουργείο Γεωργίας, εισάγεται η αρχή της αειφορίας ως προϋπόθεση για την εκμετάλλευση των δασών. Στη δεκαετία του '40, λόγω του πολέμου, της κατοχής και του επακολουθήσαντος εμφυλίου, πολλά δάση υλοτομήθηκαν άναρχα και το ξύλο τους διατέθηκε στην αγορά για να εξασφαλισθεί ο επιούσιος των κατοίκων των περιοχών αυτών. Από το άλλο μέρος, πολλές γεωργικές εκτάσεις που μένουν ακαλλιέργητες αποκτούν τα χαρακτηριστικά δασικών εκτάσεων και μετά τη λήξη του εμφυλίου επανακαλλιεργούνται. Η περίοδος των δεκαετιών '60 και '70 χαρακτηρίζεται από την επαναφορά της αιφόρου εκμετάλλευσης των δασών, την αύξηση της παραγωγής, αλλά και την άσκηση πιέσεων προς τα δάση για οικιστικές και βιομηχανικές χρήσεις, γύρω από έντονα αναπτυσσόμενες περιοχές. Από την δεκαετία του '80, η δασοπονία εισέρχεται πλέον σε νέα φάση, η οποία χαρακτηρίζεται από την αναγνώριση του πολλαπλού ρόλου των δασών για ανάπτυξη και περιβαλλοντική προστασία, με κύριες χρήσεις την αναψυχή, την παραγωγή ξύλου και συμπληρωματικών προϊόντων, τον ορεινό τουρισμό, τη βόσκηση, τις περιβαλλοντικές λειτουργίες και την προστασία του εδάφους, της βιοποικιλότητας και των γενετικών πόρων.

Το Σύνταγμα του 1975, εμφορούμενο από τις παραπάνω αντιλήψεις για το δάσος και το φυσικό περιβάλλον, διέλαβε για πρώτη φορά διατάξεις που θεσπίζουν προστατευτικό καθεστώς για τα δάση και τις εν γένει δασικές εκτάσεις (άρθρα 24 παρ.1 και 117 παρ. 1 έως 4). Δια των διατάξεων αυτών:

- Η προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος αποτελεί υποχρέωση του Κράτους, το οποίο υποχρεώνεται να λαμβάνει ιδιαίτερα προληπτικά και κα-

τασταλτικά μέτρα για τη διαφύλαξη του.

- Ανατίθεται στον νομοθέτη να θεσπίσει, στα πλαίσια οργάνωσης της δασοπροστασίας, τους αναγκαίους κανόνες και τα ειδικότερα μέτρα, που θα προστατεύουν αποτελεσματικά τα δάση.

- Απαγορεύεται η μεταβολή του προορισμού των δημόσιων δασών και των δημόσιων δασικών εκτάσεων, η οποία αντιμετωπίζεται πλέον ως όλως εξαιρετικό μέτρο και μόνον εφόσον προέχει για την εθνική οικονομία ή αγροτική εκμετάλλευση ή άλλη χρήση που επιβάλλεται από το δημόσιο συμφέρον.

- Καθίσταται υποχρεωτική η κήρυξη ως αναδασωτέων των δασών και δασικών εκτάσεων που καταστρέφονται συνεπεία πυρκαϊάς ή άλλης αιτίας και απαγορεύεται η διάθεσή τους για άλλο προορισμό.

- Επιτρέπεται την αναγκαστική απαλλοτρίωση ιδιωτικών δασών και δασικών εκτάσεων μόνο υπέρ του Δημοσίου, διατηρούμενης αμετάβλητης της μορφής τους.

- Επιτρέπεται η κατάργηση και η ρύθμιση ιδιόρρυθμων εμπράγματων σχέσεων (όπως εν προκειμένω η διακατοχή) και

- Διευκρινίζεται ότι η αγροτική νομοθεσία που διατηρείται σε ισχύ, δεν αντίκειται στις θεσπιζόμενες συνταγματικές διατάξεις.

Ο νομοθέτης συμμορφούμενος με το θεσπισθέν συνταγματικό πλαίσιο και έχοντας υπόψη την πραγματική κατάσταση που διαμορφώθηκε κατά την προπολεμική, την πολεμική και τη μεταπολεμική περίοδο, προσπάθησε με το ν. 998/1979, να εναρμονίσει την προστασία των δασών και των εν γένει δασικών εκτάσεων ως στοιχείων του φυσικού περιβάλλοντος, αφ' ενός μεν με τα άλλα εκ του Συντάγματος προστατευόμενα δικαιώματα και αφ' ετέρου με το γενικότερο δημόσιο συμφέρον. Στα πλαίσια αυτά ανήγαγε τα δάση και τις εν γένει δασικές εκτάσεις σε εθνικό κεφάλαιο, του οποίου η προστασία αποτελεί υποχρέωση τόσο των κρατικών οργάνων κατά την ενάσκηση των αρμοδιοτήτων τους όσο και των πολιτών και αποσαφήνισε ότι η άσκηση του οποιουδήποτε ιδιωτικού δικαιώματος δεν μπορεί να ενεργείται κατά παράβαση της παρεχόμενης από το Σύνταγμα προστασίας, παρά μόνο κατ' εξαίρεση οριζόμενη από το νόμο και μόνο μέσα στα όρια αυτής της εξαίρεσης.

Είναι γενικά αποδεκτή η άποψη ότι η κατά τα ανωτέρω καταστρωθείσα δασοπροστασία, τόσο από το συντακτικό όσο και από τον κοινό νομοθέτη, ήταν, κατά το μάλλον ή ήττον, επιτυχής, σε τρόπο ώστε να μην υπάρχει ουσιώδης λόγος που να υπαγορεύει τη μεταρρύθμισή του. Η αναζήτηση όμως της νομικής γνησιότητας του θεσπισθέντος νομοθετικού πλαισίου, τόσο από την εκτελεστική όσο και τη δικαστική λειτουργία, είχε ως αποτέλεσμα να δημιουργηθούν κατά την πρακτική εφαρμογή του προβλήματα, που κατέστησαν αναγκαία την πρόσφατη αναθεωρητική επέμβαση του συντακτικού νομοθέτη.

Οι γενεσιουργές αιτίες αυτών των προβλημάτων οφείλονται κυρίως:

α) Στο γεγονός, ότι η 159140/1077/12.3.1980 διαταγή του Υπουργού Γεωργίας, που συνόδευσε, ως διευκρινιστική εγκύκλιος, το ν. 998/1979, όρισε ως μοναδικό κριτήριο για το χαρακτηρισμό μιας έκτασης ως δάσους ή δασικής, την ύπαρξη σε αυτή αγρίων ξυλωδών φυτών, των οποίων οι κόμεις σε κάθετη προβολή επί του εδάφους καλύπτουν πλέον του 15% της επιφάνειάς του, ενώ κατά την πραγματική έννοια του άρθρου 3 του ν. 998/1979, όπως αυτή ερμηνεύτηκε από το Α.Ε.Δ. του άρ-

θρου 100 του Συντάγματος με την 27/1999 απόφασή του, το κριτήριο είναι η ύπαρξη δασογενούς περιβάλλοντος. Πέραν τούτου έκανε εξαιρετικά περιορισμένη τη δυνατότητα χαρακτηρισμού μιας έκτασης ως μη δασικής, αφού στον κατάλογο των δασικών ειδών περιέλαβε όλους σχεδόν τους πολυετείς θάμνους, ακόμα και αυτούς που δεν παράγουν δασικά προϊόντα και χαρακτηρίζονται ως φρύγανα και

β) Στη διατύπωση της παραγράφου 1 του άρθρου 24 του Συντάγματος, που έθετε τα μη δημόσια δάση υπό καθεστώς απολύτου προστασίας, εν αντιθέσει προς τα δημόσια, πράγμα που είχε ως συνέπεια να αντιμετωπίζονται όλες οι σχετικές διατάξεις του ΣΤ' κεφαλαίου του ν. 998/1979 ως αντικείμενες στο Σύνταγμα ως προς το σημείο αυτό.

Με την τροποποίηση της διάταξης του άρθρου 24 παράγραφος 1 του Συντάγματος και την ερμηνευτική δήλωση που τη συνοδεύει, ήρθαν εν μέρει οι εμπλοκές που δημιουργήσαν το λεγόμενο «δασικό πρόβλημα». Συγκεκριμένα με την παραπάνω διάταξη:

- Ανάγεται σε υποχρέωση του κράτους και δικαίωμα του καθενός η προστασία του φυσικού και πολιτιστικού περιβάλλοντος και υποχρεώνεται το κράτος να παίρνει ιδιαίτερα προληπτικά ή κατασταλτικά μέτρα για τη διαφύλαξή του, στα πλαίσια της αρχής της αειφορίας.

- Τίθεται γενικός προστατευτικός κανόνας για την προστασία των δασών και των δασικών εκτάσεων, ως στοιχείων του φυσικού περιβάλλοντος, ανεξαρτήτως ιδιοκτησίας, ο οποίος ως εξαιρετικό μέτρο κάμπτεται μόνο όταν προέχει για την εθνική οικονομία η αγροτική εκμετάλλευση ή άλλη χρήση που επιβάλλεται από το δημόσιο συμφέρον.

- Θεσπίζεται η υποχρέωση του κράτους για την κατάρτιση Δασολογίου και τέλος

- Με την ερμηνευτική δήλωση προσδιορίζονται οι έννοιες του δάσους και της δασικής έκτασης.

Πρέπει να σημειωθεί ότι ο εισαχθείς, με την ερμηνευτική δήλωση του άρθρου 24 του Συντάγματος, ορισμός του δάσους και της δασικής έκτασης, που είναι ταυτόσημος με τους αντίστοιχους ορισμούς της δασολογικής επιστήμης, δεν προσφέρεται όπως είναι φυσικό για «νομική χρήση», αφού οι χρησιμοποιούμενοι από την επιστήμη της δασικής οικολογίας όροι όπως «οργανικό σύνολο, αμοιβαία αλληλεξάρτηση και αλληλεπίδραση, αναγκαία επιφάνεια, δασοβιοκοινότητα, δασογενές περιβάλλον, αραιά βλάστηση», αποτελούν όρους νομικά απροσδιόριστους και ως εκ τούτου χρήζουν αποσαφήνισης και εξειδίκευσης. Χαρακτηριστική εν προκειμένω είναι απόφαση Διοικητικού Πρωτοδικείου¹, εκδοθείσα επί προσφυγής κατά απόφασης κατεδάφισης κτίσματος επί δασικής εκτάσεως, από το σκεπτικό της οποίας προκύπτει γλαφυρή η αναγκαιότητα της εν λόγω εξειδίκευσης. «Έτσι γίνεται χρήση υπό του νομοθέτου όρων, όπως σποραδική, αραιή, πενιχρή κάλυψη, οργανική ενότητας, προσφορά δασικών προϊόντων, συμβολή στη διατήρηση της φυσικής και βιολογικής ισορροπίας και εξυπηρέτηση της διαβιώσεως του ανθρώπου εντός του φυσικού περιβάλλοντος, χωρίς να εξειδικεύονται οι όροι αυτοί. Είναι δε επιβεβλημένη η εξειδίκευσή τους, καθ' όσον, όπως προαναφέρθηκε, πρόκειται περί αορίστων νομικών εννοιών, εμπειρικού και αξιολογικού χαρακτήρος.»

Παρίσταται έτσι ανάγκη να εξειδικευτούν, σύμφωνα με τους κανόνες και τα πορίσματα της δασολογικής επιστήμης, οι ορισμοί που εισήγαγε η συνταγματική αναθεώρηση, σε τρόπο ώστε να είναι πρακτικά και κατά τρόπο ενιαίο εφαρμόσιμοι κατά την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων.

2. Ο χειρισμός δασοπολιτικών προβλημάτων προϋποθέτει τη γνώση των κανόνων κάτω από τους οποίους λειτουργούν τα δασικά οικοσυστήματα, των κανόνων της αειφορικής δασοπονίας και της άσκησης των δασοπονικών οικονομικών δραστηριοτήτων με ταυτόχρονη προστασία του περιβάλλοντος. Χωρίς αυτή τη γνώση οι χειρισμοί των δασοπολιτικών προβλημάτων δεν έχουν ελπίδες επιτυχούς αντιμετώπισης. Κατά την πρακτική εφαρμογή των επιστημονικών γνώσεων και των σχετικών διαδικασιών για τη διασφάλιση του αειφορικού και πολυλειτουργικού ρόλου των δασών, που εισήχθη στη νομοθεσία που διέπει την ελληνική δασοπονία, κυρίως με τις διατάξεις των άρθρων 70 επ. του Δασικού Κώδικα (ν. 4173/1929), αναπτύσσονται κατά κανόνα αντικρουόμενα συμφέροντα μεταξύ του δάσους και της ανθρώπινης κοινωνίας ή των πολιτών. Η δασική πολιτική οφείλει να επιλύσει τέτοιες αντιθέσεις, με κριτήριο τη διατήρηση και την αειφορική διαχείριση του δάσους και την εξασφάλιση του πολυλειτουργικού ρόλου του. Με την έννοια αυτή η δασική πολιτική ενδιαφέρεται για το κοινωνικό σύνολο και την ευημερία του, όσο αυτή εξαρτάται ή επηρεάζεται από τα δάση και τους δασικούς πόρους γενικότερα.

Τα δάση και οι δασικές εκτάσεις συνεπώς πρέπει να αντιμετωπίζονται ως στοιχείο ισορροπίας του περιβάλλοντος, λόγω των προστατευτικών λειτουργιών, όπως η προστασία του εδάφους από τη διάβρωση, η δίατα των υδάτων, η απορρόφηση των επικινδύνων ρυπαντών της ατμόσφαιρας και ο εμπλουτισμός της με οξυγόνο και η διατήρηση της χλωρίδας, της πανίδας και της βιοποικιλότητας των ειδών και των οικοσυστημάτων.

Είναι δεδομένο ότι θα υπάρχουν πάντοτε περιπτώσεις που για την εξυπηρέτηση του δημόσιου συμφέροντος θα απαιτηθεί να θυσιάσει δασική γη. Με δεδομένες τις περιβαλλοντικές λειτουργίες τις οποίες τα δάση και οι δασικές εκτάσεις ασκούν, τη μεγάλη γεωγραφική, διαχρονική και κοινωνική εμβέλεια των λειτουργιών αυτών, αλλά και τον άμεσο και έμμεσο επηρεασμό της οικονομίας και της ζωής των ευρύτερων περιοχών από τις λειτουργίες αυτές, η αλλαγή χρήσης των δασών είναι ανάγκη να διέπεται αυστηρά από την αρχή του δημόσιου συμφέροντος.

3. Η δασική ιδιοκτησία στη χώρα μας, ρυθμίστηκε κατά τις επί μέρους απελευθερώσεις από τις σχετικές συνθήκες και τα πρωτόκολλα που συνετάγησαν σε εκτέλεσή τους, αλλά και από τους σχετικούς νόμους, που κύρωσαν τα συμφωνηθέντα. Έτσι, διακρίνουμε διαφοροποιήσεις κατά εδαφικές ενότητες, που οφείλονται στις διαφορετικές ρυθμίσεις που έγιναν κατά περιοχή. Οι ενότητες αυτές είναι:

- α) Οι εκτάσεις που πρώτες προέκυψαν μετά την απελευθέρωση από τον τουρκικό ζυγό, οι αποκαλούμενες και εκτάσεις του Παλαιού Βασιλείου (Πελοπόννησος, Στερεά Ελλάδα, Κυκλάδες, Εύβοια, Φθιώτιδα).

- β) Οι εκτάσεις των περιοχών Θεσσαλίας, Ιωαννίνων και Άρτας.

- γ) Οι εκτάσεις των περιοχών Μακεδονίας και Θράκης.

¹ Υπ' αριθμ. 8/1999 απόφαση Διοικητικού Πρωτοδικείου Κορίνθου

δ) Οι εκτάσεις των Ιόνιων Νήσων.

ε) Οι εκτάσεις της Κρήτης.

στ) Οι εκτάσεις των Δωδεκανήσων και

ζ) Οι εκτάσεις του λεγόμενου Κάτω Θηβαϊκού Πεδίου.

Στα χρόνια που μεσολάβησαν από την απελευθέρωση των διαφόρων περιοχών της χώρας μας μέχρι σήμερα, διαμορφώθηκαν, κυρίως με νομοθετικές ή διοικητικές επεμβάσεις, αλλοιώσεις στις αρχικές ρυθμίσεις, που δημιουργούν σύγχυση στη γαιοδιοκτησία της χώρας επί των δασών και των δασικών εν γένει εκτάσεων.

Χαρακτηριστική περίπτωση μιας τέτοιας αλλοίωσης, είναι η εισαχθείσα με το διάταγμα της 17/29 Νοεμβρίου 1836 - που είναι το πρώτο σχετικό με την ιδιοκτησία επί δασών, νομοθέτημα του ελεύθερου Ελληνικού Κράτους - έννοια του «διακατεχόμενου» δάσους. Όπως ορθά παρατηρεί ο Ευθύμιος Κουρουσόπουλος στο σχετικό σύγγραμμά του (Δασική ιδιοκτησία και διαχειρίσις, Αθήνα 1978) «η έννοια του «διακατεχόμενου δάσους» φαίνεται ότι οφείλει την καταγωγή της εκ του άρθρου 3 του Διατάγματος της 17/19 Νοεμβρίου 1836 «περί ιδιωτικών δασών». Κατά τα εδ. 3, 4 και 5 του ως άνω άρθρου η Γραμματεία επί των Οικονομικών θα ήλεγχε τους προσαχθέντες εντός έτους παρά των διεκδικούντων δικαιώματα επί δασών τίτλους και εφόσον ήθελε εύρει τούτους εγκύρους και νομίμους, θα παρέδιδε την κατοχήν εις τους αναγνωριζομένους ως ιδιοκτήτας. Εφόσον δι' έλλειψιν νομίμων αποδείξεων ήθελε απορρίψει τας αιτήσεις, θα παρέπεμπε τας προβληθείσας αξιώσεις εις τα αρμόδια δικαστήρια. Εις την τελευταίαν ταύτην περίπτωση ορίζεται ότι «μέχρι της τελειωτικής δικαστικής αποφάσεως» εν σχέσει προς την κυριότητα του διεκδικουμένου δάσους, η διακατοχή του διαφιλονικουμένου δάσους δεν αφαιρείται από τον διακατέχοντα και διεκδικούντα τούτο αλλ' εξακολουθεί παραμένονσα αυτό.»

Μία άλλη χαρακτηριστική περίπτωση αλλοίωσης είναι η πρακτική που εφαρμόζεται σε σχέση με το μαχητό τεκμήριο κυριότητας που επέβαλε το παραπάνω διάταγμα. Παρά το γεγονός ότι προϋπόθεση για την εφαρμογή των διατάξεων αυτού του διατάγματος είναι το διεκδικούμενο να ήταν δάσος προ του 1836 (Α.Π. 192/1932, 575/1967), εν τούτοις με διάφορες νομοθετικές ρυθμίσεις και διοικητικές μεθοδεύσεις, το υπέρ του Δημοσίου μαχητό τεκμήριο κυριότητας κατέληξε στην πράξη λειτούργει με τη λογική, ότι όποια έκταση έχει δασική βλάστηση ανήκει κατά μαχητό τεκμήριο στο Δημόσιο, εκτός αν υπήρξε διοικητική αναγνώριση (μέσω Συμβουλίου Ιδιοκτησίας Δασών και απόφασης Υπουργού) ή τελεσίδικη απόφαση δικαστηρίων σε αντιδικία με το Δημόσιο. Οι πρακτικές συνέπειες αυτής της λογικής είναι πολλές. Αναφέρεται ενδεικτικά ότι γίνεται εφαρμογή του τεκμηρίου σε μικροεκτάσεις που έχουν μεν δασική βλάστηση, αλλά βρίσκονται μέσα σε ευρύτερες γεωργικές περιοχές, στις οποίες βέβαια ποτέ το Δημόσιο δεν είχε δασική ιδιοκτησία.

Αποτέλεσμα της κατά τα ανωτέρω διαμορφωθείσας κατάστασης είναι η έγερση διαρκών και συνεχών αμφισβητήσεων, τόσο επί του ιδιοκτησιακού καθεστώτος από το οποίο αυτές διέπονται όσο και επί του δασικού χαρακτήρα των εκτάσεων, ο οποίος συνδέεται άμεσα με την εφαρμογή του τεκμηρίου. Η επίλυση των ιδιοκτησιακών διαφορών είτε με τη διοικητική αναγνώριση μέσω του Συμβουλίου Ιδιοκτησίας Δασών (Σ.Ι.Δ.) είτε με τη δικαστική διαδικασία μέσω των τακτικών δικαστηρίων, είναι υπόθεση ιδιαίτερα χρονοβόρα που σε πολλές περιπτώ-

σεις διαρκεί και πέραν της δεκαπενταετίας, με αποτέλεσμα οι υπηρεσίες και τα δικαστήρια να βρίσκονται σε συνεχή και ατέρμονη απασχόληση, όταν η τελική επίλυση της αμφισβήτησης απαιτεί τόσο μεγάλο χρονικό διάστημα.

Οι μέχρι σήμερα νομοθετικές ρυθμίσεις δεν οδήγησαν στην ουσιαστική αντιμετώπιση της υφιστάμενης κατάστασης, καθόσον:

α) Ο ν. 248/1976 «Περί φύλλου καταγραφής, μητρώου ιδιοκτησίας και οριοθεσίας των δασικών εκτάσεων και προστασίας των δημοσίων δασικών εκτάσεων» (ΦΕΚ 6 Α'), δεν οδήγησε στην κατάρτιση δασικού κτηματολογίου. Οι ρυθμίσεις αυτού του νόμου, ενώ δεν προσέφεραν σχεδόν τίποτε στην επίλυση του ιδιοκτησιακού θέματος, είχαν ως αποτέλεσμα την προσθήκη νέων προβλημάτων στο ήδη περίπλοκο θέμα της δασικής ιδιοκτησίας.

β) Ο ν. 998/1979 δεν αντιμετώπισε συστηματικά το ιδιοκτησιακό θέμα των δασών και των δασικών εν γένει εκτάσεων και στις ελάχιστες περιπτώσεις ρυθμίσεως τέτοιου είδους θεμάτων (π.χ. ρητινευόμενα δάση, αναδασωθέντες αγροί κ.λπ.) διέλαβε διατάξεις περίπλοκες, χρονοβόρες και δύσκαμπτες, με αποτέλεσμα οι περισσότερες από αυτές να μείνουν αδρανείς. Πέραν τούτου, δεν διέλαβε μεταβατικής ισχύος διατάξεις για την περαίωση υποθέσεων που ευρίσκοντο σε εξέλιξη με τις προϊσχύουσες δασικές διατάξεις (π.χ. παραχωρήσεις).

Ο ίδιος νόμος, ενώ έθετε ως προϋπόθεση για την εφαρμογή των προστατευτικών διατάξεών του, τον καθορισμό του δασικού χώρου, εισάγοντας τον καινοφανή όρο «Δασολόγιο», δεν προέβλεπε μία σύντομη, εφικτή και πρακτικά εφαρμόσιμη διαδικασία για την επίτευξη του παραπάνω σκοπού, με αποτέλεσμα οι σχετικές διατάξεις του να μείνουν ανενεργές επί όλο αυτό το χρονικό διάστημα.

Λόγω των αναφερομένων αδυναμιών των διατάξεων της δασικής νομοθεσίας και ειδικότερα του ν. 248/1976 και δεδομένου ότι βρίσκεται σε εξέλιξη η κατάρτιση του εθνικού κτηματολογίου της χώρας, στο οποίο εντάσσονται και οι δασικές εν γένει εκτάσεις, ορθά περιελήφθησαν στο νόμο 2664/1998 (ΦΕΚ 275 Α') «Εθνικό κτηματολόγιο και άλλες διατάξεις», οι διατάξεις των άρθρων 27 και 28, με τις οποίες καταργήθηκαν οι διατάξεις του ν. 248/1976 και εισήχθη ένα νέο σύστημα ρυθμίσεων, που οδηγεί στον καθορισμό του δασικού χώρου κατά τρόπο ακριβή, αντικειμενικό και οριστικό για την επίλυση του ιδιοκτησιακού καθεστώτος, για την οποία αρμόδια καθίστανται τα τακτικά δικαστήρια, που δικάζουν με σύντομη ειδική διαδικασία.

4. Με βάση το κατά τα ανωτέρω διαμορφωθέν συνταγματικό πλαίσιο και τις θεωρήσεις της δασολογικής επιστήμης και λαμβάνοντας υπόψη ότι το μαχητό τεκμήριο κυριότητας του δημοσίου επί των δασών και των δασικών εν γένει εκτάσεων δεν είναι νοητό να επεκτείνεται και επί των αγρών που απέκτησαν δασική βλάστηση λόγω εγκατάλειψης της καλλιέργειάς τους, επιχειρείται η κατάλληλη αναμόρφωση της δασικής εν γένει νομοθεσίας. Κύριος στόχος του νομοσχεδίου, το οποίο είναι εκτελεστικό του αναθεωρημένου άρθρου 24 παρ. 1 του Συντάγματος και εξειδικεύει τις νέες ρυθμίσεις του, είναι ο προσδιορισμός του δασικού χώρου και η αναγνώριση της ιδιαίτερης κατάστασης και κατηγορίας κάθε δασικής έκτασης, με την εξειδίκευση του ορισμού και την κατάρτιση του Δασολογίου, η αντιμετώπιση χρόνιων προβλημάτων και η επίλυση υφιστάμενων αμφισβητήσεων, σε τρόπο ώστε να καθίσταται δυνατή και να τίθεται υπό

έλεγχο η εφαρμογή των μέτρων και ενεργειών που απορρέουν από τις διατάξεις του ισχύοντος Συντάγματος και του Δασικού Κώδικα.

Με τις προτεινόμενες διατάξεις και τις διατάξεις των άρθρων 27 και 28 του ν. 2664/1998, όπως αυτές αναμορφώνονται και τροποποιούνται, επιδιώκεται ο προσδιορισμός του δασικού χώρου και η επίλυση του ιδιοκτησιακού θέματος με την επόμενη διαδικασία:

- Ορίζεται ως απώτερος χρόνος αναδρομής στο παρελθόν η παλαιότερη αεροφωτογράφιση που καλύπτει ολόκληρη τη χώρας (1945) και μόνο σε περιπτώσεις που η εν λόγω αεροφωτογραφία, λόγω ποιότητας δεν είναι ευκρινής, καθώς και στην περίπτωση των δασωθέντων αγρών χρησιμοποιείται και η αεροφωτογραφία του έτους 1960. Οι πρακτικοί λόγοι που υπαγορεύουν αυτή την πρόταση είναι οι επόμενοι:

- Δεν υπάρχουν ακριβή και ασφαλή στοιχεία για τις εκτάσεις που καλύπτονταν από δάση και δασικές εκτάσεις, κατά τις διαδοχικές περιόδους απελευθέρωσης της χώρας μας. Πολύ περισσότερο δεν υπάρχουν ασφαλή χαρτογραφικά στοιχεία.

- Η πρώτη αεροφωτογράφιση της χώρας έγινε κατά το έτος 1945, σε κλίμακα που εγγίζει το 1: 45.000 και ποιότητα μέτρια έως κακή και ως εκ τούτου δεν προσφέρεται πάντα για ασφαλείς παρατηρήσεις μικροεκτάσεων, αφού το ένα τετραγωνικό χιλιοστό επί της φωτογραφίας αντιστοιχεί με έκταση 2.000 τετραγωνικών μέτρων επί του εδάφους και το ένα τετραγωνικό εκατοστό με έκταση περίπου 200 στρεμμάτων.

- Με βάση τις παραπάνω αεροφωτογραφίες και τη σημερινή μορφή, καταρτίζεται ο δασικός χάρτης των εκτάσεων του νομού και το Δασολόγιο. Πρέπει να σημειωθεί ότι οι δασικοί χάρτες που καταρτίστηκαν ή βρίσκονται σε στάδιο κατάρτισης δεν θα επανακαταρτισθούν αφού προβλέπεται διαδικασία διόρθωσης, σύμφωνα με τις πράξεις που θα εκδοθούν από τις δασικές υπηρεσίες κατ' εφαρμογή των διατάξεων των άρθρων 11, 12, 17 και 21 του παρόντος νόμου και των λοιπών διατάξεων της δασικής νομοθεσίας.

- Καταγράφονται με λεπτομέρεια όλες οι περιπτώσεις νόμων, διαταγμάτων και αποφάσεων που ρύθμισαν ιδιοκτησιακά ζητήματα και αίρονται οι επ' αυτών αμφισβητήσεις.

- Η διερεύνηση των εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί δασών και δασικών εκτάσεων γίνεται από τις υπηρεσίες του εθνικού κτηματολογίου, στη διάθεση των οποίων τίθεται τόσο ο δασικός χάρτης, όσο και το ιδιοκτησιακό αρχείο των δασικών υπηρεσιών.

- Οι ενδιαφερόμενοι, εφόσον έχουν ήδη τα προβλεπόμενα από το νόμο δικαιολογητικά, εγγράφονται ως ιδιοκτήτες. Στην αντίθετη περίπτωση, το αίτημά τους απορρίπτεται ή εφόσον εμπίπτουν στις ρυθμίσεις του δασικού νόμου, παραπέμπονται στο αρμόδιο όργανο για να κριθεί η αξίωσή τους.

- Λαμβάνεται ειδική μέριμνα για τη συντόμευση της δικαστικής διαδικασίας, αφού με τις διατάξεις του άρθρου 28 του ν. 2664/1998 ορίστηκε ότι τα αρμόδια τακτικά δικαστήρια θα εκδικάζουν τις σχετικές υποθέσεις με τη διαδικασία του άρθρου 270 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας.

- Οι διάσπαρτες μέσα στον ευρύτερο αγροτικό χώρο δασικές εκτάσεις δεν αμφισβητούνται ιδιοκτησιακά από το Δημόσιο, εφόσον αποτελούν μέρη αγροκτημάτων και υφίστανται τίτλοι προ του 1946.

- Στις περιοχές που θα καταρτισθεί ο δασικός χάρτης και θα υπάρξει το ιδιοκτησιακό ξεκαθάρισμα, θα καταργείται η αρμοδιότητα των συλλογικών ή ατομικών οργάνων (Δασάρχης, Επιτροπές, ΣΙΔ, κ.λπ.) για την κρίση ιδιοκτησιακών υποθέσεων και θεμάτων χρήσης.

- Από του σημείου αυτού, οποιαδήποτε αναγνώριση εμπραγμάτων δικαιωμάτων θα αποτελεί αρμοδιότητα των τακτικών δικαστηρίων.

Με τις παραπάνω διαδικασίες που καθιερώνονται, επιδιώκεται η επιβολή τάξης και η αντιμετώπιση των προβλημάτων κατά τρόπο που δεν θα ζημιώνει το δάσος και δεν θα δημιουργεί αδικίες. Διότι με τις διαδικασίες αυτές θα αποκαλυφθούν όλες οι δασικές εκτάσεις που άλλαξαν χρήση, οπότε θα είναι πλέον εύκολο να ελεγχθεί ποιες από αυτές είναι νόμιμες και ποιες παράνομες.

Γίνεται έτσι φανερό ότι με το σχέδιο νόμου επιχειρείται η προσαρμογή των επί μέρους διατάξεων της δασικής νομοθεσίας προς τις συνταγματικές διατάξεις και αντιμετωπίζονται, στο μέτρο του δυνατού, χρονίζοντα προβλήματα που απασχολούν τη διοίκηση και τους πολίτες.

ΕΙΔΙΚΑ

Με το άρθρο 1: Τροποποιούνται οι διατάξεις του ν. 998/1979, ώστε να εναρμονιστούν με τις ισχύουσες νέες συνταγματικές διατάξεις.

Συγκεκριμένα:

Παράγραφοι 1-2

Ο ορισμός του δάσους και της δασικής έκτασης, που περιλαμβάνεται στην ερμηνευτική δήλωση του άρθρου 24 του Συντάγματος, προέρχεται από τη σχετική νομολογία του Α.Ε.Δ. (απόφαση 27/1999) και είναι κατ' ουσία ταυτοσημείο με το σχετικό ορισμό της δασικής οικολογίας. Οι εννοιολογικοί όροι της εν λόγω επιστήμης, δεσπόζουν στην ως άνω ερμηνευτική δήλωση, ως αυστηρές επιστημονικές έννοιες (δασοβιοκοινότητα, δασογενές περιβάλλον, κλπ) και τελούν σε προσδιοριστική κρίσιμη σχέση, με την έννοια της αναγκαίας επιφάνειας του εδάφους.

Ανακύπτει συνεπώς υπό το ανωτέρω δεδομένο της συνταγματικής αναθεώρησης, η ανάγκη εξειδίκευσης των προαναφερόμενων εννοιολογικών – επιστημονικών γενικών όρων, προκειμένου οι κρίσιμοι ορισμοί του δάσους και της δασικής έκτασης να προσλάβουν την πλήρη νοηματική τους καθαρότητα και να καταστούν, εκ του ασφαλούς, εφαρμόσιμοι με γενικά, ενιαία και αντικειμενικά κριτήρια. Με την εξειδίκευση των τεχνικών και βιολογικών εννοιών, που είναι άλλωστε συμβατή με τη συνταγματική θεωρία και τη νομοθετική πρακτική, εκπληρώνεται ταυτόχρονα και η ανάγκη της προσαρμογής της δασικής νομοθεσίας στις θεμελιώδεις έννοιες του δάσους και της δασικής έκτασης (βλ. και Ε. Βενιζέλου: Το Αναθεωρητικό Κεκτημένο, σελ. 190-191).

Για την επιχειρούμενη με το νομοσχέδιο εξειδίκευση και αποσαφήνιση των εννοιολογικών όρων της επιστήμης που περιέχονται στην ερμηνευτική δήλωση, ελήφθησαν υπόψη τα επόμενα:

α) Η σχετική νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, κατά την οποία το Σύνταγμα παραπέμπει στην επιστημονική έννοια του δάσους και της δασικής έκτασης. «Το Σύνταγμα, προστατεύει δια του άρθρου 24 το δάσος και τις δασικές εκτάσεις, παραπέμπει εις την επιστημονικήν έννοιαν των εδαφικών τούτων οικοσυστημάτων προς την οποίαν υποχρεούται να συμμορφωθεί και ο νο-

μοθέτης, κατά την ειδικωτέραν οργάνωσιν της συνταγματικής προστασίας»².

β) Ο σχετικός ορισμός της Δασικής Οικολογίας ως κλάδου της δασολογικής επιστήμης, κατά τον οποίο, για να χαρακτηριστεί μια περιοχή ή ένα τμήμα της επιφάνειας της γης ως δάσος θα πρέπει να καλύπτεται εν όλω ή σποραδικά από άγρια ξυλώδη φυτά οποιονδήποτε διαστάσεων και οποιασδήποτε ηλικίας και ότι τα άγρια αυτά ξυλώδη φυτά πρέπει να βρίσκονται σε τέτοια μεταξύ τους απόσταση και αλληλεπίδραση, ώστε να αποτελούν οργανική ενότητα. Πλέον συγκεκριμένα:

- Το δάσος αποτελείται από δένδρα και θάμνους «που συζούν πάνω σε μια μεγάλη επιφάνεια σε στενή κοινωνική σχέση μεταξύ τους και σε τόση απόσταση, ώστε με τη συγκόμωσή τους να δημιουργούν ένα ξεχωριστό περιβάλλον – το δασογενές περιβάλλον – και μαζί με άλλα είδη από το φυτικό και ζωικό βασίλειο, δημιουργούν μια ξεχωριστή βιοκοινότητα την οποία ονομάζουμε δασοβιοκοινότητα και αν λάβουμε υπόψη μας και τον βίοτοπο την ονομάζουμε δασική βιογεωκοινότητα ή δασικό οικοσύστημα»³. Βλέπε και αντίστοιχο ορισμό καθηγητή Χρ. Μουλόπουλου⁴.

- Το «χαρακτηριστικό γνώρισμα των δασικών οικοσυστημάτων είναι η κατακόρυφη δομή τους, (η ύπαρξη πολλών ορόφων). Το μεγάλο ύψος των δασικών δένδρων επιτρέπει τη συνύπαρξη στον ίδιο χώρο δένδρων, θάμνων και άλλων φυτών διαφόρου ύψους»⁵.

- «Η ελάχιστη έκταση του δάσους είναι πάντοτε μεγαλύτερη της έκτασης της δασοσυστάδας» και «η μικρή δασοσυστάδα έχει εμβαδόν 0,3 εκτάρια περίπου μέχρι 3 εκτάρια»⁶ ή κατ' άλλους 0,3 εκτάρια έως 1 εκτάριο⁷.

Σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 24 παρ. 1 του Συντάγματος και τη σχετική ερμηνευτική δήλωση που τη συνοδεύει, «ως δάσος ή δασικό οικοσύστημα νοείται το οργανικό σύνολο άγριων φυτών με ξυλώδη κορμό, πάνω στην αναγκαία επιφάνεια του εδάφους, τα οποία, μαζί με την εκεί συνυπάρχουσα χλωρίδα και πανίδα, αποτελούν μέσω της αμοιβαίας αλληλεξάρτησης και αλληλοεπίδρασής τους, ιδιαίτερη βιοκοινότητα (δασοβιοκοινότητα) και ιδιαίτερο φυσικό περιβάλλον (δασογενές). Δασική δε έκταση υπάρχει όταν στο παραπάνω σύνολο η άγρια ξυλώδης βλάστηση, υψηλή ή θαμνώδης, είναι αραιά.».

Ο εν λόγω ορισμός διαμορφώθηκε τόσο με βάση τα επιστημονικά δεδομένα της δασικής οικολογίας όσο και την, κατά το Σύνταγμα (άρθρο 17), παρεχόμενη προστασία στην εξατομικευμένη ακίνητη ιδιοκτησία, στην οποία ο επιβαλλόμενος χαρακτηρισμός της, ως δάσος ή δασική έκταση, περιορίζεται στα ατομικά της όρια, βάσει σχετικής διαδικασίας (άρθρο 14 ν. 998/1979) που κινείται με αίτηση του ενδιαφερόμενου ιδιοκτήμονα.

Τονίστηκε ήδη ότι οι περιεχόμενες στον ορισμό του δάσους επιστημονικές έννοιες της δασικής οικολογίας, αποτελούν νομικά αόριστες έννοιες και ως εκ τούτου δημιουργούν συγχύσεις κατά την πρακτική εφαρμογή

του, με αποτέλεσμα τη διαρκή διαμάχη κράτους και πολιτών, την υπέρμετρη απασχόληση των δικαστηρίων και των υπηρεσιών και την αναποτελεσματική προστασία των δασικών οικοσυστημάτων. Συνεπώς η εξειδίκευση, δηλαδή ο ακριβής προσδιορισμός και η αποσαφήνιση των παραπάνω εννοιών (άγρια φυτά με ξυλώδη κορμό, αναγκαία επιφάνεια, αμοιβαία αλληλεξάρτηση και αλληλεπίδραση, δασοβιοκοινότητα κ.λπ.), που τίθενται ως προϋποθέσεις για τη δημιουργία δασογενούς περιβάλλοντος, καθίσταται αναγκαία και δίδεται από τους ειδικότερους ορισμούς της δασικής οικολογίας. σύμφωνα με τους οποίους⁸:

- Για να υπάρξει η «στενή κοινωνική σχέση» των δασοπονικών ειδών και να δημιουργηθεί το δασογενές περιβάλλον, απαιτείται μια ελάχιστη, κατά το δυνατό αποστρογγυλωμένη, επιφάνεια και μια ελάχιστη συγκόμωση που θα εξασφαλίζει μία ικανοποιητική σκίαση του εδάφους.

- Η ελάχιστη αυτή συγκόμωση των δασικών ειδών, δηλαδή η κάθετη προβολή της κόμης των δασικών ειδών επί του εδάφους, θα πρέπει να εξασφαλίζει επαρκή σκίαση του εδάφους, σε τρόπο ώστε να δημιουργείται το δασογενές περιβάλλον.

- Η ελάχιστη έκταση στην οποία βρίσκεται εφαρμογή η έννοια του δάσους είναι η έκταση της μικρής δασοσυστάδας (0,3 μέχρι 3 εκτάρια).

Η αναγκαία αυτή αποσαφήνιση και εξειδίκευση του ορισμού, επιχειρείται με την προτεινόμενη τροποποίηση των διατάξεων του άρθρου 3 του ν. 998/1979, κατά τα επόμενα.

- Οι παράγραφοι 1 και 2 αντικαθίστανται και προσαρμόζονται πλήρως προς τους αντίστοιχους ορισμούς της ερμηνευτικής δήλωσης του Συντάγματος.

- Με τις διατάξεις της παραγράφου 3 προσδιορίζονται, με βάση τους κανόνες της δασικής οικολογίας, όπως αναφέρθηκαν παραπάνω, τα αναγκαία φυτικά και εδαφικά στοιχεία που είναι απαραίτητα για να υπάρξει η δασοβιοκοινότητα και να δημιουργηθεί το δασογενές περιβάλλον. Με το σαφή προσδιορισμό των ελάχιστων φυτικών και εδαφικών στοιχείων (ύπαρξη αγρίων ξυλωδών φυτών, σε έκταση εμβαδού τουλάχιστο 0,3 εκταρίων και σε πυκνότητα τόση ώστε οι κόμεις τους να καλύπτουν τουλάχιστον το 25% της επιφάνειας του εδάφους) οι ορισμοί του δάσους και της δασικής έκτασης προσλαμβάνουν πλήρη νοηματική καθαρότητα και καθίστανται εκ του ασφαλούς, εφαρμόσιμοι με γενικά, ενιαία και αντικειμενικά κριτήρια. Πρέπει εδώ να σημειωθεί ότι το ποσοστό της σκίασης του εδάφους από το υπέργειο τμήμα των φυτών, οριζόμενο σε είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) είναι το ελάχιστο απαιτούμενο για τη διαφοροποίηση του δασογενούς από το υπαίθριο περιβάλλον. Το ποσοστό αυτό, που κατά την ορολογία της δασολογικής επιστήμης είναι γνωστό με τον όρο «βαθμός συγκόμωσης», ανάγεται σε όλη τη χαρακτηριζόμενη έκταση όταν η

² Συμβούλιο της Επικρατείας 6206/1996, Ανώτατο Ειδικό Δικαστήριο άρθρου 100 Συν. 27/1999

³ Δασική Οικολογία, Σπ. Ντάφης, Εκδόσεις Γιαχούδη - Γιαπούλη, Θεσ/κη 1986, σελ. 4

⁴ Μαθήματα Δασοκομικής, Μέρος Πρώτο, Θεωρητική Δασοκομική ή Δασική Οικολογία, Χρ. Μουλόπουλος, Θεσ/κη, σελ. 1

⁵ Δασική Οικολογία, Σπ. Ντάφης, σελ. 285

⁶ Μαθήματα Δασοκομικής, Μέρος Πρώτο, Χρ. Μουλόπουλος, σελ. 7

⁷ Εφηρμοσμένη Δασοκομική, Σπ. Ντάφης, σελ. 15

⁸ - Μαθήματα Δασοκομικής, Μέρος Πρώτο, Θεωρητική Δασοκομική ή Δασική Οικολογία, Χρ. Μουλόπουλος, Θεσ/κη, όπ.παρ.

- Εφηρμοσμένη Δασοκομική, Σπ. Ντάφης, Θεσ/κη, όπ.παρ.

- Δασική Οικολογία, Σπ. Ντάφης, Θεσ/κη, όπ.παρ.

βλάστηση είναι διάσπαρτη, σε τμήματα δε αυτής όταν η βλάστηση καλύπτει συγκεκριμένους χώρους. Σημειώνεται επίσης ότι η ελάχιστη έκταση των τριών στρεμμάτων δεν επηρεάζεται από ζητήματα ιδιοκτησίας και ως εκ τούτου γειτονικές εκτάσεις αγροκτημάτων που συγκεντρώνουν τα χαρακτηριστικά δάσους ή δασικής έκτασης, εφόσον υπερβαίνουν τα τρία στρέμματα, εξακολουθούν να υπάγονται ως προς την προστασία τους στις διατάξεις του δασικού νόμου, ανεξάρτητα από το εμβαδό που ανήκει σε κάθε ιδιοκτησία. Τέλος με το εδάφιο γ' αυτής της παραγράφου διευκρινίζεται ότι στα δάση και στις δασικές εκτάσεις συμπεριλαμβάνονται και οι εκτάσεις εκείνες που κηρύσσονται αναδασωτέες είτε γιατί εκχερσώθηκαν παράνομα είτε γιατί απώλεσαν από πυρκαγιά τη φυσική τους βλάστηση και δεν αποδόθηκαν με πράξεις της διοίκησης, μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, σε άλλες χρήσεις.

- Με την παράγραφο 4 επιχειρείται η αποτροπή της διάσπασης του δασικού χώρου και διευκρινίζεται ποιες από τις εκτάσεις που περικλείονται στα δάση και στις δασικές εκτάσεις εξομοιούνται προς αυτές. Πρόκειται κυρίως για τα διάκενα των δασών και τις αλπικές και ψευδαλπικές εκτάσεις οι οποίες, λόγω του υψομέτρου και των δυσμενών για την ανάπτυξη υψηλής ξυλώδους βλάστησης, συνθηκών παραμένουν γυμνές.

- Με την παράγραφο 5 διευκρινίζεται ότι στο δασικό νόμο υπάγονται τα πάρκα και τα άλση, καθώς και οι εκτάσεις που κηρύχθηκαν ή κηρύσσονται αναδασωτέες.

- Ο ν.998/1979, με τις διατάξεις του άρθρου 74, προέβλεπε ότι τα «δημόσια χορτολιβαδικά εδάφη, τα οποία δεν περιλαμβάνονται εντός δασών ή δασικών εκτάσεων» αφού χαρτογραφηθούν περιέρχονται εντός πενταετίας στη διαχείριση της Γενικής Διεύθυνσης Γεωργικής Ανάπτυξης. Η πρόβλεψη αυτή του νόμου, εκτός ελάχιστων εξαιρέσεων, παρέμεινε επί όλο αυτό το χρονικό διάστημα ανενεργή και πέραν τούτου, υπήρξαν και προβλήματα στη διαχείρισή τους, διότι τα προβλεπόμενα από το άρθρο 8 του ν. 998/1979 Συμβούλια Ιδιοκτησίας Δασών διέγνωσαν αναρμοδιότητα και έπαψαν να επιλαμβάνονται της εξέτασης αιτημάτων, σχετικών με εμπράγματα δικαιώματα, επί αυτών των εκτάσεων. Η εν λόγω υφιστάμενη εκκρεμότητα ρυθμίζεται με την προτεινόμενη διάταξη που προστίθεται ως παράγραφος 7 στο άρθρο 3, με την οποία, αφ' ενός μεν διευκρινίζεται ότι οι εν λόγω εκτάσεις παραμένουν στη διοίκηση των δασικών υπηρεσιών και προσδιορίζεται ο τρόπος διαχείρισής τους και αφ' ετέρου παρέχεται αρμοδιότητα στα Συμβούλια Ιδιοκτησίας Δασών να επιλαμβάνονται της εξέτασης εμπραγμάτων δικαιωμάτων, εφαρμόζοντας την περί δημοσίων κτημάτων σχετική νομοθεσία.

Με την παράγραφο 3 αντικαθίσταται η περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 4, για να προστεθούν σε αυτήν την κατηγορία και τα δάση και δασικές εκτάσεις που περιλαμβάνονται στα δίκτυα και τις περιοχές ειδικής προστασίας που επιβάλλονται από το κοινοτικό δίκαιο (ειδικές ζώνες διατήρησης του δικτύου Natura 2000, περιοχές ειδικής προστασίας και περιοχές σημαντικές για τα πτηνά της οδηγίας 79/409 κ.λπ.), καθώς και τα δάση και οι δασικές εκτάσεις που βρίσκονται γύρω από αρχαιολογικούς χώρους, ιστορικούς τόπους, ή μνημεία ή παραδοσιακούς οικισμούς και σε ακτίνα τριών χιλιάδων (3.000) μέτρων από το κέντρο αυτών.

Με την παράγραφο 4 συμπληρώνονται οι διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 998/1979 για να αποσαφηνισθούν

αρμοδιότητες σχετικές με την έγκριση των μελετών στα πάρκα και άλση. Της έγκρισης αυτής προηγείται θετική γνώμη της αρμόδιας υπηρεσίας του Υπουργείου Πολιτισμού, όπου αυτή απαιτείται για λόγους προστασίας αρχαιοτήτων.

Με την παράγραφο 5. Επειδή σε πολλούς νομούς και ιδιαίτερα στους Νομούς Αττικής και Θεσσαλονίκης, ο φόρτος εργασίας των προβλεπόμενων από την παρ. 3 του άρθρου 10 του ν. 998/1979 πρωτοβάθμιων και δευτεροβάθμιων Επιτροπών Επιλύσεως Δασικών Αμφισβητήσεων είναι μεγάλος, με συνέπεια να υφίσταται σημαντική καθυστέρηση στην κρίση των υποθέσεων και έκδοση των σχετικών αποφάσεων, παρέχεται η δυνατότητα συγκρότησης περισσότερων επιτροπών για τη διεκπεραίωση των υποθέσεων σε εύλογο χρόνο.

Με τις παραγράφους 6 και 7 στα άρθρα 19 και 21 του ν. 998/1979, προστίθενται οι αναγκαίες διατάξεις για την προστασία των δασών και την ανάπτυξη φιλοδασικού πνεύματος. Ειδικά για τη νέα παράγραφο 5 που προστίθεται στο άρθρο 21 του ν. 998/1979 πρέπει να σημειωθούν τα επόμενα:

- Τα δάση και οι εν γένει δασικές εκτάσεις βρίσκονται αρκετά μακριά από τα αστικά κέντρα και οι δασικοί υπάλληλοι, οι υλοτόμοι και οι δασεργάτες που εργάζονται στις απομακρυσμένες αυτές περιοχές έχουν την ανάγκη στοιχειωδών συνθηκών διαμονής. Για την αντιμετώπιση αυτών των αναγκών οι δασικές υπηρεσίες εγκαθιστούσαν στα διάκενα του δάσους ξύλινα λυόμενα οικήματα, που προμηθεύονταν από το κρατικό εργοστάσιο της Καλαμπάκας και τα οποία μετακινούσαν ανάλογα προς τις ανάγκες τους. Πρόσφατα και άνευ σοβαρού λόγου υπήρξαν ενέργειες άλλων υπηρεσιών, κυρίως πολεοδομικών, που κατέστησαν αυτή την απλή διαδικασία εξυπηρέτησης των εργαζόμενων στο δάσος υπαλλήλων και δασεργατών, ιδιαίτερα πολύπλοκη και χρονοβόρα σε τρόπο ώστε να υφίστανται εκ του λόγου τούτου σοβαρές δυσχέρειες στην εγκατάσταση αυτών των λυόμενων κατασκευών και να υπάρχουν σοβαρά και δικαιολογημένα παράπονα των υπαλλήλων και των δασεργατών.

- Τα ίδια και σοβαρότερα προβλήματα παρουσιάστηκαν και στην προσπάθεια των δασικών υπηρεσιών να χρησιμοποιούν τέτοιες λυόμενες ξύλινες κατασκευές για την παροχή πρόχειρων καταλυμάτων στους επισκέπτες του δάσους, ενέργεια που εντάσσεται στα πλαίσια της καλλιέργειας φιλοδασικού και φιλοπεριβαλλοντικού πνεύματος στους πολίτες και ιδιαίτερα στη νεολαία, είτε μόνες τους είτε με τη συνεργασία των οικείων οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλων νομικών προσώπων.

- Επειδή οι εν λόγω κατασκευές είναι ξύλινα λυόμενα οικήματα, τα οποία από πολλού χρόνου χρησιμοποιούσαν οι δασικές υπηρεσίες χωρίς να υφίσταται κανένα πρόβλημα – άλλωστε το κρατικό εργοστάσιο της Καλαμπάκας δημιουργήθηκε ακριβώς για να καλύψει αυτές τις ανάγκες των δασικών υπηρεσιών – με τις προτεινόμενες διατάξεις της παραγράφου 5, επιχειρείται η απεμπλοκή του όλου θέματος.

Με τις παραγράφους 8 και 9. Ο σκοπός για τον οποίο μια έκταση κηρύσσεται αναδασωτέα είναι να επανακτηθεί, φυσικά ή τεχνικά, τη δασική βλάστηση που καταστράφηκε από πυρκαγιά ή άλλη αιτία. Όταν όμως συντελεστεί ο σκοπός για τον οποίο η έκταση κηρύχθηκε αναδασωτέα, όταν δηλαδή αποκατασταθεί η βλάστηση, οι περιορισμοί που επιβάλλονται λόγω της αναδασωτικής πράξης θα πρέπει να αίρονται και το δάσος πλέον που

δημιουργήθηκε, θα πρέπει να διαχειρίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις του Δασικού Κώδικα. Για λόγους που ανάγονται σε διάφορες ερμηνευτικές προσεγγίσεις των σχετικών με την αναδάσωση διατάξεων, μεταξύ των οποίων η μία θεωρεί ότι η αναδασωτική πράξη δεν πρέπει ποτέ να αίρεται διότι εξασφαλίζει την απόλυτη προστασία των δασών (πράγμα που σημαίνει ότι η απόλυτη προστασία των δασών προϋποθέτει την πυρπόλησή τους) και η άλλη που θεωρεί ότι η αναδασωτική πράξη θα πρέπει να παραμένει έως ότου το καταστραφέν δάσος αποκτήσει την ηλικία που είχε προ της καταστροφής του (αγνοώντας προφανώς τα στάδια της νεοφυτείας, της πυκνοφυτείας, των λεπτών, μέσων και μεγάλων κορμών από τα οποία διέρχεται ένα νεοϊδρυθέν δάσος, μέχρι την ωρίμανσή του), δημιουργήθηκε κατά την εφαρμογή των σχετικών διατάξεων ερμηνευτικό πρόβλημα, το οποίο αντιμετωπίζεται με την προτεινόμενη προσθήκη στην παρ. 1 του άρθρου 41 και την αντικατάσταση της παρ. 3 του άρθρου 44.

Με την παράγραφο 10. Η διάταξη του άρθρου 24 παρ. 1 του Συντάγματος, όπως αυτή τροποποιήθηκε και ισχύει, απαγορεύει την μεταβολή του προορισμού των δασών και των δασικών εκτάσεων, εκτός εάν προέχει για την εθνική οικονομία η αγροτική εκμετάλλευση ή άλλη χρήση που επιβάλλεται από το δημόσιο συμφέρον. Με τις διατάξεις των παραγράφων 10, 11 και 12 που προστίθενται στο άρθρο 45:

- Θεσπίζονται οι αναγκαίες ποινές για όσους πραγματοποιούν αυθαίρετες επεμβάσεις σε δάση και δασικές εκτάσεις.

- Συμπληρώνεται το θεσμικό προστατευτικό πλαίσιο για την άγρια πανίδα. Με τις διατάξεις των άρθρων 24 παρ.1 και 117 παρ.3 του Συντάγματος καθιερώνεται ως υποχρέωση του κράτους η προστασία των δασών και δασικών εκτάσεων, ως στοιχείων του φυσικού περιβάλλοντος και η κήρυξή τους ως αναδασωτέων όταν καταστραφούν από πυρκαγιά ή άλλη αιτία. Το δάσος ως οικοσύστημα αποτελείται από στοιχεία της άγριας χλωρίδας και πανίδας που βρίσκονται σε αρμονική συμβίωση. Και για μεν την αποκατάσταση της καταστραφείσας χλωρίδας προβλέπονται μέτρα αναδασωτικά, ενώ για την αποκατάσταση της άγριας πανίδας οι συγκεκριμένες διατάξεις του ν. 998/1979 δεν προβλέπουν μέτρα και διαδικασίες τεχνητής υποβοήθησης της φύσης και

- Σε όσες περιπτώσεις η προβλεπόμενη από το νόμο επέμβαση καθίσταται επιβεβλημένη για λόγους εξυπηρέτησης του δημόσιου συμφέροντος, προβλέπεται η εκ μέρους των ωφελουμένων καταβολή ανταλλάγματος χρήσης που συγκεντρώνεται στο Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών και διατίθεται αποκλειστικά για την ανάπτυξη και προστασία των δασών.

Με τις παραγράφους 11 και 12. Τα ειδικά δασοτεχνικά έργα που προβλέπονται από τις διατάξεις του δασικού νόμου και αποσκοπούν κυρίως στην ανάπτυξη των δασών (έργα αναδασώσεων) ή στην προστασία των δασικών εδαφών από τη διάβρωση (έργα διευθέτησης των χειμάρρων), καθώς και τα έργα αντιπυρικής προστασίας των δασών, είναι κατεχόμενη έργα προστασίας και αποκατάστασης του περιβάλλοντος και ως εκ τούτου η μελέτη επιπτώσεων για τα εν λόγω έργα είναι χωρίς περιεχόμενο.

Η προσθήκη της παρ.7 στο άρθρο 46 κρίνεται αναγκαία για να μπορούν να αντιμετωπίζονται τα προβλήματα προσωρινής εγκατάστασης των πολιτών που πλήττονται

από σεισμούς και άλλες φυσικές καταστροφές.

Με τις παραγράφους 13 έως 15 αντικαθίστανται μερικές διατάξεις και προστίθενται νέες στα άρθρα 58 και 70, ως εξής:

- Παρέχεται η δυνατότητα να εγκρίνεται η κατασκευή των προβλεπόμενων από τη διάταξη του άρθρου 58 παρ. 5 μικρών κοινωφελών έργων και σε εκτάσεις των λοιπών – πέραν των Ο.Τ.Α.- νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου.

- Τροποποιούνται οι σχετικές με την επιβολή της διοικητικής ποινής του προστίμου διατάξεις για εκχερσώσεις, αποφιλωτικές υλοτομήσεις ή καλλιέργεια δημόσιας ή ιδιωτικής έκτασης που κηρύχθηκε αναδασωτέα σε τρόπο ώστε να καθίσταται δυνατή η ανάκληση του προστίμου όταν υφίσταται αθωωτική απόφαση του ποινικού δικαστηρίου και συνεπώς αναιρέση της αιτιολογικής βάσης στην οποίας στηρίχθηκε η επιβολή του προστίμου.

- Παρέχεται η δυνατότητα παράτασης για δύο ακόμη μήνες της προβλεπόμενης τρίμηνης προθεσμίας για την έκδοση της αναδασωτικής πράξης για την κήρυξη δάσους ή δασικής έκτασης ως αναδασωτέων. Η ρύθμιση αυτή κρίθηκε απαραίτητη για να υπάρξει ο απαιτούμενος για την άρτια κατάρτιση των διαγραμμάτων χρόνος, διότι σήμερα υπό την πίεση της τρίμηνης προθεσμίας και των υποχρεώσεων των δασικών υπηρεσιών λόγω της συνεχιζόμενης αντιπυρικής περιόδου, δεν παρέχεται ευχέρεια επιμελούς κατάρτισης των διαγραμμάτων που συνοδεύουν την αναδασωτική πράξη, με αποτέλεσμα να μην καθίσταται σε πολλές περιπτώσεις εφικτή η πλήρης αποτύπωση και εμφάνιση των αγροτεμαχίων που βρίσκονται εντός της περιμέτρου της καείσας έκτασης με συνέπεια να εμφανίζονται και αυτά ως περιλαμβανόμενα στην αναδασωτική πράξη.

Με την παράγραφο 16, δεδομένης της αδυναμίας οικιστικής αξιοποίησης των κατεχόμενων από τους οικοδομικούς συνεταιρισμούς δασών και δασικών εκτάσεων, καταβάλλεται προσπάθεια για την επίλυση των σχετικών προβλημάτων με ανταλλαγή. Συγκεκριμένα, στις περιπτώσεις που με τις διατάξεις του άρθρου 50 του ν.998/1979 δεν είναι δυνατή η οικιστική αποκατάσταση των μελών του οικοδομικού συνεταιρισμού, ο συνεταιρισμός μπορεί για την υλοποίηση του σκοπού του, να ανταλλάξει το δάσος ή τη δασική έκταση, των οποίων είναι ιδιοκτήτης, με ίσης αξίας, τυχόν διαθέσιμες εκτάσεις της παραγράφου 7 του άρθρου 3 του ν. 998/1979, καθώς και με δημόσιες γεωργικές ή χορτολιβαδικές εκτάσεις. Η ανταλλαγή εγκρίνεται με απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Γεωργίας, ενώ ο τρόπος εκτίμησης των προς ανταλλαγή εκτάσεων, οι όροι αυτής, τα όργανα, η διαδικασία και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου και την επίτευξη του σκοπού της ανταλλαγής, καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Γεωργίας, με την οποία συγκροτείται και πενταμελής επιτροπή από υπαλλήλους των ως άνω Υπουργείων, με έργο καταγραφή των διαθέσιμων προς ανταλλαγή εκτάσεων, τη συγκέντρωση και αξιολόγηση των σχετικών αιτήσεων ανταλλαγής που υποβάλλονται από τους συνεταιρισμούς, την εκτίμηση της αξίας των προς ανταλλαγή εκτάσεων και το συντονισμό των ενεργειών των αρμοδίων υπηρεσιών για την πραγματοποίηση της ανταλλαγής.

Με την παράγραφο 17 παρέχεται η δυνατότητα στους ενδιαφερόμενους να ζητήσουν χαρακτηρισμό των εκτά-

σεών τους εφόσον για αυτές δεν εκδόθηκαν τελεσίδικες αποφάσεις χαρακτηρισμού, κατά τη διαδικασία του άρθρου 14 του ν.998/1979.

Σημειώνεται ότι οι παραπάνω τελεσίδικες αποφάσεις λαμβάνονται υποχρεωτικά υπόψη για την κατάρτιση του προσωρινού δασικού χάρτη, μετά την ανάρτηση του οποίου οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να εγείρουν ενστάσεις που εξετάζονται από τις προβλεπόμενες στο άρθρο 27 του ν. 2664/1998 επιτροπές, σύμφωνα με τις διατάξεις του παρόντος νόμου.

Τέλος, με την παράγραφο 18 ρυθμίζονται οι αρμοδιότητες των δασικών και αρχαιολογικών υπηρεσιών για τη διαχείριση και προστασία των δασών και δασικών εκτάσεων που ευρίσκονται εντός κηρυγμένων αρχαιολογικών χώρων, θεσμοθετημένων ζωνών προστασίας αρχαιολογικών χώρων, μνημείων και ιστορικών τόπων.

Με το άρθρο 2: Προβλέπεται η παροχή κινήτρων στους πολίτες και ιδιαίτερα στους γεωργούς για τη δημιουργία και διατήρηση βλάστησης στις ιδιοκτησίες τους με στόχο τη διατήρηση και προστασία του περιβάλλοντος και ιδιαίτερα της πτηνοπανίδας.

Οι δενδρώδεις ή θαμνώδεις σχηματισμοί εντός των αγροτικών περιοχών, οι φυσικοί αγροφράκτες των αγρών και οι δενδροστοιχίες προσφέρουν σημαντικές υπηρεσίες στον εξωραϊσμό και τη διατήρηση του τοπίου, καθώς και στην προστασία της φύσης και της άγριας πανίδας. Μειώνουν την επιφανειακή ροή των υδάτων, αυξάνουν την ικανότητα διήθησης του εδάφους, εξομαλύνουν ακραίες τοπικές κλιματικές συνθήκες και αποτελούν καταφύγιο για ένα πλήθος εντόμων, πτηνών, θηλαστικών κ.λπ.. Αποτελούν χώρους κατόπτευσης των αρπακτικών πτηνών που κυνηγούν σε πεδινές περιοχές, σημεία εξόρμησης των ίδιων και άλλων ζώων προς αναζήτηση τροφής και σημεία φωλεοποίησης σχεδόν όλων των πτηνών.

Μπαζωμένες εκτάσεις, ο περιβάλλων χώρος των ταμειωτήρων νερού και των εγκαταστάσεων βιολογικού καθαρισμού, απαλλοτριωμένες ζώνες μεγάλων δρόμων, αναχώματα ποταμών και μεγάλων αρδευτικών έργων, κράσπεδα αγροτεμαχίων και τεμάχια οριακής απόδοσης ή υποβαθμισμένης αγροτικής γης είναι χώροι, στους οποίους θα μπορούσαν να δημιουργηθούν δασύλλια, θαμνότοποι, αγροφράκτες και προστατευτικές φυτείες για την εξυπηρέτηση των παραπάνω σκοπών.

Με τις διατάξεις αυτού του άρθρου επιχειρείται να ενθαρρυνθούν οι αγρότες, οι κυνηγοί, αλλά και οι οργανώσεις προστασίας των πτηνών να δημιουργήσουν αυτούς τους τόσο απαραίτητους για τη φύση και την πτηνοπανίδα βλαστητικούς σχηματισμούς και να καλυφθεί ένα σοβαρό κενό στην υπάρχουσα νομοθεσία που αφορά στη διατήρηση, προστασία, ανάδειξη και αναβάθμιση περιοχών, που διαδραματίζουν σημαντικό ρόλο στη διατήρηση της οικολογικής ισορροπίας της υπαίθρου.

Με το άρθρο 3: Προσδιορίζεται ο τρόπος κατάρτισης, τήρησης και ενημέρωσης του προβλεπόμενου από το άρθρο 24 παρ. 1 του Συντάγματος Δασολογίου, το οποίο θα πρέπει να καταρτίζεται από την οικεία δασική υπηρεσία σε διάστημα πέντε μηνών από την κύρωση του αντίστοιχου δασικού χάρτη. Οι διατάξεις προσδιορίζουν τα αναγκαία στοιχεία που θα περιέχει το Δασολόγιο, ενώ οι λεπτομέρειες κατάρτισης, τήρησης και ενημέρωσης θα προσδιοριστούν με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας.

Με το άρθρο 4: Τροποποιούνται διατάξεις του ν.δ. 86/1969, σε τρόπο ώστε να ενισχυθεί η προστασία των

δασικών συμπλεγμάτων, να απλουστευθούν, όπου τούτο είναι αναγκαίο, οι προβλεπόμενες διαδικασίες και να εναρμονιστεί η νομοθεσία με τη νομολογία, το κοινοτικό δίκαιο και τις συνταγματικές διατάξεις: Συγκεκριμένα τροποποιούνται, συμπληρώνονται ή αντικαθίστανται οι διατάξεις:

Με την παράγραφο 1 προστίθεται παράγραφος 4 στο άρθρο 50.

Ο Δασικός Κώδικας περιέλαβε ευθύς εξ αρχής διατάξεις που προέβλεπαν δυνατότητες ανταλλαγής ιδιωτικών εκτάσεων που, ευρισκόμενες διάσπαρτες εντός των δασών, διασπούσαν τη συνοχή τους και έθεταν σε κίνδυνο την προστασία τους, με άλλες «μη χρήσιμες στο δημόσιο» δασικές εκτάσεις. Όμως, οι παραπάνω διατάξεις, μετά την ισχύ του συντάγματος του 1975, έμειναν σχεδόν ανενεργές, όχι γιατί έπαψε να υπάρχει σχετικό ενδιαφέρον, αλλά γιατί κανένας δεν είναι διατιθέμενος να ανταλλάξει τον αγρό του - που ως αγρός δεν έχει τους περιορισμούς χρήσης της δασικής νομοθεσίας - με δασική έκταση, χωρίς δυνατότητα αλλαγής της χρήσης της. Είναι συνεπώς ευνόητο ότι η ανταλλαγή των μη δασικών εκτάσεων που βρίσκονται μέσα σε δάση, με σκοπό την ενιαιοποίηση των δασών και την αποφυγή των κινδύνων (πυρκαγιές από καύση καλαμιών, πιθανές επεκτάσεις, επιβαρύνσεις από λιπάνσεις και ψεκασμούς κ.λπ.) θα πρέπει να επιδιωχθεί με δημόσιες μη δασικές εκτάσεις, πράγμα που επιδιώκεται με την προτεινόμενη προσθήκη της παρ. 4 στο άρθρο 50.

Με την παράγραφο 2 προστίθενται στο άρθρο 60 δύο νέες παράγραφοι, οι 3 και 4, με τις οποίες διευκρινίζονται ερμηνευτικά ζητήματα που προέκυψαν κατά την εφαρμογή του άρθρου 60, καθώς και ζητήματα σχετικά με τις αρμοδιότητες για την έκδοση της άδειας κατάτμησης. Συγκεκριμένα ορίζεται ότι η άδεια κατάτμησης για την υλοποίηση επιτρεπτής, κατά τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας, επέμβασης σε δάσος ή δασική έκταση, όπου αυτή απαιτείται, χορηγείται από αυτόν που εγκρίνει, κατά αρμοδιότητα, την επέμβαση. Για τη μεταβίβαση αυτοτελών δασοτεμαχίων ή ιδανικών μεριδίων αυτών δεν απαιτείται άδεια κατάτμησης.

Με τις παραγράφους 3 έως 5 τροποποιούνται και συμπληρώνονται οι διατάξεις του άρθρου 69, με σκοπό να διευκρινισθεί πλήρως η έννοια των προστατευτικών δασών, στα οποία προστίθενται και τα περιστατικά δάση και να ενισχυθεί η προστασία τους.

Με την παράγραφο 6 αντικαθίστανται οι διατάξεις του άρθρου 70, με σκοπό τον λεπτομερέστερο καθορισμό της διαδικασίας για το χαρακτηρισμό των δασών ως προστατευτικών.

Με τις παραγράφους 7 και 8 αντικαθίστανται οι παράγραφοι 1 και 2 και προστίθεται νέα παράγραφος 6 στο άρθρο 71, με σκοπό να προσδιοριστούν συγκεκριμένα μέτρα προστασίας και διαχείρισης των προστατευτικών δασών και να προδιαγραφούν οι αναγκαίοι χειρισμοί και οι επιτρεπτές επεμβάσεις στα περιστατικά δάση, τα οποία προορίζονται για δασική αναψυχή, διέπονται από ιδιαίτερους κανόνες διαχείρισης.

Με την παράγραφο 9 τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 160 σχετικά με τον πίνακα διατίμησης δασικών προϊόντων, ο οποίος ως απλό εργαλείο της δασοπονικής πράξης, που εκδίδεται κάθε χρόνο, δεν υφίσταται ουσιώδης λόγος να κυρώνεται με προεδρικό διάταγμα, αφού αρκεί η απόφαση του Υπουργού Γεωργίας.

Με την παράγραφο 10 επιτρέπεται η ίδρυση από φυσι-

κά ή νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, εκτροφείων θηραμάτων επί μη δημοσίων εκτάσεων, ανεξαρτήτως του δασικού ή μη χαρακτήρα τους, καθώς και επί δημόσιων δασικών και εποικιστικών εκτάσεων, τις οποίες το Δημόσιο μπορεί να παραχωρεί ή να εκμισθώνει στους ενδιαφερομένους, έναντι τιμήματος ή μισθώματος που καθορίζεται από την επιτροπή της παραγράφου 3 του άρθρου 10 του ν.998/1979, προς το σκοπό της αναπαραγωγής των θηραμάτων, είτε προς εμπορία (κρέας, δέρματος, πτερών, κεράτων κ.λπ.) είτε προς εμπλουτισμό περιοχών δια θηρεύσιμων ειδών, τηρουμένων των περί δημοσίας υγείας διατάξεων.

Με την παράγραφο 11 τροποποιούνται οι διατάξεις του άρθρου 270 με σκοπό την προσαρμογή των σχετικών με την υλοτομία, τη μεταφορά, τη διακίνηση και την εμπορία των δένδρων Χριστουγέννων - που παράγονται πλέον εξ ολοκλήρου από αγρότες σε ιδιωτικές αγροτικές εκτάσεις - στις σημερινές απαιτήσεις και να ελεγχθεί αποτελεσματικότερα η προστασία των δασών.

Με την παράγραφο 12 συμπληρώνεται η διάταξη της β' περίπτωσης της παρ. 2 του άρθρου 34 του ν.δ 86/1969, σε ότι αφορά το δικαίωμα συγκυριότητας του Δημοσίου επί των δασών κατά το 1/5, που ανήκουν σε Ο.Τ.Α.. Με προγενέστερους νόμους και κυρίως με το άρθρο 5 του α.ν. 2124/1939, το δικαίωμα συγκυριότητας του δημοσίου επί των δασών των νέων χωρών που ανήκουν σε δήμους ή κοινότητες έπαψε να υφίσταται. Η μεταγενέστερη όμως απόκτηση από το δήμο των 4/5 εξ αδιαιρέτου από αναγνωρισθέντα ιδιοκτήτη δεν συνεπάγεται την απώλεια της κυριότητας του Δημοσίου, πράγμα που θεραπεύεται με την προτεινόμενη τροποποίηση της σχετικής διάταξης.

Με το άρθρο 5: Η αντικατάσταση της παραγράφου 1 και του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 2 του άρθρου 27, η συμπλήρωση της παρ. 4 του ίδιου άρθρου, η αντικατάσταση των παρ. 13 και 17 και του πρώτου εδαφίου της παρ. 18 του άρθρου 28 του ν. 2664 / 1998, καθίσταται αναγκαίες για την προσαρμογή των παραπάνω διατάξεων στους νέους ορισμούς του δάσους και της δασικής έκτασης, όπως αυτές δίδονται στην ερμηνευτική δήλωση του άρθρου 24 παρ. 1 του Συντάγματος και εξειδικεύονται με τις τροποποιούμενες διατάξεις του άρθρου 3 του ν. 998/1979. Πρέπει επίσης να σημειωθεί ότι οι ισχύουσες διατάξεις των άρθρων 27 και 28 δεν προβλέπουν διόρθωση και ενημέρωση των δασικών χαρτών, παράλειψη που ρυθμίζεται με τις προτεινόμενες διατάξεις.

Με το άρθρο 6: Προβλέπεται η επιβολή ποινών στους κυρίους, νομείς και κατόχους των δασών και δασικών εν γένει εκτάσεων ή άλλων ακινήτων που παρεμποδίζουν την είσοδο στα ακίνητά τους και την εργασία των συνεργείων των υπηρεσιών που είναι υπεύθυνες για την κατάρτιση του δασικού χάρτη και σε όσους μετατοπίζουν, αφαιρούν και καταστρέφουν τα τοποθετημένα ορόσημα ή σήματα από τα συνεργεία.

Με το άρθρο 7: Τροποποιούνται οι διατάξεις της παραγράφου 2β του άρθρου 13 του ν. 1734/1987 και της παραγράφου 6 του άρθρου 38 του ν. 1845/1989 «Ανάπτυξη και αξιοποίηση της αγροτικής έρευνας και Τεχνολογίας - Δασοπροστασίας και άλλες διατάξεις».

- Προβλέπεται η δυνατότητα παραχώρησης δημόσιων δασικών εκτάσεων για τη δημιουργία εγκαταστάσεων Κ.Τ.Ε.Ο..

- Με την τροποποίηση της παραγράφου 2Β διευκρινίζεται, ότι οι παραχωρήσεις για τυροκομεία, μελισσοκο-

μεία, υδροτριβεία και ιχθυοτροφεία μπορεί να γίνουν και σε νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου και φυσικά πρόσωπα, εφόσον καλύπτονται οι προϋποθέσεις του νόμου.

- Με τη διάταξη της παραγράφου 3 καθίσταται δυνατή η χρησιμοποίηση των υπηρεσιών εθελοντικών οργανώσεων στην αντιπυρική προστασία.

- Τέλος με τη διάταξη της παραγράφου 4 επιχειρείται η κατάταξη υπαλλήλων των δασικών υπηρεσιών στους δασικούς υπαλλήλους.

Με το άρθρο 8: Επιδιώκεται η χρηματοδότηση της δασικής ανάπτυξης, η οποία απαιτείται να είναι επαρκής, εξασφαλισμένη και αυξανόμενη. Το ερώτημα όμως που ανακύπτει είναι αν στα πλαίσια μόνο του Κρατικού Προϋπολογισμού είναι δυνατή η ετήσια εξασφάλιση χρηματοδότησης ύψους ικανού να ανταποκριθεί στους στόχους ενός μακρόπνοου αναπτυξιακού προγράμματος ή θα πρέπει να αναζητηθούν άλλες λύσεις.

Η παγκόσμια εμπειρία στο παραπάνω θέμα έχει αποδείξει ότι όσες χώρες επεδίωξαν τη δασική ανάπτυξη μόνο στα πλαίσια του ετήσιου Κρατικού Προϋπολογισμού τους, δεν μπόρεσαν να υλοποιήσουν μακρόπνοα σχέδια, γιατί δεν ήταν δυνατό να εξασφαλισθεί ετήσια χρηματοδότηση στο ύψος των απαιτήσεων του προγραμματισμού, με αποτέλεσμα να μην επιτυγχάνεται ο αναπτυξιακός στόχος και να σπαταλάται μεγάλο μέρος των διατιθεμένων επενδύσεων (π.χ. παραγωγή εκατομμυρίων δενδρυλλίων, τα οποία τελικά δεν χρησιμοποιούνταν στην αναδάσωση και αχρηστεύονταν, λόγω περικοπής της χρηματοδότησης για την αναδάσωση). Οι χώρες όμως που πέτυχαν στην υλοποίηση των αναπτυξιακών προγραμμάτων τους, κατέφυγαν στη δημιουργία αυτόνομων ταμείων δασικής ανάπτυξης στα οποία οδήγησαν συγκεκριμένους πόρους (π.χ. ποσοστό του ετήσιου προϋπολογισμού, ειδικούς φόρους και τέλη και άλλα σταθερά έσοδα). Παραδείγματα τέτοιων χωρών στις οποίες λειτούργησαν με επιτυχία ταμεία που χρηματοδότησαν ικανοποιητικά εκτεταμένα προγράμματα δασικής ανάπτυξης είναι:

α) Η Γαλλία με το Εθνικό Δασικό Ταμείο.

β) Η Ισπανία με το αυτόνομο Δασικό Ταμείο.

γ) Η Πορτογαλία με το Ταμείο Δασών.

δ) Το Ισραήλ με τον Ειδικό Προϋπολογισμό Δασικής Ανάπτυξης.

ε) Η Βουλγαρία με το Ειδικό Κεφάλαιο Δασικής Ανάπτυξης.

Η λύση συνεπώς του προβλήματος της επαρκούς χρηματοδότησης περνά μέσα από τη δημιουργία ειδικού ταμείου δασικής ανάπτυξης με σταθερούς και συμφωνημένους πόρους, τόσο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό όσο και από άλλες πηγές, πρόταση που περιέχεται και στο ομόφωνο πόρισμα της διακομματικής κοινοβουλευτικής επιτροπής. Σύμφωνα με τις προτάσεις του παραπάνω πορίσματος, στους πόρους του προτεινόμενου από αυτό ταμείου περιλαμβάνεται ετήσια επιχορήγηση από τον τακτικό προϋπολογισμό και όλα τα εκ των δασών έσοδα. Τα έσοδα όμως αυτά, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 35 του ν.2873/2000 «Φορολογικές ελαφρύνσεις και απλουστεύσεις και άλλες διατάξεις» εισάγονται στον Κρατικό Προϋπολογισμό. Οι εν λόγω διατάξεις καταργούνται και τα εν λόγω έσοδα περιέρχονται στο Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών. Επειδή όμως στα πλαίσια περιορισμού των διαφόρων νομικών προσώπων δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου που λειτουργούν στη χώρα μας, δεν είναι σκόπιμη η ίδρυση ενός ακόμη ταμείου, γι αυτό με την

προτεινόμενη διάταξη επιλέχθηκε ως λύση η μετονομασία του φορέα 120 «Δάση – Θήρα», που υπήρχε στον Προϋπολογισμό του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών σε «Ειδικό Φορέα Δασών».

Κρίνεται σκόπιμο να τονιστεί ότι η προτεινόμενη λύση αποσκοπεί στην εξασφάλιση μιας σταθερής χρηματοδότησης που είναι αναγκαία για το μακρόπνοο σχεδιασμό της δασικής ανάπτυξης, ο οποίος ανήκει στην αρμοδιότητα των οικείων Περιφερειών, τα αναπτυξιακά προγράμματα των οποίων θα μπορούν να χρηματοδοτούνται από τον παραπάνω φορέα. Για την επίτευξη των σκοπών του φορέα αυτού, οι Περιφέρειες, πέραν των προγραμμάτων εκμετάλλευσης των διαχειριζόμενων δασών που θα εξακολουθήσουν να συμπεριλαμβάνουν στον προϋπολογισμό τους, θα καταρτίζουν ολοκληρωμένα προγράμματα δασικής ανάπτυξης, ενταγμένα στο γενικό πλαίσιο της δασικής αναπτυξιακής πολιτικής, τα οποία θα χρηματοδοτούνται μέσω των περιφερειακών ταμείων ανάπτυξης, που θα επιχορηγούνται ανάλογα. Τονίζεται ιδιαίτερα ότι η δασική ανάπτυξη αφορά ολόκληρη τη χώρα και κυρίως τη νότια Ελλάδα και τα νησιά, όπου το ποσοστό δασοκάλυψης είναι από τα μικρότερα, τα δάση τους υφίστανται μεγαλύτερες καταστροφές από πυρκαγιές και τα χειμαρρικά φαινόμενα είναι πλέον έντονα (πλημμύρες με σημαντικές καταστροφές σε Κόρινθο, Πάτρα, Ρόδο, Μυτιλήνη, Σάμο, Χίο κ.λπ.). Τα δάση των περιοχών αυτών δεν είναι, πλην ελαχίστων εξαιρέσεων, παραγωγικά και συνεπώς τα έσοδα από την εκμετάλλευσή τους είναι αμελητέα σε αντίθεση με τα δάση της κεντρικής και βόρειας Ελλάδας που αποδίδουν σημαντικά έσοδα. Καθίσταται έτσι κυρίαρχος ο ρόλος ενός κεντρικού οργάνου το οποίο, σταθμίζοντας όλες τις παραμέτρους και ενεργώντας στα πλαίσια μιας γενικής δασικής πολιτικής, θα κατανέμει τις διαθέσιμες για τη δασική ανάπτυξη πιστώσεις κατά τρόπο που θα εξασφαλίζει την ισόρροπη δασική ανάπτυξη των Περιφερειών. Είναι συνεπώς αυτονόητο ότι ο ρόλος του κεντρικού αυτού οργάνου, με τη μορφή Ειδικού Φορέα Δασών στο Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών, περιορίζεται στην ισόρροπη κατανομή των πόρων του ταμείου στις Περιφέρειες, στις οποίες ανήκει πλέον κατ' αποκλειστικότητα ο προγραμματισμός και η εκτέλεση των έργων. Οι διατάξεις του ν.2503/1997 «Διοίκηση, οργάνωση, στελέχωση της Περιφέρειας, ρύθμιση θεμάτων για την τοπική αυτοδιοίκηση και άλλες διατάξεις» σχετικά με τον προϋπολογισμό και τις συλλογικές αποφάσεις έργων περιφέρειας (Σ.Α.Ε.Π.) δεν θίγονται και τις δημόσιες επενδύσεις θα εξακολουθήσουν να διαχειρίζονται οι Περιφέρειες, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 4 του ν.2503/1997.

Τέλος, με το άρθρο αυτό παρέχεται η δυνατότητα στο Κεντρικό Ταμείο Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών (Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών) να επιχορηγεί όλα τα εποπτευόμενα από το Υπουργείο Γεωργίας νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου. Η ρύθμιση αυτή κρίνεται αναγκαία προκειμένου να εκσυγχρονισθούν οι διατάξεις που αναφέρονται στο σκοπό του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών και ειδικότερα στην κατά οποιοδήποτε τρόπο οικονομική συμβολή του στην εφαρμογή της αγροτικής πολιτικής - αγροτικής έρευνας, που ασκούν τα εποπτευόμενα από το Υπουργείο Γεωργίας νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου.

Με το άρθρο 9: Διακρίνονται τα δάση και οι δασικές εν γένει εκτάσεις από άποψη ιδιοκτησίας σε δημόσιες και ιδιωτικές.

Με το άρθρο 10: Καταγράφονται οι νόμοι με τους οποίους θεμελιώνονται δικαιώματα κυριότητας, νομής και κατοχής τρίτων στα δάση και στις εν γένει δασικές εκτάσεις και γίνεται αναφορά σε συγκεκριμένες διατάξεις, ώστε να αρθούν οι αμφισβητήσεις επί των δικαιολογητικών που θεμελιώνουν εμπράγματα δικαιώματα.

Με το άρθρο 11: Ρυθμίζονται τα θέματα διαχείρισης των τεχνητών δασικών φυτειών που έχουν δημιουργηθεί ή θα δημιουργηθούν από τους κατόχους τους σε ιδιωτικές γεωργικές εκτάσεις, οι οποίες δεν αποβάλλουν το γεωργικό τους χαρακτήρα, και καθορίζεται ότι για την υλοτομία αυτών των εκτάσεων και τη διακίνηση και εμπορία των δασικών προϊόντων παρέχεται από την αρμόδια δασική αρχή ατελώς άδεια υλοτομίας, κατά τις διατάξεις της παρ. 1 του άρθρου 176 του Δασικού Κώδικα, σε τρόπο ώστε να καθίσταται δυνατός ο έλεγχος της νόμιμης προέλευσής τους.

Πρόκειται για φυτείες που δημιουργήθηκαν ή δημιουργούνται επί γεωργικών εκτάσεων από τους ιδιοκτήτες τους (λευκώνες, χριστουγεννιάτικα δένδρα, δασικές φυτείες με τον κανονισμό ΕΟΚ 2080 κ.λπ.). Η εν λόγω ρύθμιση αποσκοπεί στην αύξηση του πράσινου, γιατί με τις διατάξεις που ισχύουν (μαχητό τεκμήριο κυριότητας κ.λπ.) οι πολίτες είναι διστακτικοί να αναπτύξουν φυτείες στους αγρούς τους, φοβούμενοι ότι με την πάροδο του χρόνου θα τους τεθούν περιορισμοί ως προς τη μελλοντική χρήση του αγρού τους και πιθανόν και αμφισβητήσεις ως προς το ιδιοκτησιακό θέμα.

Με το άρθρο 12: Ρυθμίζεται το χρόνιο θέμα των δασοθέντων αγρών και έτσι θεωρούνται ισχυρές έναντι του Δημοσίου οι μεταβιβάσεις για νόμιμη αιτία των αγροκτημάτων που εμφανίζονται ως τέτοια στις αεροφωτογραφίες του έτους 1945 ή του έτους 1960, ανεξάρτητα από τη μορφή που απέκτησαν αργότερα, εφόσον οι τίτλοι των ενδιαφερομένων ανάγονται σε ημερομηνία πριν από την 23.2.1946. Αίρονται οι ιδιοκτησιακές αμφισβητήσεις που προέρχονται από την «άτυπη» επέκταση του μαχητού τεκμηρίου κυριότητας επί κάθε εκτάσεως που έφερε άγρια βλάστηση και δεν τίθεται θέμα ιδιοκτησιακής αμφισβήτησης επί του δασικού μέρους μεικτών αγροτεμαχίων που βρίσκονται σε ευρύτερες αγροτικές περιοχές και αποτελούνται κατά το ένα μέρος από αγρό και κατά το υπόλοιπο από έκταση που καλύπτεται από άγρια ποώδη ή ξυλώδη βλάστηση, εφόσον οι σχετικοί τίτλοι των ενδιαφερομένων ανάγονται σε ημερομηνία πριν από το έτος 1946.

Το μαχητό τεκμήριο κυριότητας επεβλήθη το 1836 επί των δασών και όχι επί των αγροτικών εκτάσεων. Επειδή δεν είναι πρακτικά δυνατόν να βρεθεί ποιες εκτάσεις ήταν δασικές το 1836, χρόνο αναφοράς αποτελεί το έτος 1945 κατά το οποίο πραγματοποιήθηκε η πρώτη καθολική αεροφωτογράφιση της χώρας. Οι εν λόγω φωτογραφίες, όμως, εμφανίζουν ως χέρσες ή δασικές και τις γεωργικές εκτάσεις που δεν καλλιεργήθηκαν κατά την εμπόλεμη κατάσταση, αλλά επανακαλλιεργήθηκαν μετά τη λήξη αυτής της περιόδου. Για την αποφυγή τυχόν αδικιών, κρίνεται σκόπιμη η χρησιμοποίηση των φωτοερμηνευτικών στοιχείων και της αεροφωτογραφίας του έτους 1960, σε τρόπο ώστε να μην εκλαμβάνονται οι γεωργικές εκτάσεις που επανακαλλιεργήθηκαν μετά τη λήξη του εμφυλίου ως υπαγόμενες στην κατηγορία εκτάσεων που θα έπρεπε κατ' εφαρμογή των διατάξεων της δασικής νομοθεσίας να κηρυχθούν αναδασωτέες. Το εν λόγω ζήτημα αντιμετωπίζεται με τη μεταβατική διάταξη της παρ.8 του άρθρου 21.

Η αντιμετώπιση του θέματος, τόσο με το άρθρο 67 του ν. 998/1979 όσο και με το άρθρο 14 του ν. 1734/89 δεν υπήρξε ριζική, γιατί υιοθετούσε την άποψη ότι το τεκμήριο επεκτείνεται αυτόματα σε κάθε γεωργική έκταση που αποκτά ξυλώδη βλάστηση, γινόταν δηλαδή δεκτή μια άτυπη δήμευση της ιδιωτικής αγροτικής περιουσίας και γινόταν προσπάθειες να αρθεί με αποφάσεις.

Σε ό,τι αφορά τις εκτάσεις που βρίσκονται σε ευρύτερες αγροτικές περιοχές και φέρουν άγρια βλάστηση, εύλογα γεννάται το ερώτημα, πώς επεκτάθηκε εκεί το τεκμήριο κυριότητας και πώς δεν λαμβάνεται υπόψη, ότι κανένας νόμος δεν απαγόρευε και δεν απαγορεύει τον πολίτη να αφήνει ακαλλιέργητο εκείνο το μέρος του αγρού του, από το οποίο δεν προσδοκά εισόδημα, είτε γιατί είναι βραχύνες είτε γιατί ο ιδιοκτήτης του επιθυμεί να το αφήσει σε εκτεταμένη αγρανάπαυση ή για άλλους λόγους. Για την πλήρη κατανόηση του ζητήματος, πρόκειται για αγροτεμάχια, τα οποία συνορεύουν με άλλα αγροτεμάχια, περιγράφονται στα συμβόλαια κατ' όρια που δεν αμφισβητούνται, όπως δεν αμφισβητείται και ο επικαλούμενος τίτλος. Ακριβώς σε ένα τέτοιο αγροτεμάχιο, που είναι π.χ. εκτάσεως 4,5 στρεμμάτων προβάλλονται δικαιώματα του Δημοσίου επί ενός τεμαχίου 200 ή 400 τετραγωνικών μέτρων, το οποίο μπορεί να είναι οπουδήποτε, στην άκρη ή στη μέση, με την αιτιολογία ότι έχει θάμνους και είναι συνεπώς δασικό και κατά τεκμήριο δημόσιο. Αυτό έχει ως αποτέλεσμα ο ιδιοκτήτης να προσφεύγει με αγωγή στην τακτική δικαιοσύνη ή στο Συμβούλιο Ιδιοκτησίας Δασών για να ανατρέψει το μαχητό υπέρ του Δημοσίου τεκμήριο κυριότητας, το οποίο βέβαια κανείς δεν μπορεί να αιτιολογήσει πώς επεβλήθη εκεί.

Με το άρθρο 13: Το ζήτημα των «διακατεχόμενων» δασών απετέλεσε επί μακρόν αντικείμενο προβληματισμού της Διοίκησης. Η αντιμετώπιση του όλου ζητήματος, τόσο από και το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, όσο και από τα δικαστήρια που επιλαμβάνονταν επί ανάλογων περιπτώσεων, ήταν κατά κανόνα περιπτωσιακή και δεν προσφέρονταν για τη συναγωγή μιας οριστικής και αναμφισβήτητης απάντησης, ως προς το χαρακτήρα και τη νομική φύση των «διακατεχόμενων» δασών. Τα ζητήματα που προεχόντως απασχολούσαν τη διοίκηση ήταν:

- Αν το ιδιόρρυθμο αυτό δικαίωμα της διακατοχής μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο συναλλαγής στα πλαίσια του ισχύοντος Αστικού Κώδικα και

- Αν το δικαίωμα αυτό είναι προσωποπαγές και αποσβέννυται με το θάνατο του διακατόχου ή κληρονομείται.

Ικανοποιητική για τη Διοίκηση απάντηση επί των προαναφερθέντων ερωτημάτων έδωσε η ολομέλεια του Νομικού Συμβουλίου του Κράτους, η οποία, αφού συγκέντρωσε και αξιολόγησε όλες τις σχετικές με το θέμα διατάξεις, τις αποφάσεις των δικαστηρίων και τις προγενέστερες θέσεις του Ν.Σ.Κ. εξέδωσε την 400/1996 γνωμοδότησή της που έγινε αποδεκτή από τον Υπουργό Γεωργίας με την 80054/4782 Π.Ε.13.11.1997 απόφασή του. Σύμφωνα με την εν λόγω γνωμοδότηση:

- Η από τρίτους διακατοχή δάσους, ούσα πραγματική και νομική κατάσταση, διάφορος οπωσδήποτε και στενότερη κατά περιεχόμενο της κυριότητας, συνιστάμενη στη δυνατότητα της κάρπωσης και εκμετάλλευσης του δάσους και ως εκ τούτου οικονομικά επωφέλης για το διακάτοχο, δεν παρεμποδίζεται να αποτελέσει, ως τέτοια, αντικείμενο συναλλαγής (πώλησης, δωρεάς, γονικής παροχής κλπ) κατά τις διατάξεις του Α.Κ, χωρίς η

σχετική δικαιοπραξία να πάσχει, μόνο από αυτή την ιδιότητα της έκτασης, ακυρότητα.

- Το ιδιόρρυθμο δικαίωμα της διακατοχής δεν περιορίζεται σε προσωποπαγές δικαίωμα συγκεκριμένου διακατόχου, αλλά κατά τις διατάξεις των άρθρων 983 σε συνδυασμό με τα άρθρα 1710 παρ. 1 και 1872 παρ. 1 του Α.Κ, μεταβιβάζεται στους κληρονόμους του διακατόχου – νομέα, οι οποίοι αποκτούν όσα δικαιώματα είχε ο κληρονομούμενος.

- Με την οποιασδήποτε μορφής, κατά τα άνω, δικαιοπραξία δεν μεταβιβάζεται στον αντισυμβαλλόμενο του διακατόχου η κυριότητα του δάσους, αφού αυτή δεν υπάρχει στο διακάτοχο.

Πέραν όμως των ανωτέρω το Ν.Σ.Κ θεώρησε αναγκαίο να σημειώσει στη γνωμοδότησή του ότι το όλο θέμα θα πρέπει να αντιμετωπιστεί, για την οριστική επίλυσή του, νομοθετικά, είτε με την υποχρεωτική παραπομπή όλων των περιπτώσεων ενώπιον των αρμόδιων δικαστηρίων για την τελική κρίση επί της κυριότητας είτε με την κατάργηση των επί των διακατεχόμενων δασών δικαιωμάτων των διακατόχων, έναντι αποζημίωσης, ή την απόδοση σε ορισμένες περιπτώσεις, της κυριότητας αυτών στους διακατόχους, υπό μορφή εξαγοράς έναντι ανταλλάγματος, υπό την αυτονόητη προϋπόθεση ότι θα τηρούνται οι υφιστάμενες συνταγματικές διατάξεις, τόσο για την προστασία των δικαιωμάτων όσο και για την προστασία των δασών. Επειδή όμως η προσφυγή στα αρμόδια δικαστήρια είτε εκ μέρους των διακατόχων είτε εκ μέρους του Δημοσίου δεν εμποδίζεται από την υφιστάμενη νομοθεσία σε τρόπο ώστε να απαιτείται νέα νομοθετική ρύθμιση, οι προτεινόμενες διατάξεις, βασιζόμενες στις διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 117 του συντάγματος, περιορίζονται στη δυνατότητα κατάργησης των δικαιωμάτων διακατοχής έναντι αποζημίωσης ή στην απόδοση της κυριότητας στους διακατόχους έναντι ανταλλάγματος.

Σημειώνεται ότι οι προτεινόμενες ρυθμίσεις αφορούν μόνο στην τακτοποίηση των εμπράγματων σχέσεων και δεν θίγεται καθ' οιονδήποτε τρόπο το ισχύον καθεστώς χρήσης των εν λόγω δασών και δασικών εκτάσεων.

Με το άρθρο 14: Η ρύθμιση ευθυγραμμίζεται σε ό,τι αφορά το ιδιοκτησιακό θέμα με τη νομολογία του Αρείου Πάγου. Σύμφωνα με αυτή οι παραχωρήσεις των ρητinueόμενων δασών θεωρούνται ότι έγιναν κατά πλήρες δικαίωμα κυριότητας, τα παραχωρηθέντα δασοτεμάχια δεν μπορούν να τύχουν άλλης, πέραν του κατά φύση προορισμού των δασών, χρήσης και σε περίπτωση που παραβιάστηκαν οι όροι του παραχωρητηρίου με αυθαίρετη μεταβολή της χρήσης τους, τα παραχωρητήρια ανακαλούνται με σκοπό την αποκατάσταση του δασικού χαρακτήρα τους.

Με το άρθρο 15: Ρυθμίζεται το ιδιοκτησιακό θέμα των δασών και δασικών εν γένει εκτάσεων των περιοχών τέως Δήμων Σολυγείας, Ειδυλλίας και της νήσου Σαλαμίνας, τα οποία, κατά μεν το Υπουργείο Οικονομικών θεωρούνται ιδιωτικά, κατά δε το Υπουργείο Γεωργίας διακατεχόμενα.

Με το άρθρο 16: Με τις διατάξεις του Δασικού Κώδικα (άρθρα 62 και επόμενα του ν. 4173/1929 και 3 και 4 του ν.δ. 86/1969) αναγνωρίστηκαν υπέρ των δήμων και κοινοτήτων και μέχρι 15. 000 στρέμματα, τα δάση επί των οποίων οι κάτοικοι ασκούσαν έκπαιλα το περιορισμένο δικαίωμα καυσοξύλευσης. Η πέραν των 15.000 στρεμμάτων έκταση περικόπτονταν υπέρ του Δημοσίου. Αποτέ-

λεσμα αυτής της ρύθμισης ήταν να υφίστανται προστριβές μεταξύ του δημοσίου και των δήμων ή κοινοτήτων, τα δάση να κατατέμνονται άνευ λόγου και η περικοπτόμενη, ολίγων στρεμμάτων έκταση να μένει εκτός διαχείρισης. Με την προτεινόμενη διάταξη:

- Ρυθμίζεται το θέμα περικοπής υπέρ του Δημοσίου της πλεονάζουσας των 15.000 στρ. έκτασης, στα ως «μπαλταλίκια» γνωστά κοινοτικά δάση

- Αναγνωρίζονται και από το Δημόσιο οι δικαστικές αποφάσεις με τις οποίες αναγνωρίστηκαν εμπράγματα δικαιώματα τρίτων σε δάση και δασικές εκτάσεις των δήμων και κοινοτήτων.

- Τα δημοτικά ή κοινοτικά δάση, τίθενται στο ίδιο διαχειριστικό καθεστώς που ισχύει για τα λοιπά δημόσια δάση.

Με το άρθρο 17: Όπως είναι γνωστό, ο Δασικός Κώδικας πάντοτε επέτρεπε την παραχώρηση δασών ή δασικών εκτάσεων σε γεωργούς, προκειμένου να συμπληρώσουν το γεωργικό τους κλήρο ή να ανεγείρουν το σπίτι τους. Με το ν. 2501/1953 τροποποιήθηκαν οι περί παραχωρήσεων διατάξεις του Δασικού Κώδικα και τέθηκε ο πρόσθετος όρος ότι η παραχώρηση (που γίνονταν με προσωρινό τίτλο μέχρι την πραγματοποίηση του σκοπού, οπότε δινόταν ο οριστικός τίτλος) διαρκεί όσο υφίσταται και ο σκοπός για τον οποίο έγινε. Παρά το γεγονός ότι η εν λόγω τροποποίηση δεν είχε αναδρομική ισχύ, το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους με γνωμοδότησή του αποφάνθηκε περί του αντιθέτου, με αποτέλεσμα να επεκταθεί ο τεθείς το 1953 πρόσθετος όρος σε όλες τις παραχωρήσεις που έγιναν με το προϊσχύον καθεστώς του Δασικού Κώδικα. Συνέπεια αυτής της τακτικής είναι να μην επιτρέπεται σήμερα η αλλαγή της χρήσεις αγρών που παραχωρήθηκαν για συμπλήρωση του αγροτικού κλήρου στη δεκαετία του '20 ή του '30, εν αντιθέσει με τις παραχωρήσεις ιδίων εκτάσεων στα πλαίσια του αγροτικού κώδικα. Κατ' εφαρμογή άλλων διατάξεων του Δασικού κώδικα, σε πολλές περιοχές της χώρας (Φθιώτιδα, Φωκίδα, Αιτωλοακαρνανία, Πελοπόννησο) δόθηκε η δυνατότητα στους γεωργούς να δημιουργήσουν ελαιώνες σε δασικές εκτάσεις εμβολιάζοντας τις άγριες ελιές. Τώρα πρόκειται για ελαιώνες 50-90 ετών που βρίσκονται αν όχι στη τέταρτη τουλάχιστον στη τρίτη γενιά των αρχικών εμβολιαστών. Αυτές οι εκτάσεις θεωρούνται δασικές διακατεχόμενες με όλες τις συνέπειες που συνεπάγεται αυτό.

Πριν από την ισχύ του ν. 998/79 πολλοί γεωργοί ευρίσκοντο με προσωρινό τίτλο παραχώρησης, είτε για γεωργοδενδροκομική καλλιέργεια είτε εφόσον ήταν άστεγοι για ανέγερση κατοικίας. Όμως ο ν. 998/1979 που κατήργησε τις σχετικές διατάξεις, δεν έλαβε υπόψη του τις τρέχουσες με τις καταργούμενες διατάξεις υποθέσεις, ώστε να προβλέψει με μεταβατικής ισχύος διατάξεις την περάτωση των εκκρεμών υποθέσεων.

Οι παραπάνω περιπτώσεις καλύπτονται με τις προτεινόμενες διατάξεις περί παραχωρήσεων.

Ειδικότερα με το προτεινόμενο άρθρο ρυθμίζονται τα ακόλουθα θέματα:

- Οι παραχωρήσεις δημόσιων δασικών εκτάσεων για γεωργική και δενδροκομική καλλιέργεια από το 1924 μέχρι την ισχύ του ν. 998/1979, εφόσον αξιοποιήθηκαν κατά τους όρους του παραχωρητηρίου, αποτελούν πλέον ιδιωτικά αγροκτήματα και ως τέτοια δεν υπάγονται καθιερώνοντε τρόπο στις διατάξεις του δασικού νόμου.

- Οι δημόσιες δασικές εκτάσεις που παραχωρήθηκαν

προσωρινά πριν από την ισχύ του ν. 998/1979 και παρότι εκπληρώθηκε ο σκοπός της παραχώρησης δεν μπορεί να εκδοθεί οριστικό παραχωρητήριο επειδή ο ν. 998/1979 δεν προέβλεψε μεταβατικές για το σκοπό αυτόν διατάξεις, παραχωρούνται οριστικά με την έκδοση οριστικού παραχωρητηρίου.

- Επίσης για τις παραχωρήσεις που έγιναν στους Δήμους και Κοινότητες κατ' εφαρμογή του άρθρου 193 του ν.4173/1929 και δεν ολοκληρώθηκε η διανομή στους δικαιούχους, επιτρέπεται η ολοκλήρωση των διαδικασιών, που σταμάτησαν μετά την ψήφιση του ν. 998/1979, αφού δεν προβλέπονταν μεταβατικές διατάξεις για τις παραπάνω περιπτώσεις που βρίσκονταν σε εξέλιξη και από τότε παραμένουν σε εκκρεμότητα.

- Η ίδια ρύθμιση ισχύει και για τις παραχωρήσεις αγροτικών οικοπέδων σε άστεγους γεωργούς για την ανέγερση κατοικίας, εφόσον εκπληρώθηκε ο σκοπός της παραχώρησης. Εάν δεν εκπληρώθηκε ο σκοπός της παραχώρησης παραχωρούνται κατά κυριότητα, εφόσον βεβαιωθεί από την αρμόδια αρχή ότι στερούνται κατοικίας.

Με το άρθρο 18: Επιτρέπεται η παραχώρηση κατά χρήση δημοσίων δασών και δασικών εκτάσεων στο Δημόσιο, σε οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης α' και β' βαθμού, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, κοινωφελή ιδρύματα και σωματεία μη κερδοσκοπικού σκοπού για την εγκατάσταση και λειτουργία κατασκηνώσεων και παιδικών εξοχών. Με τις προτεινόμενες ρυθμίσεις καθορίζονται οι όροι και οι προϋποθέσεις για την παραχώρηση καθώς και για την εγκατάσταση και λειτουργία των κατασκηνώσεων και των παιδικών εξοχών. Οι ρυθμίσεις αυτές είναι αναγκαίες για την προστασία και την ορθολογικότερη διαχείριση των δασών και των δασικών εκτάσεων.

Με το άρθρο 19: Ρυθμίζονται τα ακόλουθα θέματα:

- Παρέχεται στο Δημόσιο, για λόγους εξυπηρέτησης του δημόσιου συμφέροντος και προαγωγής της εθνικής οικονομίας, η δυνατότητα να διαχειρίζεται συνιδιόκτητα και συνδιακατεχόμενα δάση, που παρέμειναν άνω της εικοσαετίας εκτός διαχείρισης, εφόσον διαπιστώνεται ότι οι συνιδιοκτήτες ή οι συνδιακάτοχοι των δασών αυτών παρουσιάζουν αντικειμενική αδυναμία ή απροθυμία να διαχειρισθούν και εκμεταλλευτούν τα δάση τους.

- Το β.δ. 15.6.1940, το οποίο ρυθμίζει με την παρ. 5 του άρθρου 2 τον τρόπο καθορισμού των μελών δασικού αναγκαστικού συνεταιρισμού, μετά παρέλευση μισού αιώνα δεν μπορεί να ανταποκριθεί στις παρούσες συνθήκες. Το 1940 αλλά και για 10-20 χρόνια αργότερα ο κατάλογος των αρχικών μεριδιούχων του δάσους ήταν γνωστός και πολλές φορές - αν και μακρύς - οπωσδήποτε περιορισμένος. Δηλαδή, ο εκάστοτε Δασάρχης, αν και ενεργούσε πέρα από την επιστημονική του κατάρτιση (θέματα νομικής φύσης - κληρονομικά), εν τούτοις μπορούσε να καθορίσει τους μεριδιούχους, όπως και το μέγεθος του μεριδίου. Ήδη, μετά παρέλευση άνω των 50 ετών και μετά τη φυγή των κατοίκων από τον ορεινό-ημιορεινό χώρο, ο καθορισμός τόσο των μεριδιούχων όσο και του μεγέθους των μεριδίων είναι δύσκολος. Έτσι, σε κάποιο δάσος που έχει αναγκαστικό συνεταιρισμό «επί τη αιτήσει» κάποιου που θα έχει «έννομο συμφέρον», ο αρμόδιος Δασάρχης θα πρέπει να ασχολείται για μεγάλο χρονικό διάστημα με την επίλυση της διαφοράς καθορισμού μεγέθους μεριδίων ενός αρχικού μεριδίου σε βαθμούς συγγένειας ανυπολόγιστους. Εάν δε τύχει σε ένα τέτοιο δάσος να δημιουργούνται και συνεχείς προστριβές μεταξύ μελών του συνεταιρισμού, τότε αυ-

ξάνουν και οι έχοντες έννομο συμφέρον αιτούντες, με αποτέλεσμα να μην μπορεί να ασχοληθεί ο εκάστοτε Δασάρχης με το πραγματικό του αντικείμενο που είναι η προστασία, καλλιέργεια και λελογισμένη διαχείριση του αντίστοιχου δάσους. Εν όψει των παραπάνω προτείνεται τροποποίηση του αναχρονιστικού πλέον β.δ. 15.6.1940 με αντίστοιχη συμπλήρωση των διατάξεων του ν. 2169/1993, σε τρόπο ώστε η αντιμετώπιση αυτών των θεμάτων να γίνεται από τη Γενική Συνέλευση του Συνεταιρισμού κατά την κείμενη σχετική νομοθεσία.

- Η τυποποίηση αποτελεί τη βάση για την οργάνωση της παραγωγής και την οικονομική αξιοποίηση των δασικών προϊόντων στις τελικές χρήσεις. Στον Κανονισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την αγροτική ανάπτυξη στα πλαίσια της «agenda 2.000» προβλέπονται προμηθευτικές επενδύσεων για τη βελτίωση της μεταποίησης και εμπορίας των δασικών προϊόντων και παρέχεται στήριξη για την εμπορία προϊόντων ποιότητας. Εν όψει των ανωτέρω η χώρα μας πρέπει να προετοιμαστεί για να αναπτύξει τους απαραίτητους θεσμούς και διαδικασίες «Τυποποίησης Ξύλου και προϊόντων Ξύλου», προκειμένου να εξασφαλίσει τυποποιημένα δασικά προϊόντα, ανταγωνιστικά εκείνων των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Στο ν.372/1976 (άρθρο 3 παρ.1 εδάφιο Α) «περί συστάσεως και λειτουργίας του Ελληνικού Οργανισμού Τυποποίησης (Ε.Λ.Ο.Τ.)» περιλαμβάνεται «η σύνταξη, έκδοση και διάθεση προτύπων επί προϊόντων, υλικών ή υπηρεσιών δυνάμενων να υπαχθούν εις κανόνας τυποποίησης πλην των γεωργικών προϊόντων». Όμως, το ν.δ.215/1973 «Περί τυποποίησης αγροτικών προϊόντων», αναφέρεται αποκλειστικά στην τυποποίηση των γεωργικών προϊόντων και δεν αφορά την τυποποίηση των δασικών προϊόντων. Υπάρχει συνεπώς έλλειψη νομοθετικού πλαισίου για την τυποποίηση των δασικών προϊόντων και αυτό το κενό έρχεται να καλύψει η διάταξη της παραγράφου 3.

- Με τη διάταξη της παρ. 4 παρέχεται η ευχέρεια στον υπουργό Γεωργίας να συγκροτεί επιτροπές ή ομάδες εργασίας για την επεξεργασία και εισήγηση θεμάτων δασικής πολιτικής.

- Με τη διάταξη της παρ. 5 παρέχεται η δυνατότητα στο Υπουργείο Γεωργίας να χρηματοδοτεί από πιστώσεις του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών μελέτες, έργα και εργασίες που του είναι αναγκαία και εκτελούνται από τους εποπτευόμενους από αυτό οργανισμούς και λοιπούς φορείς. Η ανάγκη αυτής της νομοθετικής ρύθμισης ανέκυψε από την πρόσφατη άρνηση του επιτρόπου να θεωρήσει τα σχετικά εντάλματα με αιτιολογία ότι δεν υφίσταται ειδική νομοθετική πρόβλεψη.

- Με τη διάταξη της παρ. 6 επιχειρείται η άρση μιας αδικίας σε 30 εν συνόλω υπαλλήλους των δασικών υπηρεσιών της χώρας, που οφείλεται τόσο στις υπηρεσίες όσο και σε αδράνεια των ιδίων. Συγκεκριμένα με το π.δ. 242/1993 και προκειμένου να περιορισθεί ο μεγάλος αριθμός κλάδων και κατηγοριών υπαλλήλων των δασικών υπηρεσιών, δημιουργήθηκε ο κλάδος ΔΕ15 Δασοφυλάκων με 3.376 συνολικά θέσεις, μέρος των οποίων καλύφθηκε από τους τότε υπηρετούντες στις δασικές υπηρεσίες δασοθηροφύλακες και οδηγούς, που οι οδηγοί, ως προσόν είχαν την επαγγελματική άδεια οδήγησης αυτοκινήτου. Οι εν λόγω οδηγοί, είτε γιατί την εποχή εκείνοι ήταν απεσπασμένοι σε διάφορες άλλες υπηρεσίες και κυρίως στις Νομαρχίες είτε γιατί δεν πληροφορήθηκαν για τις αναγκαίες ενέργειες στις οποίες

έπρεπε να προβούν (υποβολή σχετικής αίτησης κ.λπ.), δεν ενετάγησαν την εποχή εκείνη στον προαναφερόμενο κλάδο, αλλά και αργότερα, όταν με τις διατάξεις του άρθρου 26 του ν. 2538 /1997 οι εργάτες πρόληψης και καταστολής των πυρκαγιών από τον κλάδο ΥΕ7 αναβαθμίστηκαν και εντάχθηκαν στον κλάδο ΔΕ19 (τεχνικός μέσων δασοπυρόσβεσης) με μοναδικό προσόν την επαγγελματική άδεια οδήγησης, έχασαν την ευκαιρία της αναβάθμισης. Παρέμειναν έτσι οι προαναφερόμενοι υπάλληλοι, μόνοι αυτοί οι 30 σε σύνολο 3.750 υπαλλήλων, στους κλάδους ΥΕ7 Δασοφυλάκων Β', ΥΕ7 Υπαλλήλων Δασοπροστασίας και ΔΕ16 Τεχνικών Οδηγών, ενώ έχουν τα ίδια τυπικά και ουσιαστικά προσόντα με αυτούς που μετετάγησαν στον κλάδο ΔΕ15 Δασοφυλάκων Α'. Σημειώνεται ότι στον κλάδο ΔΕ15 Δασοφυλάκων Α' υφίστανται ακόμη 1.762 κενές οργανικές θέσεις.

- Με την παρ. 7 και δεδομένου του κοινωνικού έργου που επιτελεί το κοινωφελές ίδρυμα «Παιδικό χωριό Βορείου Ελλάδος» με έδρα το Φίλυρο, προβλέπεται η δυνατότητα παραχώρησης της αναγκαιούσας σε αυτό έκτασης, κατά χρήση και χωρίς τίμημα, για την επέκταση του αύλιου χώρου του και την εκπλήρωση των κοινωφελών σκοπών του.

- Με τη διάταξη της παραγράφου 8 καθορίζεται ότι τα Πρωτόκολλα Ειδικής Αποζημίωσης εκδίδονται ανά έτος αντί του τριμήνου που ίσχυε μέχρι τώρα και συνεπάγονταν μεγάλο φόρτο εργασίας των δασικών υπηρεσιών, χωρίς ουσιαστικό λόγο.

- Με τη διάταξη της παραγράφου 9 συμπληρώνονται οι διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 8 του ν. 2507/1997 σε ό,τι αφορά τα προσόντα διορισμού δασοφυλάκων στα οποία προστίθεται διαζευτικά και το δίπλωμα του Οργανισμού Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης (Ο.Ε.Ε.Κ.) ειδικότητας «ειδικός δασικής προστασίας (Ι.Ε.Ε.Κ.).

- Με τις διατάξεις της παραγράφου 10 διευκρινίζεται ότι το Δημόσιο δεν προβάλλει δικαιώματα κυριότητας, νομής και κατοχής επί εκτάσεως 723.795 τ.μ. κείμενης στην κτηματική περιφέρεια του Δήμου Ελευθερίου Βενιζέλου – Κυδωνίας (τέως Δήμου Μουρνιών) Χανίων που περιήλθε στον Οργανισμό Διοίκησης και Διαχείρισης Μοναστηριακής Περιουσίας Νομού Χανίων (Ο.Δ.Δ.Μ.Π.Ν. Χανίων) με το αριθ. 61/27.6.1938 πρακτικό του εν λόγω Οργανισμού, σε εφαρμογή του από 8.7.1930 π.δ/τος (ΦΕΚ 233 Α') και του από 24/31 Οκτωβρίου 1935 α.ν. (ΦΕΚ 508Α') που έχει μεταγραφεί νόμιμα, προς το σκοπό παραχώρησής της στο Σύλλογο Πολυτέκνων Νομού Χανίων για τη στέγαση των μελών του.

Με τις διατάξεις της παραγράφου 11 ρυθμίζεται η αρμοδιότητα της μίσθωσης ή παραχώρησης των υδάτινων εκτάσεων για δημιουργία μονάδων εντατικής ή ημιεντατικής μορφής, δημόσιων ιχθυοτροφείων (λιμνοθαλασσών, λιμνών) και λοιπών ιχθυοτρόφων υδάτων καθώς και η αρμοδιότητα ίδρυσης και λειτουργίας των μονάδων αυτών και ανατίθενται στο Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας, η παραχώρηση των εκτάσεων αυτών και της λειτουργίας των μονάδων.

- Με τις διατάξεις της παραγράφου 12 συμπληρώνεται η διάταξη του άρθρου 4 του ν. 3147/2003 (ΦΕΚ135 Α') που αφορά τον τρόπο παραχώρησης των ακινήτων του Υπουργείου Γεωργίας και του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών, ώστε να περιλάβει και τα ακίνητα που ανήκουν με οποιοδήποτε τρόπο στην κυριότητα του Υπουργείου Γεωργίας, καθώς και την ακίνητη

περιουσία των καταργούμενων με το άρθρο 2 του ν. 2503/1997 υπηρεσιών, η οποία περιουσία ανήκει στο Κεντρικό Ταμείο Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών.

- Με τις διατάξεις της παραγράφου 13 δίδεται η δυνατότητα καθορισμού, με κοινή υπουργική απόφαση, των χώρων τοποθέτησης των μελισσοσμηνών, των αποστάσεων τους από κατοικημένες περιοχές, εθνικούς και επαρχιακούς δρόμους καθώς και από κατοικημένες οικίες

Με το άρθρο 7 του ν. 6238/1934 (ΦΕΚ 256 Α΄ 14.8.1934) και το άρθρο 22 του ν. 4856/1930 (ΦΕΚ 316 Α΄ 16.9.1930) δεν απαγορεύεται η τοποθέτηση μελισσοσμηνών σε δημόσια, δημοτικά και κοινοτικά δάση ή γαίες. Επίσης, επιτρέπεται η τοποθέτηση μελισσιών σε απόσταση 30 μέτρων από κατοικημένες οικίες και 25 μέτρων από δημόσιους δρόμους, καθώς και σε κατοικημένες περιοχές, εφόσον περιφράσσονται με φράχτη ύψους δύο μέτρων. Στις σημερινές συνθήκες και δεδομένου ότι σε πάρα πολλές δημόσιες, δημοτικές ή κοινοτικές εκτάσεις υπάρχουν χώροι τουριστικοί, κατασκηνωτικοί, άθλησης και περιπάτου, δημιουργούνται σοβαρά προβλήματα όχλησης των επισκεπτών. Επιπλέον, η τοποθέτηση μελισσοσμηνών εντός κατοικημένων χώρων δημιουργεί σοβαρά προβλήματα στους κατοίκους.

Με το άρθρο 20: Προβλέπεται η σύσταση των αναγκαίων υπηρεσιακών μονάδων και των θέσεων του αναγκαίου προσωπικού προκειμένου να ανταποκριθεί το Υπουργείο στις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη διεθνή σύμβαση εμπορίας ειδών της άγριας πανίδας και της αυτοφυούς χλωρίδας (σύμβαση CITES). Η Σύμβαση αυτή, στην οποία συμμετέχουν 185 κράτη, αφορά το διεθνές εμπόριο ειδών της αυτοφυούς χλωρίδας και άγριας πανίδας που κινδυνεύουν με εξαφάνιση.

Η χώρα μας, αφού επικύρωσε τη σύμβαση με το ν. 2055/1992, συμπλήρωσε το αναγκαίο θεσμικό πλαίσιο για την προστασία των υπαγόμενων στη σύμβαση ειδών με το ν. 2637/1998. Το παραπάνω νομοθετικό πλαίσιο συμπληρώνεται με τους σχετικούς κανονισμούς και οδηγίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης (κανονισμοί 338/1991, 939/1997 και 191/2001). Σύμφωνα με τις διατάξεις της σύμβασης, τα συμμετέχοντα κράτη υποχρεούνται να συστήσουν ειδικές υπηρεσίες ελέγχου και εφαρμογής της σύμβασης με κύριο αντικείμενο την αδειοδότηση, τον έλεγχο εισαγωγής – εξαγωγής και την εν γένει διακίνηση των προστατευόμενων ειδών.

Ανακύπτει συνεπώς η ανάγκη της σύστασης, στελέχωσης και λειτουργίας των εν λόγω υπηρεσιακών μονάδων, κατά τα επόμενα:

α. Στη Διεύθυνση Αισθητικών Δασών - Δρυμών και Θήρας του Υπουργείου Γεωργίας που ορίζεται ως Κεντρική Διαχειριστική Αρχή, συνιστάται τμήμα με αρμοδιότητα τον έλεγχο και εφαρμογή της Διεθνούς Σύμβασης CITES και την έκδοση αδειών CITES στην ελληνική επικράτεια.

β. Στη Διεύθυνση Δασών του Ν. Καστοριάς της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας συνιστάται Διαχειριστικό Όργανο CITES σε επίπεδο Γραφείου με έδρα την Καστοριά και περιοχή δικαιοδοσίας τους νομούς της Περιφέρειας.

γ. Στη Διεύθυνση Δασών των υπολοίπων Περιφερειών συνιστάται Διαχειριστικό Όργανο CITES σε επίπεδο Γραφείου με περιοχή δικαιοδοσίας τους νομούς της κάθε Περιφέρειας.

Για τη στελέχωση των παραπάνω υπηρεσιακών μονάδων δημιουργούνται οι αναγκαίες οργανικές θέσεις που θα καλυφθούν με την πρόσληψη νέου προσωπικού, το

οποίο, λόγω του αντικειμένου θα πρέπει να έχει επαρκή γνώση μιας εκ των επισήμων γλωσσών της σύμβασης (αγγλική, ισπανική και γαλλική).

Πρέπει να σημειωθεί ότι η χώρα μας από 1ης Σεπτεμβρίου 1998 τελούσε υπό καθεστώς «εμπάργκο» που μας είχε επιβληθεί από τη γραμματεία σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για λόγους πλημμελούς εφαρμογής της σύμβασης, το οποίο «εμπάργκο» είχε σημαντικές επιπτώσεις σε όλους τους ασχολούμενους με την εμπορία των ειδών CITES και κυρίως στους βιοτέχνες ειδών γούνας.

Μετά από συγκεκριμένα βήματα νομοθετικού κυρίως περιεχομένου, που συνέβαλαν στη βελτίωση εφαρμογής της σύμβασης στη χώρα μας, το «εμπάργκο» ήρθε στις 12 Μαρτίου 1999.

Με τη σύσταση, στελέχωση και λειτουργία των υπηρεσιών που προτείνονται επιδιώκεται η ολοκλήρωση του μηχανισμού εφαρμογής της σύμβασης, προκειμένου η χώρα μας να ανταποκριθεί πλήρως στις υποχρεώσεις που απορρέουν από τη σύμβαση και τους Κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης και να αποφευχθούν έτσι τυχόν νέες κυρώσεις σε βάρος της χώρας μας.

Με τις παραγράφους 4 και 5 ρυθμίζεται το θέμα του προσωπικού του Υπουργείου Γεωργίας, που υπηρετεί με απόσπαση στο ΕΘ.Ι.ΑΓ.Ε. και το οποίο μετά την ισχύ του ν.2910/2001, και ειδικότερα του άρθρου 77 αυτού, μετετάγη στη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση στην οποία είχε αυτοδικαίως αποσπασθεί, μετά την κατάργηση των Υπηρεσιών του Υπουργείου Γεωργίας που ανήκαν οι οργανικές τους θέσεις, σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 2 και 6 του άρθρου 115 του π. δ/τος 30/96 «Κώδικας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης».

Συγκεκριμένα με την υπόψη διάταξη προβλέπεται η παραμονή στο ΕΘ.Ι.ΑΓ.Ε. του ως άνω προσωπικού με απόσπαση κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων ως προς το χρόνο της απόσπασης.

Η ρύθμιση αυτή κρίνεται αναγκαία προκειμένου το ΕΘ.Ι.ΑΓ.Ε. να συνεχίσει απρόσκοπτα τη λειτουργία του διότι τυχόν απομάκρυνση του συγκεκριμένου προσωπικού, το οποίο έχει αποκτήσει σημαντική εμπειρία σε εργασίες υποστήριξης (διεξαγωγή πειραμάτων, εργαστηριακών αναλύσεων, εργασιών για τη διατήρηση φυτειών και ζωικού κεφαλαίου, εργασιών για την αξιοποίηση των γεωργικών εκτάσεων του Ιδρύματος κ.λπ.) θα αναστείλει πολλές δραστηριότητες του ΕΘΙΑΓΕ που σχετίζονται με την έρευνα στον ευρύτερο γεωργικό τομέα.

Ανάλογη ρύθμιση έγινε με το άρθρο 11 του ν. 2732/1999 για το αποσπασμένο στο ΕΘ.Ι.ΑΓ.Ε. προσωπικό του Υπουργείου Γεωργίας που μετετάγη αυτοδικαίως στην Περιφέρεια σύμφωνα με την παράγραφο 6 του άρθρου 1 του ν. 2503/1997.

Με τις παραγράφους 6 και 7: Με την παράγραφο 15 του άρθρου 29 του ν. 3147/2003 έγινε τροποποίηση του αριθμού και των ειδικοτήτων των θέσεων του τακτικού προσωπικού που είχαν συσταθεί με το ν. 2637/1998. Εκ παραδρομής στη νέα κατανομή των θέσεων δεν περιλαμβάνεται η μία θέση ΠΕ Τοπογράφου που προβλέπονταν στο ν. 2637/1998 και που ήδη έχει πληρωθεί με τη διαδικασία του ν. 2190/1994. Ως εκ τούτου και επειδή ήδη υπηρετεί υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Τοπογράφων στον Οργανισμό, κρίνεται απαραίτητη η άμεση διόρθωση της διάταξης, με πρόβλεψη μιας θέσεως ΠΕ Τοπογράφου και με μείωση κατά μία των προβλεπόμενων θέσεων ΤΕ Τεχνολόγων Τροφίμων.

Με τη διάταξη της παραγράφου 8 επιτρέπεται η σύ-

σταση και λειτουργία Σχολών Εκπαίδευσης και Επιμόρφωσης Δασοφυλάκων για την κατάρτιση των νεοπροσλαμβανόμενων ή την επιμόρφωση των υπηρετούντων στις δασικές υπηρεσίες υπαλλήλων σε θέματα δασοφυλάκων. Η έδρα, ο τρόπος λειτουργίας, το διδακτικό πρόσωπο, τα προγράμματα εκπαίδευσης ή επιμόρφωσης, οι δαπάνες λειτουργίας και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για τη λειτουργία των σχολών, καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας που δημοσιεύεται στην εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Με το άρθρο 21 προσδιορίζονται οι μεταβατικού τύπου διατάξεις και συγκεκριμένα:

Με την παράγραφο 1 μεταφέρεται η αρμοδιότητα του Υπουργού Γεωργίας για την έκδοση της προβλεπόμενης από την παράγραφο 2 του άρθρου 60 του ν.998/1979 απόφασης, στο Γενικό Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας. Η απόφαση εκδίδεται μετά από πρόταση της Διεύθυνσης Δασών της Περιφέρειας και σύμφωνη γνώμη των αρμοδίων υπηρεσιών του Υπουργείου Πολιτισμού.

Με την παράγραφο 2 διευκρινίζεται ότι, οι εκτάσεις των περιπτώσεων α', δ' και ε' της παραγράφου 6 του άρθρου 3 του ν. 998/1979, καθώς και οι εκτάσεις που κρίθηκαν από τις επιτροπές της παραγράφου 3 του άρθρου 10 του ίδιου νόμου ως μη δασικές δεν υπάγονται στις διατάξεις του Δασικού Κώδικα, τυχόν δε αποφάσεις με τις οποίες οι εν λόγω εκτάσεις κηρύχθηκαν αναδασωτέες ή επεβλήθησαν διοικητικές ποινές προστίμου ή ειδικής αποζημίωσης, κατά τις διατάξεις των άρθρων 29 του ν. 2081/1992 και 45 του ν. 2145/1993, αντίστοιχα, πρέπει να αρθούν, αφού κρίθηκε από τις αρμόδιες επιτροπές ότι δεν πρόκειται περί δασικών εκτάσεων και συνεπώς οι παραπάνω αποφάσεις εκδόθηκαν καθ' υπέρβαση νόμου.

Με την παράγραφο 3 η προβλεπόμενη από την παράγραφο 6 του άρθρου 50 του νόμου 998/1979 προθεσμία παρατείνεται μέχρι την 29ην Δεκεμβρίου 1979. Ο ν.998/1979, με την παραπάνω διάταξη, θεώρησε ως έγκυρες τις δικαιοπραξίες που έγιναν, κατά παράβαση του άρθρου 148 του Δασικού Κώδικα, μέχρι την 31η Δεκεμβρίου 1978, με αποτέλεσμα να μείνουν εκτός της ρύθμισης περί τις 10 περιπτώσεις. Για την τακτοποίηση αυτής της εκκρεμότητας, η εν λόγω προθεσμία μεταφέρεται στην ημερομηνία που ίσχυσε ο ν. 998/1979.

Με την παράγραφο 4 τροποποιούνται οι σχετικές με την επιβολή της διοικητικής ποινής του προστίμου διατάξεις για εκχερσώσεις, αποψιλωτικές υλοτομήσεις ή καλλιέργεια δημόσιας ή ιδιωτικής έκτασης που κηρύχθηκε αναδασωτέα, σε τρόπο ώστε να καθίσταται δυνατή η ανάκληση του προστίμου όταν υφίσταται αθωωτική απόφαση του ποινικού δικαστηρίου και συνεπώς αναίρεση της αιτιολογικής βάσης στην οποία στηρίχθηκε η επιβολή του προστίμου.

Με την παράγραφο 5 παρέχεται η δυνατότητα ανάκλησης του πρωτοκόλλου ειδικής αποζημίωσης, εφόσον οι ενδιαφερόμενοι εντός ανατρεπτικής προθεσμίας έξι (6) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου προβούν στην καταδάφιση των αυθαίρετων κτισμάτων που ανεγέρθηκαν σε ιδιόκτητα δάση ή δασικές εκτάσεις ή στην δια πρωτοκόλλου παράδοση των αυθαίρετων κτισμάτων που ανεγέρθηκαν σε δημόσια δάση και δασικές εκτάσεις, στην οικεία δασική αρχή.

Με την παράγραφο 6 θεσπίζεται συγκεκριμένη διαδικασία για το χαρακτηρισμό των προστατευτικών δασών και δασικών εκτάσεων, τα οποία, μέσα σε προθεσμία δύο (2) ετών από την έναρξη ισχύος του παρόντος, οι τοπι-

κές δασικές αρχές υποχρεούνται να καταγράψουν και να εισηγηθούν αρμοδίως το χαρακτηρισμό τους ως προστατευτικά.

Με την παράγραφο 7 καταργείται ο προβλεπόμενος από τις διατάξεις των άρθρων 160 έως 182 του Δασικού Κώδικα «δασικός φόρος» διότι μετά την επιβολή του Φ.Π.Α., τα δασικά προϊόντα είναι τα μόνα μεταξύ των αγροτικών προϊόντων πρωτογενούς παραγωγής, που υπόκεινται σε διπλή φορολόγηση, με συνέπεια να αντιμετωπίζουν πρόβλημα διάθεσης σε καθεστώς ανταγωνισμού που διαμορφώνεται στην ελεύθερη αγορά.

Με την παράγραφο 8 για την κατάρτιση του δασικού χάρτη στις περιπτώσεις που οι εκτάσεις εμπίπτουν στο άρθρο 12 λαμβάνεται υπόψη και η αεροφωτογραφία του έτους 1960. Αυτή η πρόβλεψη είναι αναγκαία για να μην εκληφθεί ότι οι γεωργικές εκτάσεις που έμειναν ακαλλιέργητες κατά την εμπόλεμη κατάσταση - και ως εκ τούτου εμφανίζονται στην αεροφωτογραφία του 1945 ως χέρσες ή δασικές - και επανακαλλιεργήθηκαν μετά τη λήξη της πρέπει να κηρυχθούν αναδασωτέες.

Σε ό,τι τέλος αφορά τη δυνατότητα επανακαλλιέργειας αυτών των αγρών και δεδομένου ότι κανένας νόμος δεν απαγόρευε και δεν απαγορεύει τον πολίτη να αφήσει ακαλλιέργητο τον αγρό του για όσο διάστημα αυτός επιθυμεί, ισχύει η ίδια ακριβώς ρύθμιση που τέθηκε με τη διάταξη της παρ. 3 του άρθρου 15 του ν. 1734/1987, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 6 του άρθρου 1 του ν. 3147/2003, για τα κληροτεμάχια, σύμφωνα με την οποία παραμένουν και τελούν υπό δασική διαχείριση μόνο οι αγροί στους οποίους αναπτύχθηκε δάσος από αξιολόγα δασοπονικά είδη.

Με την παράγραφο 9 μετά τις ιδιοκτησιακές ρυθμίσεις σχετικά με τους δασωθέντες αγρούς, προβλέπεται η αυτοδίκαια κατάργηση των εκκρεμών διοικητικών διαδικασιών και των δικών με διάδικο το Δημόσιο που αφορούν στην αναγνώριση δικαιωμάτων κυριότητας στα ακίνητα που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 12. Πρωτόκολλα διοικητικής αποβολής επί των παραπάνω εκτάσεων ανακαλούνται. Για τις εκτάσεις της παραγράφου 1, που δεν εμπίπτουν στην παράγραφο 3 του άρθρου 12 και κηρύχθηκαν αναδασωτέες, ή επεβλήθησαν διοικητικές ποινές προστίμου ή ειδικής αποζημίωσης, κατά τις διατάξεις των άρθρων 29 του ν. 2081/1992 και 45 του ν. 2145/1993, αντίστοιχα, οι σχετικές αποφάσεις ανακαλούνται από τις εκδόσεώς τους, με πράξη του αρμόδιου οργάνου αφού αναιρείται η αιτιολογική βάση στην οποία στηρίχθηκε η επιβολή των διοικητικών αυτών ποινών.

Με την παράγραφο 10 ο χαρακτηρισμός των εκτάσεων που εμφανίζονται στον προσωρινό ή οριστικό κτηματικό χάρτη που καταρτίστηκε με τις διατάξεις του ν. 248/1976 ως μη δασικές, καθώς και των εκτάσεων που κρίθηκε με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις, κατά τη διαδικασία των άρθρων 12 επ. του ίδιου νόμου, ότι δεν αποτελούν δάσος ή δασική έκταση, θεωρείται οριστικός και δεν επανεξετάζεται από τον οικείο δασάρχη ή τις Επιτροπές Επιλύσεως Δασικών Αμφισβητήσεων.

Με την παράγραφο 11 κάθε διαδικασία διοικητικής αναγνώρισης της ιδιοκτησίας των δασών και των δασικών που κρίνονται, κατά το άρθρο 15 ως ιδιωτικά, καθώς και οι σχετικές με την ιδιοκτησία, εκκρεμείς δίκες σε αντιδικία με το Δημόσιο καταργούνται. Πρωτόκολλα Διοικητικής Αποβολής που εκδόθηκαν μέχρι την έναρξη της ισχύος του παρόντος και αναφέρονται στα παραπάνω

αναγνωριζόμενα ως ιδιωτικά δάση και δασικές εκτάσεις των περιοχών τέως Δήμων Σολυγείας, Ειδυλλίας και της νήσου Σαλαμίνας, ανακαλούνται από την έκδοσή τους.

Με την παράγραφο 12 διευκρινίζεται ότι για την εφαρμογή της διάταξης της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του π.δ. 137/1981 (ΦΕΚ 41 Α'), ως αδιαμφισβήτητοι τίτλοι κυριότητας νοούνται οι τίτλοι του άρθρου 10.

Τέλος με την παράγραφο 13 διευκρινίζεται ότι στις ιδιοκτησιακές ρυθμίσεις του παρόντος νόμου δεν υπάγονται οι εκτάσεις που είναι καταγεγραμμένες στα βιβλία δημοσίων κτημάτων του Υπουργείου Οικονομικών ως δημόσια κτήματα.

Με το άρθρο 22: Για την αντιμετώπιση τεχνικών, δασοπονικών και διαδικαστικών θεμάτων, που θα ανακύπτουν κατά την εφαρμογή των διατάξεων του προτεινόμενου νομοσχεδίου, καθίσταται αναγκαία η παροχή διαρκούς εξουσιοδότησης στον Υπουργό Γεωργίας για τη ρύθμιση των ανακυπτόντων ως άνω ζητημάτων με αποφάσεις του ή κοινές αποφάσεις με άλλους, κατά περίπτωση συναρμόδιους Υπουργούς.

Με το άρθρο 23: Αναφέρονται οι καταργούμενες διατάξεις.

Με το άρθρο 24: ορίζεται ότι η ισχύς των διατάξεων του προτεινόμενου νομοσχεδίου αρχίζει από τη δημοσίευση του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επιμέρους αυτού διατάξεις.

Τα ανωτέρω θέματα αντιμετωπίζονται με το παρόν νομοσχέδιο, το οποίο θέτουμε υπόψη σας για ψήφιση.

Αθήνα, 11 Νοεμβρίου 2003

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

Ν. Χριστοδουλάκης

Κ. Σκανδαλίδης

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,
ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Β. Παπανδρέου

Κ. Στεφανής

ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Γ. Δρυς

Φ. Πετσάλνικος

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

Ε. Βενιζέλος

ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Προστασία των δασικών οικοσυστημάτων, κατάρτιση δασολογίου, ρύθμιση εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί δασών και δασικών εν γένει εκτάσεων και άλλες διατάξεις

Άρθρο 1

Τροποποίηση διατάξεων του ν. 998/1979 (ΦΕΚ 289 Α')

1. Οι παράγραφοι 1, 2, 3, 4 και 5 του άρθρου 3 αντικαθίστανται ως εξής:

« 1. Ως δάσος ή δασικό οικοσύστημα νοείται το οργανικό σύνολο άγριων φυτών με ξυλώδη κορμό πάνω στην αναγκαία επιφάνεια του εδάφους, τα οποία, μαζί με την εκεί συνυπάρχουσα χλωρίδα και πανίδα, αποτελούν μέρος της αμοιβαίας αλληλεξάρτησης και αλληλοεπίδρασής τους, ιδιαίτερη βιοκοινότητα (δασοβιοκοινότητα) και ιδιαίτερο φυσικό περιβάλλον (δασογενές).

2. Δασική έκταση υπάρχει όταν στο παραπάνω σύνολο η άγρια ξυλώδης βλάστηση, υψηλή ή θαμνώδης, είναι αραιά.

3. Η κατά τις παραγράφους 1 και 2 δασοβιοκοινότητα υφίσταται και το δασογενές περιβάλλον δημιουργείται σε μια έκταση όταν:

I. Φύονται στην εν λόγω έκταση άγρια ξυλώδη φυτά, δυνάμενα με δασική εκμετάλλευση να παράγουν δασικά προϊόντα (δασοπονικά είδη).

II. Το εμβαδόν της εν λόγω έκτασης στην οποία φύονται εν όλω ή σποραδικά τα ως άνω δασικά είδη είναι κατ' ελάχιστον 0,3 εκτάρια, με γεωμετρική μορφή κατά το δυνατό αποστρωγγυλωμένη ή σε λωρίδα πλάτους τουλάχιστον τριάντα (30) μέτρων. Η δασοβιοκοινότητα υφίσταται και το δασογενές περιβάλλον δημιουργείται και σε εκτάσεις με μικρότερο εμβαδόν από 0,3 εκτάρια, όταν λόγω της θέσης τους βρίσκονται σε σχέση αλληλεξάρτησης και αλληλεπίδρασης με άλλες γειτονικές εκτάσεις που συνιστούν δάσος ή δασική έκταση.

III. Οι κόμεις των δασικών ειδών σε κατακόρυφη προβολή, καλύπτουν τουλάχιστον το είκοσι πέντε τοις εκατό (συγκόμωση 0,25) της έκτασης του εδάφους.

Τα δασικά οικοσυστήματα χαρακτηρίζονται ως δάση ή δασικές εκτάσεις κατά τις επόμενες διακρίσεις:

α) Εάν στην ως άνω βιοκοινότητα τα δασικά είδη έχουν ευδιάκριτη κατακόρυφη δομή (ορόφους) και οι κόμεις τους καλύπτουν ποσοστό μεγαλύτερο του τριάντα τοις εκατό του εδάφους (συγκόμωση μεγαλύτερη του 0,30), η εν λόγω έκταση χαρακτηρίζεται δάσος, με την προϋπόθεση ότι η συγκόμωση του ανορόφου υπερβαίνει τα δεκαπέντε εκατοστά (0,15) και σε περίπτωση έλλειψης υπορόφου η συγκόμωση του ανορόφου υπερβαίνει τα είκοσι πέντε εκατοστά (0,25).

β) Εάν στην ως άνω βιοκοινότητα η ξυλώδης βλάστηση αποτελείται από δασοπονικά είδη αείφυλλων ή φυλλοβόλων πλατύφυλλων που εμφανίζονται σε θαμνώδη μορφή, η εν λόγω έκταση χαρακτηρίζεται δασική έκταση, εφόσον οι κόμεις των ειδών αυτών καλύπτουν ποσοστό μεγαλύτερο του είκοσι πέντε τοις εκατό του εδάφους (συγκόμωση μεγαλύτερη του 0,25).

γ) Στην έννοια των δασικών οικοσυστημάτων περιλαμβάνονται και οι εκτάσεις που απώλεσαν για οποιονδήποτε λόγο τη δασική βλάστηση και δεν αποδόθηκαν με πράξεις της διοίκησης, μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, σε άλλες χρήσεις. Οι εν λόγω εκτάσεις

διέπονται από τις διατάξεις της παραγράφου 3 του άρθρου 117 του Συντάγματος, κηρύσσονται αναδασωτέες και διατηρούν το χαρακτήρα που είχαν πριν από την καταστροφή τους.

4. Ως δασικές εκτάσεις νοούνται και οι οποιασδήποτε φύσεως ασκεπείς εκτάσεις, (φρυγανώδεις ή χορτολιβαδικές εκτάσεις, βραχώδεις εξάρσεις και γενικά ακάλυπτοι χώροι) που περικλείονται από δάση ή δασικές εκτάσεις, καθώς και οι υπεράνω των δασών ή δασικών εκτάσεων ασκεπείς κορυφές ή αλπικές ζώνες των ορέων. Στις εν λόγω εκτάσεις, πέραν επιτρεπτών επεμβάσεων που προβλέπονται από την παράγραφο 2 του άρθρου 13 του ν. 1734/1987 (ΦΕΚ 189 Α') και τα άρθρα 45 έως 61 του παρόντος νόμου, ουδεμία άλλη επέμβαση επιτρέπεται. Οι εκτάσεις των περιπτώσεων α', δ' και ε' της παραγράφου 6 του παρόντος άρθρου, δεν υπάγονται στις διατάξεις αυτής της παραγράφου, έστω και αν περικλείονται από δάση ή δασικές εκτάσεις.

5. Στις διατάξεις του παρόντος νόμου υπάγονται και τα εντός των πόλεων και των οικιστικών περιοχών πάρκα και άλση, καθώς και οι εκτάσεις που κηρύσσονται ή έχουν κηρυχθεί με πράξη της αρμόδιας αρχής, ως δασωτέες ή αναδασωτέες.»

2. Στο άρθρο 3 προστίθεται παράγραφος 7, που έχει ως εξής:

« 7. Οι δημόσιες μη εποικιστικές εκτάσεις των περιπτώσεων β' και γ' της παραγράφου 6, καθώς και οι δημόσιες εκτάσεις που λόγω του είδους της βλάστησης δεν εμπίπτουν στις παραγράφους 1, 2 και 4, αλλά ευρίσκονται επί κλιτύων ορέων, που δεν παραδόθηκαν κατά τις διατάξεις του άρθρου 74 στις γεωργικές υπηρεσίες, εξακολουθούν να τελούν υπό τη διοίκηση και διαχείριση της δασικής υπηρεσίας, με μέριμνα της οποίας χαρτογραφούνται και διατίθενται για την εξυπηρέτηση των σκοπών που αναφέρονται στα άρθρα 45 έως και 61 του παρόντος νόμου και στο άρθρο 13 παράγραφος 2 του ν. 1734/1987, ή χρησιμοποιούνται ως βοσκότοποι ή για τη δημιουργία νέων δασών.

Τα προβλεπόμενα από το άρθρο 8 Συμβούλια είναι αρμόδια και για τη διοικητική αναγνώριση της κυριότητας ή άλλων εμπράγματων δικαιωμάτων επί αυτών των εκτάσεων. Οι υποθέσεις που προσάγονται στα Συμβούλια κρίνονται κατά τις διατάξεις του α.ν. 1539/1938 (ΦΕΚ 488 Α') όπως ισχύει.»

3.α) Η περίπτωση α' της παραγράφου 1 του άρθρου 4 αντικαθίσταται ως εξής:

«α) Δάση και δασικές εκτάσεις που παρουσιάζουν ιδιαίτερο επιστημονικό, αισθητικό, οικολογικό και γεωμορφολογικό ενδιαφέρον ή περιλαμβάνονται σε ειδικές ζώνες διατήρησης και ζώνες ειδικής προστασίας (εθνικοί δρυμοί, αισθητικά δάση, υδροβιότοποι, διατηρητέα μνημεία της φύσης, δίκτυα και περιοχές προστατευόμενα από τις διατάξεις του κοινοτικού δικαίου, αρχαιολογικοί χώροι, το άμεσο περιβάλλον μνημείων και ιστορικοί τόποι).»

β) Η περίπτωση ε' της παραγράφου 2 του άρθρου 4 αντικαθίσταται ως εξής:

«ε) Δάση και δασικές εκτάσεις που βρίσκονται γύρω από αρχαιολογικούς χώρους, ιστορικούς τόπους, ή μνημεία ή παραδοσιακούς οικισμούς και σε ακτίνα τριών χιλιάδων (3.000) μέτρων από το κέντρο αυτών.»

4. Στο τέλος της παραγράφου 2 του άρθρου 5 προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

« Η εκτέλεση κάθε είδους έργων στα πάρκα και άλση, ενεργείται μετά από σχετική μελέτη, που εγκρίνεται από

την αρμόδια δασική αρχή και με την εποπτεία της. Της έγκρισης αυτής προηγείται θετική γνώμη της αρμόδιας υπηρεσίας του Υπουργείου Πολιτισμού, όπου αυτή απαιτείται για λόγους προστασίας αρχαιοτήτων.»

5. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 10 προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Δικαιοσύνης και Γεωργίας, είναι δυνατή η αύξηση του αριθμού των προβλεπόμενων με τις διατάξεις της παραγράφου αυτής επιτροπών.»

6. Στο άρθρο 19 προστίθενται παράγραφοι 3 και 4 που έχουν ως εξής:

«3. Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας μπορεί να απαγορεύεται ή να επιτρέπεται υπό όρους η εισαγωγή κάθε είδους ξυλείας, φυτών, σπόρων, φυτοχώματος ή άλλων υλικών ή προϊόντων που είναι φορείς βλαπτικών οργανισμών ή φυτονόσων της δασικής βλάστησης και των προϊόντων της, καθώς και η χρήση χημικών ουσιών που μπορεί να προκαλέσει βλάβη ή φθορά στη δασική βλάστηση και γενικότερα στο δασικό περιβάλλον.

4. Κατά τη διαχείριση των δασών και των δασικών εκτάσεων, λαμβάνεται μέριμνα για τη διατήρηση της βιοποικιλότητας σε όλα της τα επίπεδα (γενετική, ειδών, οικοσυστημάτων και τοπίου).»

7. Στο άρθρο 21 προστίθεται παράγραφος 4 και η παράγραφος 5, που προστέθηκε με την παράγραφο 10 του άρθρου 40 του ν. 3105/2003 (ΦΕΚ 29 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«4. Για την περιβαλλοντική εκπαίδευση του κοινού και τη μετάδοση μηνυμάτων για την προστασία των δασών και του φυσικού περιβάλλοντος, η Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος του Υπουργείου Γεωργίας δύναται να προβαίνει:

α) Στην έκδοση, παραγωγή και προμήθεια κάθε είδους ενημερωτικού για τα δάση και τη δασοπονία υλικού, όπως εντύπων, πινακίδων, φωτογραφιών, διαφανειών, κινηματογραφικών και τηλεοπτικών ταινιών και λοιπών απαραίτητων μέσων.

β) Στην οργάνωση διεθνών και εθνικών συμποσίων, συνεδρίων και λοιπών εκδηλώσεων για τη δασοπονία και το δασικό περιβάλλον, κατασκηνώσεων, φιλοξενιών, ραδιοφωνικών και τηλεοπτικών εκπομπών πάνω στα εθνικά δασοπονικά προβλήματα και ενδιαφέροντα.

γ) Στην οργάνωση, με ειδικά προγράμματα, ενημερωτικών και επιμορφωτικών σεμιναρίων συλλόγων, σχολείων, δασικών συνεταιρισμών και άλλων περιβαλλοντολογικών φορέων, για την προστασία του δάσους και του δασικού περιβάλλοντος.

δ) Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας καθορίζεται η αμοιβή για τη συγγραφή βιβλίων, φυλλαδίων ή άλλων εντύπων που εκδίδονται από το Υπουργείο Γεωργίας, στα πλαίσια των σκοπών αυτής της παραγράφου.

Οι δαπάνες που προκαλούνται από την εφαρμογή αυτής της παραγράφου βαρύνουν τον προϋπολογισμό του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών.

5. Για την εξυπηρέτηση των εργαζόμενων στα δάση δασικών υπαλλήλων, υλοτόμων και λοιπών δασεργατών, επιτρέπεται η εντός των δασών και δασικών εκτάσεων, εγκατάσταση από τις δασικές υπηρεσίες ξύλινων λυόμενων οικημάτων. Επιτρέπεται επίσης, στα πλαίσια της ενημέρωσης και ευαισθητοποίησης του κοινού σε θέματα δασοπροστασίας και φυσικού περιβάλλοντος, μετά από έγκριση του Υπουργού Γεωργίας, η εγκατάσταση

από τις δασικές υπηρεσίες ξύλινων λυόμενων οικημάτων σε επιλεγμένες θέσεις των ανωτέρω περιοχών και σε περιορισμένο αριθμό, μη δυνάμενο να υπερβεί τα τριάντα, για την παροχή καταλυμάτων σε επισκέπτες των δασών. Η μελέτη και εκτέλεση των παραπάνω έργων, γίνεται κατά παρέκκλιση πολεοδομικών ή άλλων διατάξεων και διέπεται από τις διατάξεις των παραγράφων 1 και 2 του άρθρου 237 του ν.δ. 86/1969 «Δασικός Κώδιξ» (ΦΕΚ 7 Α'). Η επιτρεπόμενη χρήση και λειτουργία των οικημάτων που χρησιμοποιούνται ως καταλύματα επισκεπτών διέπεται από τον Κανονισμό Λειτουργίας, που εγκρίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Γεωργίας και Ανάπτυξης κατά παρέκκλιση των διατάξεων της τουριστικής ή άλλης νομοθεσίας και η διαχείρισή τους μπορεί να παραχωρείται σε οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης ή άλλα νομικά πρόσωπα.»

8. Στο τέλος της παραγράφου 1 του άρθρου 41 προστίθεται εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Μετά την αναδημιουργία της βλάστησης η αναδάσωση αίρεται με όμοια απόφαση και η διαχείριση της αναδασωθείσας έκτασης γίνεται σύμφωνα με τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας.»

9. Στην παράγραφο 3 του άρθρου 44, μετά τις λέξεις «του προορισμού δάσους» προστίθενται οι λέξεις «ή δασικής έκτασης».

10. Στο άρθρο 45 προστίθενται παράγραφοι 10, 11 και 12, που έχουν ως εξής:

«10. Όποιος πραγματοποιεί την επέμβαση χωρίς την κατά την προηγούμενη παράγραφο έγκριση του Υπουργού Γεωργίας ή της αρμόδιας δασικής αρχής, τιμωρείται σύμφωνα με όσα ορίζονται στην παράγραφο 7 του άρθρου 71.

11. Αν δεν εμποδίζεται η αναδάσωση, δεν συνιστούν μεταβολή της χρήσης και του προορισμού της δασικής γης τα κάθε είδους καταφύγια και εκτροφεία θηραμάτων, η ίδρυση και λειτουργία των οποίων επιτρέπεται και σε δασικές εκτάσεις, οι οποίες έχουν καταστραφεί ή αποψιλωθεί και έχουν κηρυχθεί αναδασωτέες.

12. Κάθε επέμβαση που προβλέπεται από τη δασική νομοθεσία στα δάση, στις δασικές και τις λοιπές εκτάσεις που τελούν υπό τη διαχείριση των δασικών υπηρεσιών, είτε για τη μεταβολή του προορισμού και τη διάθεσή τους για άλλες χρήσεις, είτε για την εκτέλεση έργων μέσα σε αυτές και τη δημιουργία εγκαταστάσεων ή την παροχή άλλων εξυπηρετήσεων, έστω και χωρίς μεταβολή της κατά προορισμό χρήσης τους, ενεργείται πάντοτε κατόπιν καταβολής ανταλλάγματος χρήσης. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Γεωργίας που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζεται το ύψος του ανταλλάγματος για κάθε κατηγορία επεμβάσεων, η διαδικασία επιβολής και είσπραξής του και κάθε άλλη αναγκαία λεπτομέρεια. Το ανάλλαγμα αυτό, από την καταβολή του οποίου εξαιρούνται το Δημόσιο και οι φορείς που αναφέρονται στην παράγραφο 2 Β του άρθρου 13 του ν. 1734/1987, κατατίθεται υπέρ Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών και διατίθεται αποκλειστικά για την ανάπτυξη και προστασία των δασών.»

11. Τα προβλεπόμενα από τις διατάξεις του ν. 998/1979 ειδικά δασοτεχνικά έργα, πλην των έργων δασικής οδοποιίας, που εκτελούνται από τις δασικές υπηρεσίες για την ανάπτυξη και προστασία των δασών και τη συντήρηση των δασικών εδαφών, δεν υπάγονται στις διατάξεις των άρθρων 1 και 2 του ν. 3010/2002. Στα διαγράμματα ύλης των μελετών περιλαμβάνεται ειδικό κε-

φάλαιο στο οποίο αναλύονται και αξιολογούνται οι περιβαλλοντικές και οικολογικές συνθήκες και ορίζονται οι όροι και οι περιορισμοί που προβλέπονται από τις ισχύουσες κανονιστικές διατάξεις για την κατασκευή τους.

12. Στο άρθρο 46 προστίθεται παράγραφος 7, που έχει ως εξής:

«7. Σε περιπτώσεις έκτακτων αναγκών, που προέρχονται από φυσικές καταστροφές, επιτρέπεται η προσωρινή εγκατάσταση και διαμονή των πληγέντων για περιορισμένο χρονικό διάστημα εντός δασικών και χορτολιβαδικών εκτάσεων. Ο προσδιορισμός της συγκεκριμένης έκτασης, η χρονική διάρκεια και το είδος των εγκαταστάσεων καθορίζονται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας, η οποία λαμβάνεται μετά από εισήγηση των οικείων δασικών και πολεοδομικών υπηρεσιών.»

13. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 58, όπως αντικαταστάθηκε από την παράγραφο 1 του άρθρου 12 του ν. 2040/1992 (ΦΕΚ 70 Α΄) και αναριθμήθηκε με την παράγραφο 4 του άρθρου 2 του ν. 2941/2001(ΦΕΚ 201 Α΄), αντικαθίσταται ως εξής:

« Η εκτέλεση μικρών δημόσιων ή δημοτικών και κοινοτικών έργων, καθώς και μικρών έργων λοιπών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, όπως μετεωρολογικών σταθμών, τηλεπικοινωνιακών δικτύων ή εγκαταστάσεων έργων ύδρευσης και αποχέτευσης, έργων συλλογής, αποθήκευσης και μεταφοράς υδάτων (εξωποτάμιας και εσωποτάμιας λιμνοδεξαμενές με τη βοήθεια μικρών φραγμάτων και ταμειυτήρες φραγμάτων) για αρδευτικούς ή υδρευτικούς σκοπούς και αντλιοστασίων εντός δασών και δασικών εκτάσεων είναι επιτρεπτή ύστερα από άδεια του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας μετά από πρόταση της αρμόδιας αρχής.»

14. Το τέταρτο εδάφιο της παραγράφου 1 του άρθρου 70, όπως αντικαταστάθηκε με τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 29 του ν. 2081/1992 (ΦΕΚ 154 Α΄), αντικαθίσταται ως εξής:

«Επίσης επιβάλλεται διοικητική ποινή προστίμου με πράξη καταλογισμού του οικείου Δασάρχη, η οποία εκδίδεται μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών από τη γνωστοποίηση σε αυτόν της τελεσίδικης καταδικαστικής απόφασης που εκδίδεται σε βάρος των αναφερόμενων στο προηγούμενο εδάφιο προσώπων. Με μέριμνα της αρμόδιας Εισαγγελικής Αρχής γνωστοποιούνται οι εν λόγω αποφάσεις, μέσα σε προθεσμία τριάντα (30) ημερών από τη δημοσίευσή τους, στον οικείο Δασάρχη. Το εν λόγω πρόστιμο ισούται με 1.467 ευρώ πολλαπλασιαζόμενα επί το συντελεστή Μ της παραγράφου 5 του άρθρου 16 του π.δ. 437/1981 (ΦΕΚ 120 Α΄) και με την έκταση που καταστρέφεται σε στρέμματα.»

15. Η παράγραφος 3 του άρθρου 70 που προστέθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 12 του ν. 2040/1992, αντικαθίσταται ως εξής:

«3. Με απόφαση του αρμόδιου οργάνου που σύμφωνα με το άρθρο 41 του παρόντος νόμου εκδίδεται εντός τριών (3) μηνών από την καταστολή της πυρκαγιάς ή τη διαπίστωση καταστροφής δάσους ή δασικής έκτασης από οποιαδήποτε αιτία, οι ανωτέρω εκτάσεις κηρύσσονται υποχρεωτικά αναδασωτέες. Σε εξαιρετικές περιπτώσεις με απόφαση του αρμόδιου οργάνου, που λαμβάνεται ύστερα από αιτιολογημένη πρόταση του οικείου δασάρχη, η προθεσμία του προηγούμενου εδαφίου μπορεί να παραταθεί για χρονικό διάστημα μέχρι δύο (2) μήνες ακόμη κατ' ανώτατο όριο. Παράλειψη έκδοσης από

το αρμόδιο όργανο της απόφασης αναδάσωσης, εντός της ανωτέρω προθεσμίας τιμωρείται σύμφωνα με το άρθρο 259 του Ποινικού Κώδικα.»

16. Στην περίπτωση που με τις διατάξεις του άρθρου 50 του ν.998/1979, δεν είναι δυνατή η οικιστική αποκατάσταση των μελών του οικοδομικού συνεταιρισμού, τότε ο συνεταιρισμός μπορεί, για την υλοποίηση του σκοπού του, να ανταλλάξει το δάσος ή τη δασική έκταση, των οποίων είναι ιδιοκτήτης, με διαθέσιμες εκτάσεις της παραγράφου 7 του άρθρου 3 του αυτού ως άνω νόμου, με διαθέσιμες ή κοινόχρηστες εποικιστικές εκτάσεις, καθώς και με δημόσιες γεωργικές ή χορτολιβαδικές εκτάσεις, χωρίς στρεμματική αντιστοίχιση. Η ως άνω ανταλλαγή εγκρίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Περιβάλλοντος Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Γεωργίας, μετά από εισήγηση της κατωτέρω αναφερόμενης επιτροπής. Σε περίπτωση που η προς ανταλλαγή έκταση ανήκει σε άλλο φορέα του Δημοσίου, η απόφαση με την οποία εγκρίνεται η ανταλλαγή συνοπογράφεται από τον κατά περίπτωση αρμόδιο Υπουργό. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Γεωργίας καθορίζονται οι δικαιούχοι ανταλλαγής, τα κριτήρια κατάταξης αυτών κατά σειρά προτεραιότητας, ο τρόπος εκτίμησης της αξίας των προς ανταλλαγή εκτάσεων, οι όροι της ανταλλαγής, η διαδικασία και κάθε άλλο αναγκαίο στοιχείο για την εφαρμογή της παρούσας παραγράφου. Με την ίδια απόφαση συγκροτείται πενταμελής επιτροπή, που απαρτίζεται από δύο υπαλλήλους του Υπουργείου Γεωργίας, έναν υπάλληλο του Υπουργείου Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και δύο του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών, με τους αναπληρωτές τους και ορίζεται η αμοιβή των μελών της κατά τις κείμενες διατάξεις. Έργο της επιτροπής είναι η καταγραφή των διαθέσιμων προς ανταλλαγή εκτάσεων, η συγκέντρωση και αξιολόγηση των σχετικών αιτήσεων ανταλλαγής που υποβάλλονται από τους συνεταιρισμούς, η εκτίμηση της αξίας των προς ανταλλαγή εκτάσεων και ο συντονισμός των ενεργειών των αρμόδιων υπηρεσιών για την πραγματοποίηση της ανταλλαγής.

17. Φυσικά ή νομικά πρόσωπα, δικαιούνται να ζητήσουν με αίτησή τους το χαρακτηρισμό των εκτάσεών τους, εφόσον για αυτές δεν εκδόθηκαν τελεσίδικες αποφάσεις χαρακτηρισμού, κατά τη διαδικασία του άρθρου 14 του ν.998/1979.

18. Τα δάση και οι δασικές εκτάσεις που ευρίσκονται εντός κηρυγμένων αρχαιολογικών χώρων, θεσμοθετημένων ζωνών προστασίας αρχαιολογικών χώρων, μνημείων και ιστορικών τόπων, διέπονται από τις διατάξεις της αρχαιολογικής και δασικής νομοθεσίας. Στις περιπτώσεις που οι αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού κρίνουν ότι απαιτούνται μέτρα προστασίας, συντήρησης, έρευνας και ανάδειξης αρχαιολογικών χώρων και μνημείων, αυτά εκτελούνται σύμφωνα με τις διατάξεις της αρχαιολογικής νομοθεσίας, χωρίς να απαιτείται έγκριση των αρμόδιων δασικών αρχών.

Άρθρο 2

Προστασία του τοπίου και της βιοποικιλότητας

1. Κατά το σχεδιασμό της διαχείρισης και εκμετάλλευσης των δασικών οικοσυστημάτων, με την κατάρτιση των προβλεπόμενων από το άρθρο 63 του Δασικού Κώδι-

κα δασοπονικών μελετών, λαμβάνονται ειδικά μέτρα που εξασφαλίζουν κατά το δυνατόν την προστασία του τοπίου και τη διατήρηση της βιοποικιλότητας. Δασοπονικές ενέργειες και πρακτικές, όπως η εκλογή των δασοπονικών ειδών σε κάθε είδους δάσωση ή αναδάσωση, οι μέθοδοι διαχείρισης, δασοκομικού χειρισμού και συγκομιδής του ξύλου και γενικά οι επεμβάσεις στα δασικά οικοσυστήματα, σχεδιάζονται κατά τρόπο που εξασφαλίζει την προστασία των ενδιαιτημάτων των ειδών της χλωρίδας και της πανίδας και τη διατήρηση της βιοποικιλότητας.

2. Για λόγους προστασίας της άγριας πανίδας και ιδίως της πτηνοπανίδας, της φύσης και του τοπίου, ο Υπουργός Γεωργίας μπορεί να συνάπτει προγραμματικές συμβάσεις με φιλοπεριβαλλοντικές ή άλλες μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα οργανώσεις, που προτίθενται να χρηματοδοτήσουν τη δημιουργία δενδρωδών ή θαμνωδών ή μικτών βλαστητικών σχηματισμών σε δημόσιες δασικές εκτάσεις ευρισκόμενες εντός ή πλησίον αγροτικών εκτάσεων, προκειμένου να λειτουργήσουν ως αγροβιότοποι. Για την επιλογή των περιοχών αυτών λαμβάνονται ιδιαιτέρως υπόψη οι ανάγκες προστασίας της άγριας πανίδας και αυτοφυούς χλωρίδας, η γειτνίαση με περιοχές σημαντικού οικολογικού ενδιαφέροντος και ο συνδυαστικός τους ρόλος με αυτές για τη μετανάστευση, τη γεωγραφική κατανομή και τη γενετική ανταλλαγή των ειδών. Στις προγραμματικές αυτές συμβάσεις απαραίτητα ορίζονται το έργο, τα δικαιώματα και οι υποχρεώσεις των συμβαλλομένων, οι πόροι που θα διατεθούν, το χρονοδιάγραμμα εκτέλεσης των έργων και ο υπόχρεος για τη διαχείριση και συντήρηση των έργων του προγράμματος μετά την ολοκλήρωσή του.

3. Ιδιοκτήτες αγροτικής γης, που δημιουργούν σε τεμάχια των αγρών τους σχηματισμούς της προηγούμενης παραγράφου ή δενδροστοιχίες και φυσικούς αγροφράκτες περί τα όρια των αγρών τους, δικαιούνται να προμηθεύονται ατελώς από τα κρατικά φυτώρια των δασικών υπηρεσιών τα αναγκαία δασοπονικά είδη.

4. Σε ευρύτερες αγροτικές περιοχές όπου ελλείπουν παντελώς βλαστητικοί σχηματισμοί των προηγούμενων παραγράφων, επιτρέπεται η καταβολή οικονομικής ενίσχυσης σε όσους ενδιαφέρονται να δημιουργήσουν στους αγρούς τους, τους εν λόγω σχηματισμούς. Η ενίσχυση αυτή παρέχεται με την υποχρέωση, ότι ο ενδιαφερόμενος θα διατηρήσει τη βλάστηση επί μία τουλάχιστον δεκαετία και βαρύνει πιστώσεις του κεφαλαίου Δασών του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών. Η έγκριση για τη δημιουργία των ως άνω φυτειών παρέχεται από την οικεία δασική υπηρεσία εντός των πλαισίων των διαθέσιμων πιστώσεων και υπό την προϋπόθεση, ότι δεν υπάρχουν για την περιοχή αναδασωτικά προγράμματα χρηματοδοτούμενα από κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, καθορίζονται το ύψος της ενίσχυσης, η διαδικασία καταβολής της, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά, οι όροι και κάθε άλλο αναγκαίο στοιχείο για τη χορήγησή της.

Άρθρο 3 Δασολόγιο

1. Σε προθεσμία πέντε μηνών από την κύρωση του δασικού χάρτη, κατά τη διαδικασία του άρθρου 27 του ν.2664/1998 (ΦΕΚ 275 Α'), καταρτίζεται και τηρείται με μέριμνα των υπηρεσιών της κάθε Διεύθυνσης Δασών

Νομαρχιακού επιπέδου, το Δασολόγιο του Νομού. Το δασολόγιο καταρτίζεται με μορφή Βιβλίου Γενικού Δασολογίου στο οποίο καταχωρούνται τα εμφανιζόμενα στο δασικό χάρτη δάση και δασικές εκτάσεις κατά μερίδες και κατά τρόπο ώστε να είναι ευχερής η τήρησή του και σε ηλεκτρονική μορφή.

2. Σε κάθε μερίδα του Δασολογίου καταχωρίζονται ο κωδικός αριθμός του δάσους ή της δασικής έκτασης, που εμφανίζεται στο δασικό χάρτη, η ονομασία, ο αριθμός της κυρωτικής απόφασης του δασικού χάρτη, το εμβαδόν της έκτασης, η περιγραφή των διακριβωθέντων ορίων, η περιγραφή των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών της δασικής βλάστησης, και κάθε άλλο προσδιοριστικό του δασοκτήματος στοιχείο. Κάθε μερίδα του δασολογίου συνοδεύεται και συσχετίζεται με ειδικό φάκελο που περιέχει αντίγραφα των κυρωμένων δασικών χαρτών, αποφάσεις κηρύξεως εκτάσεων ως αναδασωτέων και κάθε άλλο στοιχείο που χρησιμοποιήθηκε για την κατάρτιση του Δασολογίου.

3. Στη μερίδα του κάθε δάσους που βρίσκεται υπό δασοπονική εκμετάλλευση αναγράφεται πέραν των παραπάνω γενικών στοιχείων και το είδος του δάσους (σπερμοφυές, διφυές, πρεμνοφυές), τα κύρια δασοπονικά είδη και η σύνθεσή τους (αμιγές, μεικτό), η συνολική του έκταση, η ιδιοκτησιακή του κατάσταση και άλλα προσδιοριστικά στοιχεία. Για τις υπόλοιπες εκτάσεις που περιέχονται στο δασικό χάρτη και τελούν εκτός δασοπονικής εκμετάλλευσης, οι μερίδες τηρούνται κατά γεωγραφική ενότητα και προσδιορίζονται σε αυτές τα τοπωνύμια, το είδος και η πυκνότητα της βλάστησης, η συνολική έκταση, η χρήση της έκτασης και άλλα προσδιοριστικά στοιχεία. Στο περιθώριο της κάθε μερίδας σημειώνονται οι εκτάσεις που κηρύσσονται αναδασωτέες λόγω καταστροφής ή αποψίλωσης της δασικής βλάστησης, καθώς και οι εκτάσεις της παραγράφου 7 του άρθρου 3 του ν. 998/1979. Οι χάρτες που απεικονίζουν τις εκτάσεις της παραγράφου 7 του άρθρου 3 του ν. 998/1979 τίθενται σε χωριστό φάκελο.

4. Αντίγραφο του κατά τα ανωτέρω καταρτιζόμενου δασολογίου, καθώς και οι μετά την κατάρτισή του τυχόν συμπληρώσεις ή τροποποιήσεις αποστέλλονται στη Διεύθυνση Δασών της Περιφέρειας και στην Κεντρική Δασική Υπηρεσία του Υπουργείου Γεωργίας.

5. Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, που εκδίδεται εντός δύο μηνών από την ισχύ του παρόντος, καθορίζονται θέματα σχετικά με την κατάρτιση, τήρηση, κωδικοποίηση και ενημέρωση του δασολογίου.

Άρθρο 4 Τροποποίηση διατάξεων του Δασικού Κώδικα (ν.δ. 86/1969)

1. Στο άρθρο 50 προστίθεται παράγραφος 4, που έχει ως εξής:

«4. Σε περιπτώσεις που υφίστανται εντός των δασικών οικοσυστημάτων γεωργικές ή άλλες εδαφοπονικές δραστηριότητες που διασπούν τη συνοχή τους και δημιουργούν κινδύνους για την υπόστασή τους, είναι επιτρεπτή η ανταλλαγή των μη δασικών αυτών εκτάσεων με άλλες, ισάξιες εκτάσεις της παραγράφου 7 του άρθρου 3 του ν. 998/1979. Η απόφαση για την ανταλλαγή εκδίδεται από το Γενικό Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας, μετά από προηγούμενη εκτίμηση των προς ανταλλαγή εκτάσεων και πρόταση τριμελούς επιτροπής που αποτελείται από

τον προϊστάμενο της Διεύθυνσης Γεωργίας της οικείας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, τον οικείο δασάρχη και τον προϊστάμενο της οικείας Δημόσιας Οικονομικής Υπηρεσίας (Δ.Ο.Υ.), οριζόμενους κάθε φορά με απόφαση του ως άνω Γενικού Γραμματέα.»

2. Στο άρθρο 60 προστίθενται παράγραφοι 3 και 4, που έχουν ως εξής:

«3. Η μεταβίβαση αυτοτελών ιδιωτικών δασοτεμαχίων που δεν συνορεύουν μεταξύ τους, καθώς και η μεταβίβαση ιδανικού εξ αδιαρέτου μεριδίου ιδιωτικού δάσους ή δασικής έκτασης δεν συνιστά κατάτμηση. Δρόμοι, αντιπυρικές ζώνες και άλλα τεχνικά έργα που κατασκευάζονται εντός δασών και δασικών εν γένει εκτάσεων, καθώς και νομίμως κηρυσσόμενες αναγκαστικές απαλλοτριώσεις δεν συνιστούν κατάτμηση αυτών.

4. Η άδεια κατάτμησης για την υλοποίηση επιτρεπτής, κατά τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας, επέμβασης σε δάσος ή δασική έκταση χορηγείται από το όργανο που εγκρίνει την επέμβαση.»

3. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 69 προστίθεται περίπτωση ε, που έχει ως εξής:

«ε) Τα περιστατικά δάση, τμήματα δασών και δασικές εκτάσεις που μπορεί δασοπονικά να αναδασωθούν.»

4. Η παράγραφος 2 του άρθρου 69 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Από τα δάση, τις δασικές εκτάσεις και γαίες της προηγούμενης παραγράφου, τα αναφερόμενα στις περιπτώσεις α', β', γ' και ε' αυτής χαρακτηρίζονται ως προστατευτικά, τα δε αναφερόμενα στην περίπτωση δ' ως απόλυτα προστατευτικά.»

5. Στο άρθρο 69 προστίθεται παράγραφος 3, που έχει ως εξής:

«3. Στα δάση της περίπτωσης δ' της παραγράφου 1 όσοι επιχειρούν οποιαδήποτε πράξη από τις αναφερόμενες στην παράγραφο 1 του άρθρου 71 του ν. 998/1979, όπως κάθε φορά ισχύει, τιμωρούνται και με τις διοικητικές κυρώσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 30 του ν. 1650/1986 (ΦΕΚ 160 Α').»

6. Το άρθρο 70 αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 70

Διαδικασία χαρακτηρισμού δασών ως προστατευτικών

Για την εφαρμογή των ειδικών μέτρων διαχείρισης επί των προστατευτικών δασών και δασικών εκτάσεων, απαιτείται χαρακτηρισμός αυτών ως προστατευτικών. Ο χαρακτηρισμός και η κατάταξη αυτών, κατά τις διακρίσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 69, γίνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας, που λαμβάνεται μετά από πρόταση της τοπικής δασικής αρχής, ενεργούσης αυτεπάγγελα. Ειδικά για τα δάση που εμπίπτουν στην περιοχή ευθύνης της Περιφέρειας Αττικής και του Νομού Θεσσαλονίκης, ο κατά τα ανωτέρω χαρακτηρισμός και κατάταξη γίνονται με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας. Οι παραπάνω αποφάσεις, με τις οποίες χαρακτηρίζονται τα δάση και οι δασικές εκτάσεις ως προστατευτικά και κατατάσσονται σε επί μέρους κατηγορίες, κατά τις διακρίσεις της παραγράφου 2 του άρθρου 69, συνοδεύονται από χάρτη και δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»

7. Οι παράγραφοι 1 και 2 του άρθρου 71 αντικαθίστανται ως εξής:

«1. Η διαχείριση των προστατευτικών δασών και δασικών εκτάσεων των περιπτώσεων α' έως δ' της παρα-

γράφου 1 του άρθρου 69 γίνεται κατά τρόπο που αποκλείει την υποβάθμιση της βλάστησης και τη διάβρωση των εδαφών. Στις παραπάνω εκτάσεις η δασοπονική διαχείριση αποβλέπει στην εγκατάσταση και λειτουργία υδρονομικού δάσους, που συγκροτείται από κατάλληλα δασοπονικά είδη, κατά προτίμηση αειθαλή, και λαμβάνονται ιδιαίτερα μέτρα για τη διατήρηση και βελτίωση της βλάστησής τους.

2. Στα ως άνω προστατευτικά δάση απαγορεύονται υλοτομίες που διασπούν τη συνοχή των συστάδων και απογυμνώνουν το έδαφος. Στα δάση αυτά, αν είναι σπερμοφυή, επιτρέπεται να πραγματοποιούνται καλλιεργητικές και αναγεννητικές κατά κέντρα αναγέννησης υλοτομίες, ενώ στα πρεμνοφυή οι δασοκομικοί χειρισμοί κατατείνουν στην αναγωγή τους σε σπερμοφυή με ταυτόχρονη εισαγωγή των ενδεδειγμένων δασοπονικών ειδών.»

8. Στο άρθρο 71 προστίθεται παράγραφος 6, που έχει ως εξής:

«6. Τα δάση της περίπτωσης ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 69, που προορίζονται για αισθητική απόλαυση και αναψυχή, υπόκεινται σε διαχείριση ως δάση – πάρκα και επιτρέπεται σε αυτά η κατασκευή έργων και η εκτέλεση εργασιών που συντηρούν και εμπλουτίζουν τη βλάστηση, βελτιώνουν την αισθητική του τοπίου, εξασφαλίζουν την άνετη και ασφαλή κίνηση και εξυπηρέτηση των επισκεπτών και διευκολύνουν τη σωματική άσκηση και την πνευματική ανάταση του ανθρώπου. Η κατασκευή μόνιμων εγκαταστάσεων, απαραίτητων για τη λειτουργία των πάρκων, επιτρέπεται μόνο στο αναγκαίο μέτρο και σε εκτάσεις που δεν έχουν δασική βλάστηση, η δε συνολικά καταλαμβανόμενη από τις ανωτέρω εγκαταστάσεις έκταση δεν μπορεί να υπερβεί το πέντε τοις εκατό (5%) της συνολικής έκτασης και κατ' ανώτατο όριο τα δέκα στρέμματα. Ο Υπουργός Γεωργίας με αποφάσεις του εξειδικεύει το είδος των έργων και των εργασιών που επιτρέπονται ως αναγκαία για την επίτευξη των ως άνω σκοπών.»

9. Η παράγραφος 2 του άρθρου 160 αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Το κατά την προηγούμενη παράγραφο μίσθωμα, εφόσον αυτό κατά τις κείμενες διατάξεις δεν καθορίζεται με διαφορετικό τρόπο, καθορίζεται για κάθε δασικό διαχειριστικό έτος με πίνακα διατίμησης, ο οποίος καταρτίζεται από τη Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος του Υπουργείου Γεωργίας, με βάση τις τρέχουσες τιμές πώλησης των δασικών προϊόντων στους τόπους παραγωγής και κυρώνεται με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, που λαμβάνεται μετά από γνώμη του Τεχνικού Συμβουλίου Δασών και δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.»

10. Η παράγραφος 2 του άρθρου 254 του ν.δ. 86/1969, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 10 του ν.δ. 996/1971 (ΦΕΚ 192 Α'), αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 του ν. 177/1975 (ΦΕΚ 75 Α') και τροποποιήθηκε με το άρθρο 29 του ν. 2040/1992 (ΦΕΚ 70 Α') και το άρθρο 57 παράγραφος 3 του ν. 2637/1998 (ΦΕΚ 200 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«2. Με όμοια απόφαση επιτρέπεται η ίδρυση από φυσικά ή νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου, εκτροφείων θηραμάτων επί μη δημοσίων εκτάσεων, περιλαμβανομένων και των δασικού χαρακτήρα τοιούτων, καθώς και επί δημόσιων δασικών και εποικιστικών εκτάσεων, τις οποίες το Δημόσιο μπορεί να παραχωρεί ή να

εκμισθώνει στους ενδιαφερομένους, έναντι τιμήματος ή μισθώματος που καθορίζεται από την επιτροπή της παραγράφου 3 του άρθρου 10 του ν. 998/1979, προς το σκοπό της αναπαραγωγής των θηραμάτων είτε προς εμπορία (κρέατος, δέρματος, πτερών, κεράτων κ.λπ.) είτε προς εμπλουτισμό περιοχών δια θηρεύσιμων ειδών, τηρουμένων των περί δημοσίας υγείας διατάξεων.»

11. Το άρθρο 270 αντικαθίσταται ως εξής:

« Άρθρο 270

Απαγόρευση υλοτομίας - Κυρώσεις

1. Η υλοτομία, μεταφορά και διακίνηση δενδρυλλίων ή κορυφών ελάτης, ερυθρελάτης, ψευδοτσούγκας, πεύκης, κυπαρίσσου και άλλων δασοπονικών ειδών από δημόσια και ιδιωτικά δάση και δασικές εν γένει εκτάσεις απαγορεύεται.

2. Η υλοτομία, μεταφορά και διακίνηση κλάδων όλων των δασοπονικών ειδών για χρήση και διακόσμηση κατά την περίοδο των Χριστουγέννων, από δημόσια και ιδιωτικά δάση και δασικές εν γένει εκτάσεις, επιτρέπεται ύστερα από άδεια της αρμόδιας δασικής αρχής.

3. Η υλοτομία, μεταφορά και διακίνηση δενδρυλλίων και κλάδων όλων των δασοπονικών ειδών, από τεχνητές φυτείες, που έχουν δημιουργηθεί σε ιδιωτικά αγροκτήματα ειδικά για το σκοπό αυτόν και από ιδιόκτητα καστανοπερίβολα, καστανοτεμάχια ή άλλα αγροκτήματα που υφίστανται δενδροκομική περιποίηση, επιτρέπεται, μετά από άδεια, που εκδίδεται ατελώς από την οικεία δασική αρχή, σύμφωνα με την παράγραφο 1 του άρθρου 176.

4. Για τον έλεγχο της νόμιμης προέλευσης και διακίνησης των εν λόγω δενδρυλλίων και κλάδων, η αρμόδια δασική υπηρεσία μετά την έκδοση της άδειας προβαίνει στην κατάλληλη σήμανση των διατιθέμενων στο εμπόριο δενδρυλλίων και κλάδων.

5. Όσοι υλοτομούν, μεταφέρουν ή διακινούν δενδρύλλια ή άλλα δασικά είδη που αναφέρονται στις παραγράφους 2 και 3 χωρίς την κατά τα ανωτέρω άδεια ή σήμανση, τιμωρούνται με τις ποινές του άρθρου 268. Τα δενδρύλλια και οι κλάδοι κατάσχονται και καταστρέφονται από το αρμόδιο δασικό όργανο, που συντάσσει έκθεση κατάσχεσης και πρωτόκολλο καταστροφής τους. Τα αντικείμενα που χρησιμοποιήσαν οι παραβάτες για την τέλεση των ανωτέρω αξιόποινων πράξεων κατάσχονται και δημεύονται σύμφωνα με τις διατάξεις των παραγράφων 3 έως και 8 του άρθρου 271.»

12. Η περίπτωση β' της παραγράφου 2 του άρθρου 34 αντικαθίσταται ως εξής:

«β) Επί δασών των Νέων Χωρών, τα οποία αναγνωρίζονται ως ιδιοκτησία του νομικού προσώπου δήμου ή κοινότητας ή έχουν μεταβιβασθεί σε αυτό με δικαιοπραξία εν ζωή ή αιτία θανάτου, από άλλα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, υπέρ των οποίων είχε γίνει η αναγνώριση.»

Άρθρο 5

Τροποποίηση και συμπλήρωση διατάξεων του ν. 2664/1998 (ΦΕΚ 275 Α')

1. Η παράγραφος 1 του άρθρου 27 αντικαθίσταται ως εξής:

«1. Οι δασικοί χάρτες καταρτίζονται κατά νομό από τις προβλεπόμενες στη διάταξη της παραγράφου 10 του άρθρου 28 υπηρεσίες των Διευθύνσεων Δασών της Περιφέρειας στο νομό. Τα αναγκαία στοιχεία για τον προσ-

διορισμό των δασών και των δασικών εκτάσεων λαμβάνονται από την παλαιότερη και την πλησιέστερη προς το χρόνο κατάρτισης του δασικού χάρτη, αεροφωτογραφία. Εάν η παλαιότερη αεροφωτογράφιση δεν καλύπτει την εξεταζόμενη περιοχή ή η χρησιμοποίησή της λόγω κλίμακας ή ποιότητας καθίσταται απρόσφορη, χρησιμοποιείται και η αεροφωτογράφιση έτους λήψης 1960.»

2. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2 του άρθρου 27 αντικαθίσταται ως εξής:

«Τα δάση και οι δασικές εκτάσεις των παραγράφων 1 και 2, καθώς και οι εκτάσεις των παραγράφων 4 και 5 του άρθρου 3 του ν. 998/1979 απεικονίζονται σε κατάλληλης κλίμακας αεροφωτογραφικό ή χαρτογραφικό υλικό, το οποίο, αφού συμπληρωθεί με τα φωτοερμηνευτικά στοιχεία των αεροφωτογραφιών, αποτελεί τον προσωρινό δασικό χάρτη.»

3. Στο τέλος της παραγράφου 4 του άρθρου 27 προστίθενται εδάφια, που έχουν ως εξής:

«Μετά την κύρωση του δασικού χάρτη επιτρέπεται η αναμόρφωσή του με την προσθήκη ή διαγραφή των εκτάσεων που θα υπαχθούν ή θα πάψουν να υπάγονται στο δασικό νόμο, σύμφωνα με πράξεις των αρμόδιων οργάνων, που εκδίδονται κατ' εφαρμογή της δασικής νομοθεσίας. Η κατά τα ανωτέρω αναμόρφωση των δασικών χαρτών κυρώνεται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας, που λαμβάνεται μετά από εισήγηση της οικείας Διεύθυνσης Δασών.»

4. Η παράγραφος 13 του άρθρου 28 αντικαθίσταται ως εξής:

«13. Στις περιοχές που κηρύσσονται υπό κτηματογράφηση, καθώς και στις περιοχές για τις οποίες καταρτίσθηκε και κυρώθηκε ο δασικός χάρτης, οι διατάξεις του άρθρου 8 του ν. 998/1979 παύουν να ισχύουν και τα προβλεπόμενα από αυτές συμβούλια παύουν να λειτουργούν. Οι διατάξεις όμως αυτές εφαρμόζονται για τις αιτήσεις αναγνώρισης εμπράγματων δικαιωμάτων σε δάση και δασικές εκτάσεις κατά την έννοια του άρθρου 3 του ν. 998/1979, οι οποίες εκκρεμούν στο Αναθεωρητικό Συμβούλιο Ιδιοκτησίας Δασών (Α.Σ.Ι.Δ.) κατά την κύρωση του δασικού χάρτη. Μετά την έκδοση των σχετικών γνωμοδοτήσεων επί υποθέσεων που εκκρεμούν στο Α.Σ.Ι.Δ. παύει η λειτουργία του Συμβουλίου αυτού. Η διάταξη της περίπτωσης α' της παραγράφου 4 του άρθρου 8 του ν. 998/1979 παραμένει σε ισχύ και μετά την κύρωση των δασικών χαρτών, μόνον όσον αφορά τη συγκρότηση του Αναθεωρητικού Συμβουλίου Ιδιοκτησίας Δασών, το οποίο διατηρείται μόνο για τη συγκρότηση του Μικτού Γνωμοδοτικού Συμβουλίου της παραγράφου 7 του άρθρου 25 του α.ν. 1539/1938.»

5. Η παράγραφος 17 του άρθρου 28 αντικαθίσταται ως εξής:

«17. Οι αξιούντες εμπράγματο δικαίωμα επί δασών ή δασικών εκτάσεων που καταχωρήθηκαν στο βιβλίο μεταγραφών, κατά το άρθρο 20 παράγραφος 1 του ν. 248/1976 (ΦΕΚ 6 Α'), μπορούν να επιδιώξουν την αναγνώριση των δικαιωμάτων που επικαλούνται, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 4 του παρόντος άρθρου.»

6. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 18 του άρθρου 28 αντικαθίσταται ως εξής:

«Οι αποφάσεις που εκδόθηκαν από τις Επιτροπές Επιλύσεως Δασικών Αμφισβητήσεων της παραγράφου 3 του άρθρου 10 του ν. 998/1979, κατ' εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου 14 του ίδιου νόμου, λαμβάνονται υποχρεωτικά υπόψη για την κατάρτιση του προσωρινού

δασικού χάρτη, επιτρεπομένης της υποβολής αντιρρήσεων εκ μέρους των ενδιαφερομένων, οι οποίες υποβάλλονται κατά τη διαδικασία των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου 27 και εξετάζονται κατά τις διακρίσεις του άρθρου 3 του ν. 998/1979.»

7. Στο τελευταίο εδάφιο της παραγράφου 18 του άρθρου 28 οι λέξεις «της παραγράφου 1» αντικαθίστανται με τις λέξεις «της παραγράφου 3».

Άρθρο 6 **Ποινικές διατάξεις**

1. Κύριοι, νομείς και κάτοχοι δασικών εν γένει εκτάσεων ή άλλων ακινήτων υποχρεούνται να επιτρέπουν την είσοδο και εργασία των συνεργείων των υπηρεσιών του άρθρου 28 παράγραφος 10 του ν. 2664/1998 μέσα στα ακίνητά τους, καθώς και την τοποθέτηση σημάτων και οροσήμων. Οι παραβάτες τιμωρούνται κατά τις διατάξεις του άρθρου 169 του Ποινικού Κώδικα.

2. Όποιος από πρόθεση μετατοπίζει, αφαιρεί, καταστρέφει ή βλάπτει τα τοποθετούμενα ορόσημα ή σήματα από τα συνεργεία των υπηρεσιών της παραγράφου 10 του άρθρου 28 του ν. 2664/1998 τιμωρείται με φυλάκιση μέχρι ενός (1) έτους.

Άρθρο 7 **Τροποποίηση διατάξεων των νόμων 1734/1987 και 1845/1989 (ΦΕΚ 102 Α')**

1. Στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 2B του άρθρου 13 του ν. 1734/1987, όπως ισχύει, μετά τη φράση «εγκαταστάσεων ύδρευσης και άρδευσης,» προστίθεται η φράση «εγκαταστάσεων Κέντρου Τεχνικού Ελέγχου Οχημάτων (Κ.Τ.Ε.Ο.).»

2. Μετά το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2B του άρθρου 13 του ν. 1734/1987 προστίθεται νέο εδάφιο, που έχει ως εξής:

«Ειδικά για εγκαταστάσεις τυροκομείων, μελισσοκομείων, υδροτριβείων και ιχθυοτροφείων, η κατά χρήση παραχώρηση γίνεται και προς νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, καθώς και προς φυσικά πρόσωπα.»

3. Στο τέλος της παραγράφου 6 του άρθρου 38 του ν. 1845/1989 προστίθενται εδάφια, που έχουν ως εξής:

«Ομοίως για την υποβοήθηση του έργου της προστασίας και ιδιαίτερα της πρόληψης πυρκαγιών των δασών και δασικών εκτάσεων, μπορεί ο δασάρχης σε ορισμένες δραστηριότητες της υπηρεσίας να εντάσσει και υπηρεσίες εθελοντών πολιτών που ανήκουν σε οργανωμένους ομίλους ή συλλόγους ή επιτροπές. Τα πρόσωπα αυτά δεν δικαιούνται αποζημίωσης.»

4. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 39 του ν. 1845/1989 προστίθενται περιπτώσεις ζ' και η', που έχουν ως εξής:

«ζ. Κατηγορία ΔΕ, κλάδος ΔΕ9 τεχνικών χειριστών μηχανημάτων.

η. Κατηγορία ΔΕ, κλάδος ΔΕ6 τεχνικών δομικών έργων.»

Άρθρο 8 **Χρηματοδότηση δασοπονίας από Κεντρικό Ταμείο Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών (Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών)**

1. Τα έργα και οι εργασίες ανάπτυξης, εκμετάλλευσης και προστασίας του δασικού και θηραματικού πλούτου της χώρας χρηματοδοτούνται από τον τακτικό προϋπολογισμό, τον προϋπολογισμό δημοσίων επενδύσεων και

των εσόδων του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών, χωρίς να αποκλείονται άλλες μορφές χρηματοδότησης.

2. Στον προϋπολογισμό του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών, ο φορέας 120 «Δάση – Θήρα» μετονομάζεται σε «Ειδικό Φορέα Δασών».

3. Πόροι του Ειδικού Φορέα Δασών είναι:

α. Ετήσια επιχορήγηση από τον τακτικό προϋπολογισμό, που εγγράφεται στον Ειδικό Φορέα Δασών του προϋπολογισμού του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών.

β. Τα έσοδα από την πώληση προϊόντων, την αποζημίωση εργασιών, την εκποίηση υλικών, που προβλέπονται από το β.δ. 284/1961 άρθρο 6 παρ. 1 και καταβάλλονται υπέρ του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών.

γ. Τα μισθώματα από φόρους δασικών προϊόντων γενικά.

δ. Τα έσοδα από μισθώματα από φόρους ρητίνης.

ε. Τα γραμμάτια ή διπλότυπα εισπράξεως για την έκδοση άδειας κυνηγιού, που προβλέπονται από τον α.ν. 1926/1939 άρθρο 8.

στ. Οι αποζημιώσεις δασικών αδικημάτων.

ζ. Τα έσοδα από στρεμματικό δασικό φόρο, που προβλέπονται από τον α.ν. 2204/1940 άρθρο 15, ν.δ. 2501/1953 άρθρο 36.

η. Τα έσοδα από τις μισθώσεις ή παραχωρήσεις δημόσιων δασικών εκτάσεων, που προβλέπονται από το ν. 4173 άρθρο 220, ν. 482/1943 άρθρο 7 και ν. 2941/2001 άρθρο 2 παράγραφος 4.

θ. Τα έσοδα από την αξία δημευόμενων δασικών προϊόντων, οργάνων, σκευών, μεταφορικών μέσων κ.λ.π, που προβλέπονται από το ν. 4173 άρθρο 220, ν.δ. 2501/1953 άρθρο 44.

ι. Τα έσοδα από το τίμημα εκποίησης των δημευθέντων γεωργικών προϊόντων, που προβλέπονται από το ν. 4173 άρθρο 220.

ια. Τα πρόστιμα, που προβλέπονται από τον α.ν. 1460/1938 άρθρο 12.

ιβ. Τα πρόστιμα ιδιωτικών δασοφυλάκων, που προβλέπονται από τον α.ν. 959/1945 άρθρο 12.

ιγ. Τα έσοδα από καταλογισμούς, που προβλέπονται από το π.δ. 19.11.1928 άρθρα 43-45.

ιδ. Το ειδικό τέλος κατάθεσης αίτησης αναγνώρισης δικαιωμάτων επί δάσους ή δασικής έκτασης από το Συμβούλιο Ιδιοκτησίας Δασών, που προβλέπεται από το ν. 998/1979.

ιε. Τα τέλη της περίπτωσης γ' της παραγράφου 6 του άρθρου 258 και τα πρόστιμα και τα εκπλειστηριάσματα του άρθρου 288α του ν.δ. 86/1969 (ΦΕΚ 7 Α'), όπως προστέθηκαν με την περίπτωση β της παραγράφου 5 και την παράγραφο 8 του άρθρου 57 του ν. 2637/1998.

ιστ. Τα τέλη, τα δικαιώματα και το ειδικό τέλος της παραγράφου 6 του άρθρου 27 του ν. 2664/1998 (ΦΕΚ 275 Α'), όπως αυτά καθορίστηκαν με την 112399/1168/22.12.1999 απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Γεωργίας (ΦΕΚ 2279 Β').

ιζ. Έσοδα του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών που προέρχονται από τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας, συμπεριλαμβανομένων και των ταμειακών υπολοίπων παρελθόντων ετών, καθώς και τα έσοδα από δάνεια, μετοχές, τίτλους, εκποιήσεις.

ιη. Χρηματικά ποσά που προέρχονται από τις από τα ποινικά δικαστήρια επιβαλλόμενες χρηματικές ποινές και πρόστιμα στους παραβάτες των διατάξεων της δασικής νομοθεσίας, καθώς και τα εκπλειστηριάσματα από την εκποίηση των κατασχόμενων τεκμηρίων.

ιβ. Διεθνής βοήθεια, δωρεές, κληρονομίες, κληροδοτήματα, επιχορηγήσεις.

κ. Έσοδα από κάθε άλλη πηγή.

4. Στα τριπλότυπα είσπραξης και στις πάσης φύσεως καταθέσεις υπέρ του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών ως έσοδα αυτού ή ως έσοδα υπέρ του Ειδικού Φορέα Δασών θα τίθεται υποχρεωτικά η ένδειξη «Ειδικός Φορέας Δασών».

5. Οι πόροι της παραγράφου 2 διατίθενται αποκλειστικά για την ανάπτυξη, προστασία και διαχείριση του δασικού και θηραματικού πλούτου και γενικότερα της άγριας πανίδας και αυτοφυούς χλωρίδας, απαγορευμένης της διάθεσης των πόρων αυτών για άλλους σκοπούς. Ειδικότερα οι πόροι του Ειδικού Φορέα Δασών διατίθενται για:

α) Τη διαχείριση των δημόσιων δασών.

β) Τη διενέργεια αναδασώσεων και την ανόρθωση υποβαθμισμένων δασών, τα δασικά φυτώρια, τη σποροσυλλογή, τη λειτουργία του εργαστηρίου και της κεντρικής αποθήκης δασικών σπόρων, καθώς και τη βελτίωση των υποδομών τους.

γ) Την αντιδιαβρωτική και αντιχειμαρρική προστασία των δασικών εδαφών.

δ) Τη διάνομιξη, βελτίωση και συντήρηση του δασικού οδικού δικτύου.

ε) Τη βελτίωση των ορεινών βοσκοτόπων.

στ) Την ίδρυση χώρων αναψυχής και την εκτέλεση έργων εξωραϊσμού δασικών τοπίων.

ζ) Την προστασία και ανάδειξη των εθνικών δρυμών, των αισθητικών δασών και των μνημείων της φύσης.

η) Την ίδρυση και λειτουργία εκτροφείων και καταφυγίων άγριας ζωής και ελεγχόμενων κυνηγετικών περιοχών.

θ) Την αγορά ή απαλλοτρίωση δασών και εκτάσεων που βρίσκονται εντός δασών.

ι) Τη χρηματοδότηση ερευνητικών προγραμμάτων δασοπονικού εν γένει ενδιαφέροντος, καθώς και προγραμμάτων εκπαίδευσης και επιμόρφωσης δασικών υπαλλήλων, την καταβολή εισφορών της χώρας για τη συμμετοχή της σε διεθνείς οργανισμούς και την προμήθεια σχετικών με την εν γένει δασοπονία βιβλίων και περιοδικών.

ια) Τη διοργάνωση ημερίδων και συνεδρίων και την έκδοση εντύπων σχετικών με τη δασοπονία, την πρόληψη των δασικών πυρκαγιών, το περιβάλλον και την άγρια ζωή.

ιβ) Την κάλυψη των εξόδων μεταφοράς, υποδοχής, περιθαλψής, διατροφής, επαναπατρισμού και επανεξαγωγής των ειδών της άγριας πανίδας, καθώς και των κατασχεθέντων ειδών αυτής και της αυτοφυούς χλωρίδας.

ιγ) Την κατάρτιση των δασικών χαρτών και του Δασολογίου και τη χρηματοδότηση προμήθειας του αναγκαίου εξοπλισμού.

ιδ) Την υποστήριξη του αντικειμένου της δασοπροστασίας, όπως αυτό προσδιορίζεται στο άρθρο 36 του ν. 1845/1989 (ΦΕΚ 102 Α') και στο άρθρο 58 του ν. 2637/1998.

ιε) Τη χρηματοδότηση ίδρυσης κρατικών δασικών βιομηχανιών, καθώς και μηχανολογικών υποδομών των ήδη ευρισκομένων σε λειτουργία.

6. Για τη χρηματοδότηση έργων, εργασιών και δραστηριοτήτων, που εξυπηρετούν τους σκοπούς του Ειδικού Φορέα Δασών, απαιτείται η ύπαρξη προγράμματος, σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 7 του άρθρου 10 του ν. 2503/1997, που διαβιβάζεται στη Διεύθυνση Δασών της οικείας Περιφέρειας, θεωρείται από το Γενικό Γραμματέα αυτής και υποβάλλεται για έγκριση από τον

Υπουργό Γεωργίας, ο οποίος καθορίζει με τη σχετική απόφαση την ιεράρχηση των έργων και εργασιών από πλευράς σπουδαιότητας και επείγοντος. Με βάση τα προγράμματα αυτά, τον προϋπολογισμό του Ειδικού Φορέα Δασών και τη γενική αναπτυξιακή πολιτική του Υπουργείου Γεωργίας, το Διοικητικό Συμβούλιο του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών, ύστερα από εισήγηση της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος του Υπουργείου Γεωργίας, επιχορηγεί, με απόφασή του, τα Περιφερειακά Ταμεία Ανάπτυξης του άρθρου 53 του ν. 2218/1994 (ΦΕΚ 90 Α'). Τα ποσά των επιχορηγήσεων κατατίθενται σε ειδικό τραπεζικό λογαριασμό με τίτλο «Ειδικός Φορέας Δασών» και διατίθενται αποκλειστικά για τη χρηματοδότηση των εν λόγω προγραμμάτων. Τυχόν αδιάθετα υπόλοιπα μεταφέρονται στην επόμενη χρήση και διατίθενται για τους ίδιους σκοπούς. Από τη συνολική ετήσια επιχορήγηση δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιηθεί ποσό μεγαλύτερο του είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) για κάλυψη των εν γένει λειτουργικών δαπανών των δασικών υπηρεσιών που εκτελούν το πρόγραμμα, ενώ ποσό μέχρι δύο τοις εκατό (2%) κατ' ανώτατο όριο μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως πόρος του Περιφερειακού Ταμείου Ανάπτυξης, σύμφωνα με τις διατάξεις της περίπτωσης α' της παραγράφου 1 του άρθρου 55 του ν. 2218/1994.

7. Η χρηματοδότηση των υπηρεσιών της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος για έργα, εργασίες και δραστηριότητες που εξυπηρετούν τους σκοπούς του Ειδικού Φορέα Δασών, γίνεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών, που εκδίδεται ύστερα από εισήγηση της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος.

8. Στους φορείς του σημείου Β' του άρθρου 1 του β.δ. 284/1961 (ΦΕΚ 82 Α'), που επιχορηγούνται από το Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών, υπάγονται όλα τα εποπτευόμενα από το Υπουργείο Γεωργίας νομικά πρόσωπα δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου.

Άρθρο 9

Διάκριση δασικής ιδιοκτησίας

1. Τα δάση και οι δασικές εν γένει εκτάσεις διακρίνονται από άποψη ιδιοκτησίας σε δημόσια και ιδιωτικά.

2. Απαγορεύεται η μεταβολή του προορισμού των δασών και των εν γένει δασικών εκτάσεων, δημόσιων και ιδιωτικών, εκτός αν προέχει για την εθνική οικονομία η αγροτική εκμετάλλευση ή άλλη τους χρήση, που την επιβάλλει το δημόσιο συμφέρον κατά τις ειδικές προβλέψεις της εν γένει δασικής νομοθεσίας.

Άρθρο 10

1. Το Δημόσιο δεν προβάλλει δικαιώματα κυριότητας σε δάση και δασικές εν γένει εκτάσεις που:

Ι. Αναγνωρίστηκαν:

α) Με τη διαδικασία του νόμου από 17/29 Νοεμβρίου 1836 «Περί ιδιωτικών δασών» (ΦΕΚ 69/1.12.1836).

β) Με τις διατάξεις του ν. ΑΧΝ'/14.1.1888 «Περί διακρίσεως και οροθεσίας των δασών» (ΦΕΚ 20/21.1.1888), όπως τροποποιήθηκε με το ν. ΒΛΠΖ'/12.7.1903 (ΦΕΚ 160 Α') και τα β.δ. 11.12.1889 και 19.7.1904, εφόσον συντάχθηκαν πρωτόκολλα αποτελεσματισμού.

γ) Με αμετάκλητες αποφάσεις των πολιτικών δικαστηρίων, στις οποίες διάδικος, αρχικός ή κατά παρέμβαση, ήταν το Ελληνικό Δημόσιο.

δ) Με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας, που εκδόθηκαν μετά από γνωμοδοτήσεις των Συμβουλίων επί ιδιοκτησιακών θεμάτων, κατά τις διατάξεις του ν. 853/1917 «Περί οργανισμού Υπουργείου Γεωργίας» (ΦΕΚ 133 Α'), του α.ν. 1747/1939 «περί συστάσεως παρά τω Υπουργείω Γεωργίας Γνωμοδοτικού Συμβουλίου Δασών» (ΦΕΚ 208 Α'), των άρθρων 9 έως 13 του ν.δ. 86/1969, με τις οποίες κωδικοποιήθηκαν οι διατάξεις των δασικών κωδίκων του ν. 3077/1924 «περί δασικού κώδικος» και ν. 4173/1929 «περί κυρώσεως και τροποποιήσεως του από 11 Μαΐου 1929 ν.δ. «περί δασικού κώδικος» (ΦΕΚ 205 Α') και τις διατάξεις του άρθρου 8 του ν. 998/1979, καθώς και με αποφάσεις των Γενικών Διοικήτων και του Επιτρόπου Διοίκησης του ν.δ. 1150/1942, με τις οποίες κρίθηκαν ιδιοκτησιακές υποθέσεις.

ε) Με αποφάσεις του Διοικητικού Δικαστηρίου του Υπουργείου Γεωργίας του ν. 2201/1920 «περί συστάσεως Διοικητικού Δικαστηρίου» (ΦΕΚ 133 Α') και του ν.δ. 21 Σεπτεμβρίου 1926 (ΦΕΚ 328 Α').

στ) Με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας κατά τις διατάξεις του άρθρου 29 του ν.δ. 841/1941 «περί λήψεως εκτάκτων μέτρων δια την εκμετάλλευσιν και διαχείρισιν των δασών, λόγω των εκ του πολέμου δημιουργηθεισών συνθηκών» (ΦΕΚ 445 Α'), των άρθρων 42 και 49 του ν.δ. 2501/1953 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως ενίων διατάξεων των περί δασών νόμων» (ΦΕΚ 200 Α') και των άρθρων 3 έως 8 του Δασικού Κώδικα (ν.δ. 86/1969).

ζ) Με τις διατάξεις του διατάγματος 2468/1917 και του ν. 1072/1917 (ΦΕΚ 305/1917) της Προσωρινής Κυβέρνησης.

η) Με αποφάσεις νομαρχών κατά τις διατάξεις του άρθρου 67 του ν. 998/1979, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 του ν. 1734/1987.

θ) Με τις διατάξεις του ν. 248/1976, σε ό,τι αφορά τις εκτάσεις που κρίθηκαν ότι δεν ανήκουν στο Δημόσιο. Ο χαρακτηρισμός των εκτάσεων που εμφανίζονται στον προσωρινό κτηματικό χάρτη ως μη δασικές, καθώς και των εκτάσεων που κρίθηκε με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις, κατά τη διαδικασία των άρθρων 12 επ. του ν. 248/1976, ότι δεν αποτελούν δάσος ή δασική έκταση, παραμένει ισχυρός και δεν επανεξετάζεται από τον οικείο δασάρχη ή τις, κατά το άρθρο 10 παράγραφος 3 του ν. 998/1979, Επιτροπές Επιλύσεως Δασικών Αμφισβητήσεων ή άλλο αρμόδιο όργανο προβλεπόμενο από τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας.

ι) Με τις διατάξεις του Αγροτικού Κώδικα, του Κτηνοτροφικού Κώδικα, του ν.δ. 2185/1952 «περί αναγκαστικής απαλλοτριώσεως κτημάτων προς αποκατάστασιν ακτημόνων καλλιεργητών και κτηνοτρόφων» (ΦΕΚ 217 Α') και του άρθρου 26 του ν. 2040/1992, σε ό,τι αφορά τις δασικές και χορτολιβαδικές εκτάσεις της παραγράφου 7 του άρθρου 3 του ν. 998/1979, όπως αυτή προστίθεται με τη διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου.

II. Παραχωρήθηκαν κατά κυριότητα:

α) Με τις διατάξεις των νόμων ΤΣΤΕ' /16.10.1856 (ΦΕΚ 79/24.10.1856) και ΥΛΑ' /25.3.1871 (ΦΕΚ 25/16.6.1871) και των μετέπειτα εκδοθέντων νόμων, με τους οποίους εκποιήθηκαν ή παραχωρήθηκαν από το Υπουργείο Οικονομικών ή την Αεροπορική Άμυνα δημόσια κτήματα, ανε-

ξαρτήτως του χρόνου εκποίησης ή παραχώρησης και της μορφής των κτημάτων.

β) Με τις διατάξεις των προϊσχυσάντων δασικών κωδίκων των νόμων 2636/1924, 3077/1924, 3542/1928 (ΦΕΚ 91 Α'), των άρθρων 62 63, 63α και 180 έως 199 του ν. 4173/1929, του α.ν. 857/1937 «περί παραχωρήσεως δημοσίων και κοινοτικών δασικών εκτάσεων δια σκοπούς γεωργικών και δενδροκομικής εκμεταλλεύσεως» (ΦΕΚ 367 Α') και των άρθρων 14 έως 34 του ν.δ. 86/1969.

γ) Με τις διατάξεις του άρθρου 51 του ν. 4108/1929 «περί τροποποίησης και συμπληρώσεως διατάξεων τινών της νομοθεσίας περί δήμων και κοινοτήτων», όπως αυτό ερμηνεύτηκε με το ν. 6271/25.8.1934 «περί αυθεντικής ερμηνείας του εδαφίου 1 του άρθρου 51 του ν. 4108/1929 και συμπληρώσεως του άρθρου τούτου» και ν. 3194/20-22.4.1955 και παραδόθηκαν με πρωτόκολλο από την Επιτροπή του άρθρου 1 του διατάγματος από 13/15.2.1930.

δ) Με το ν.δ. από 17/18.10.1923 «περί παραχωρήσεως κυριότητας δασών ρητinueυμένων υπό ιδιωτών» (ΦΕΚ 297 Α'), το ν.δ. 1/13.12.1923 (ΦΕΚ 360 Α'), το άρθρο 53 του ν.δ. 2501/1953, σύμφωνα με τους όρους και περιορισμούς των διατάξεων του άρθρου 8 του διατάγματος αυτού.

ε) Με τις διατάξεις του ν. 998/1979, του ν. 1734/1987, καθώς και άλλων διατάξεων της δασικής νομοθεσίας.

III. Περιήλθαν:

α) Στους υπερθεματιστές, μετά από κατακυρωτικές εκθέσεις δημόσιων αναγκαστικών πλειστηριασμών, συμπεριλαμβανομένων και των κατά τις διατάξεις του ν.δ. 356/1974 (ΦΕΚ 90 Α') διενεργουμένων, εφόσον δεν ασκήθηκε εμπρόθεσμα διεκδικητική αγωγή κατά το άρθρο 1020 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας και του άρθρου 33 παράγραφος 3 του ν. 1473/1984 (ΦΕΚ 127 Α') ή ανακοπή κατά το άρθρο 74 του ν.δ. 356/1974 (Κ.Ε.Δ.Ε.).

β) Σε τρίτους, βάσει συμβιβαστικών πράξεων με το Ελληνικό Δημόσιο, κατά τη διαδικασία του άρθρου 39 του ν. 1884/1990, όπως αυτό τροποποιήθηκε με το άρθρο 14 του ν. 2227/1994 (ΦΕΚ 129 Α').

γ) Από διαχωρισμό υπέρ των Ταμείων Εφέδρων Πολέμου Κρήτης βάσει του ν. 3345/22.2.1925.

δ) Σε τρίτους από την Εθνική Τράπεζα της Ελλάδος (Ε.Τ.Ε.), ως διαχειρίστριας ανταλλαξιμών κτημάτων, βάσει της από 5.5.1925 συμβάσεως μεταξύ Ελληνικού Δημοσίου και Ε.Τ.Ε., με την προϋπόθεση ότι τα κτήματα αυτά είχαν παραδοθεί στην Ε.Τ.Ε. με πρωτόκολλο παραδόσεως και παραλαβής και κατά τη διάρκεια ισχύος της συμβάσεως δεν υπήρχε διεκδίκηση από κάποια δημόσια υπηρεσία εντός των προβλεπόμενων προθεσμιών και για τις πωλήσεις που έγιναν από την Ε.Τ.Ε. μετά την 29.10.1937, προκειμένου δε περί παραμεθωρίων περιοχών, είχε χορηγηθεί ειδική έγγραφη άδεια του Γενικού Επιτελείου Στρατού.

ε) Στην εγχώρια περιουσία των Νήσων Κυθήρων και Αντικυθήρων κατά τις διατάξεις του άρθρου 84 του ν. 1416/1984 (ΦΕΚ 18 Α').

στ) Με τις διατάξεις των άρθρων 13 και 18 του παρόντος νόμου.

2. Αποτελούν οριστικούς τίτλους κυριότητας, για τις εκτάσεις που παραχωρήθηκαν με αυτά, τα διατάγματα που εκδόθηκαν δυνάμει: α) του από 2.7.1926 ν.δ (ΦΕΚ 223 Α') «Περί εξημερώσεως αγρίων δένδρων», β) του ν. 3542/1928 (ΦΕΚ 91 Α') και γ) των άρθρων 192 και 193 του ν. 4173/1929. Το Δημόσιο δεν φέρει καμία ευθύνη για τυχόν διεκδίκηση τρίτων επί των ανωτέρω εκτάσεων.

Οι παραπάνω οριστικοί τίτλοι δεν ανακαλούνται, ακόμη και στην περίπτωση που οι παραχωρηθείσες εκτάσεις έπαψαν να εξυπηρετούν το σκοπό για τον οποίο παραχωρήθηκαν.

3. Παραχωρητήρια εκδοθέντα από το Υπουργείο της Οικονομίας της Προσωρινής Διοίκησης της Ελλάδος κατά τα έτη 1822 έως 1833, εφόσον δεν ανακλήθηκαν, θεωρούνται έγκυρα και ισχυρά, ανεξάρτητα εάν εκδόθηκαν ή όχι ανανεωτικοί τίτλοι από το Ελεγκτικό Συνέδριο.

Όσαύτως θεωρούνται έγκυρα και ισχυρά τα παραχωρητήρια που εκδόθηκαν κατ' εφαρμογή:

α) Του ν. 26 Μαΐου 1835 (ΦΕΚ 2) και του διατάγματος 13/25 Νοεμβρίου 1836 (ΦΕΚ 67).

β) Του διατάγματος 21 Απριλίου – 10 Μαΐου 1836 (ΦΕΚ 20).

γ) Του ν. 1/13 Ιανουαρίου 1838 (ΦΕΚ 1).

δ) Του ν. ΤΠΖ' /24.3.1871 (ΦΕΚ 29).

Άρθρο 11

Τεχνητές δασικές φυτείες

Οι υπαγόμενες στην περίπτωση α' της παραγράφου 6 του άρθρου 3 του ν. 998/1979 ιδιωτικές γεωργικές εκτάσεις, στις οποίες υπάρχουν ή δημιουργούνται τεχνητές δασικές φυτείες, δεν προσλαμβάνουν εκ του λόγου αυτού το δασικό χαρακτήρα. Με την επιφύλαξη των όσων ορίζονται στους σχετικούς κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι ιδιοκτήτες αυτών των εκτάσεων διαχειρίζονται τις δασικές φυτείες ελεύθερα, χωρίς περιορισμούς ως προς το χρόνο και το είδος της υλοτομίας και τη μετέπειτα χρήση του αγρού.

Για την υλοτομία των εν λόγω φυτειών και τη διακίνηση και εμπορία των παραγόμενων προϊόντων, εκδίδεται ατελώς από την αρμόδια δασική υπηρεσία σχετική άδεια κατά τα οριζόμενα στην παράγραφο 1 του άρθρου 176 του Δασικού Κώδικα.

Άρθρο 12

Μεταβιβάσεις αγροκτημάτων

1. Μεταβιβάσεις εν ζωή ή αιτία θανάτου ακινήτων που εμφανίζονται με αγροτική μορφή στις αεροφωτογραφίες των ετών λήψης 1945 ή 1960 θεωρούνται έγκυρες και ισχυρές έναντι του Δημοσίου, ανεξάρτητα από τη μορφή που απέκτησαν τα ακίνητα αυτά αργότερα, εφόσον οι σχετικοί τίτλοι ανάγονται σε ημερομηνία πριν από την 23η Φεβρουαρίου 1946 και έχουν μεταγραφεί.

2. Θεωρούνται, ομοίως, έγκυρες και ισχυρές έναντι του Δημοσίου οι μεταβιβάσεις εν ζωή ή αιτία θανάτου αγροκτημάτων, που βρίσκονται σε ευρύτερες αγροτικές περιοχές και μέρος αυτών καλύπτεται από άγρια ποώδη ή ξυλώδη βλάστηση οποιασδήποτε μορφής ή διάπλασης, εφόσον οι σχετικοί τίτλοι ανάγονται σε ημερομηνία πριν από την 23η Φεβρουαρίου 1946 και η έκταση των αγροκτημάτων αυτών, που καλύπτεται από άγρια ποώδη ή ξυλώδη βλάστηση, δεν εφάπτεται με δημόσιο δάσος ή δασική έκταση.

3. Η διαχείριση των εκτάσεων της πρώτης παραγράφου που εμφανίζουν τη μορφή δάσους, κατά την έννοια των άρθρων 3 παράγραφος 1 και 67 παράγραφος 4 περίπτωση α' του ν. 998/1979, όπως ισχύουν, διέπεται από τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας.

4. Η εφαρμογή των διατάξεων του άρθρου αυτού δεν αποκλείει την εφαρμογή διατάξεων νόμων με τους οποί-

ους αναγνωρίζονται ιδιωτικά δικαιώματα κυριότητας έναντι του Δημοσίου με όρους για τους επιζητούντες την αναγνώριση.

Άρθρο 13

Διακατεχόμενα δημόσια δάση και δημόσιες δασικές εν γένει εκτάσεις

1. Τα δικαιώματα διακατοχής επί δημόσιων δασών και δημόσιων δασικών εν γένει εκτάσεων, που έχουν αναγνωριστεί υπέρ τρίτων με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις ή πράξεις αρμόδιων διοικητικών οργάνων ως διακατεχόμενα, καθώς και όσα έτυχαν κατά το παρελθόν διαχείρισης ως διακατεχόμενα εκ μέρους των διακατόχων με διαχειριστική έκθεση ή πίνακα υλοτομίας που εγκρίθηκαν από την αρμόδια δασική αρχή, θεωρούμενα ως ιδιόρρυθμες εμπράγματα σχέσεις, μπορεί να καταργούνται υπέρ του Δημοσίου για λόγους δασικής πολιτικής, ή προστασίας αρχαιολογικών χώρων ή μνημείων, αντί αποζημίωσης. Η καταβαλλόμενη αποζημίωση ορίζεται στο ήμισυ (1/2) της αξίας του δασοκτήματος, η οποία αξία υπολογίζεται αποκλειστικά με βάση τη διάταξη της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν. 998/1979, χωρίς να λαμβάνονται υπόψη οικιστικές ή άλλες χρήσεις ξένες προς τον κατά φύση προορισμό του δάσους ή της δασικής έκτασης.

2. Η προηγούμενη ρύθμιση γίνεται κατά περίπτωση με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Γεωργίας, η οποία εκδίδεται με πρόταση της αρμόδιας δασικής υπηρεσίας. Στην απόφαση, που μεταγράφεται νομίμως με επιμέλεια του οικείου Δασάρχη, αναφέρονται τα όρια και το εμβαδόν του διακατεχόμενου δασοκτήματος, η αξία του, το συνολικό ύψος της αποζημίωσης, ο τρόπος καταβολής αυτής, καθώς και κάθε άλλο αναγκαίο για τον ακριβή προσδιορισμό του δασοκτήματος στοιχείο.

3. Μετά από συνεννόηση με τη Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος του Υπουργείου Γεωργίας περί των διαθέσιμων για το σκοπό αυτόν πιστώσεων, ο οικείος Δασάρχης καταρτίζει την πρότασή του, που υποβάλλεται ιεραρχικά και συνοδεύεται:

α. Με δασοπονικό χάρτη, στον οποίο σημειώνονται επακριβώς τα όρια και το εμβαδόν του διακατεχόμενου δασοκτήματος, τα όμορα ακίνητα, τα δασοπονικά είδη κατά διαχειριστικές κλάσεις, το οδικό δίκτυο και κάθε άλλο αναγκαίο στοιχείο για τον ακριβή προσδιορισμό του δασοκτήματος.

β. Με έκθεση στην οποία αναλύονται οι λόγοι δημόσιου συμφέροντος που καθιστούν αναγκαία, στα πλαίσια της ασκούμενης δασικής πολιτικής, την κατάργηση των δικαιωμάτων διακατοχής και περιγράφεται η εν γένει δασοπονική κατάσταση του δασοκτήματος και η αξία του, εκτιμώμενη εκ των ξυλαποδοτικών και λοιπών στοιχείων της παραγράφου 1 του άρθρου 6 του ν. 998/1979, κατά τους κανόνες της δασικής εκτιμητικής.

Με μέριμνα της Διεύθυνσης Δασών της οικείας Περιφέρειας, η έκθεση του οικείου Δασάρχη επιδίδεται, κατά τις διατάξεις των άρθρων 122 επ. του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας, στον νομιμοποιούμενο στα καταργούμενα δικαιώματα δικαιούχο, ο οποίος μπορεί, ως προς την αξία του δασοκτήματος, να προσφύγει στα πολιτικά δικαστήρια, κατά τις διατάξεις του ν. 2882/2001 (ΦΕΚ 17 Α') σε αποκλειστική προθεσμία έξι (6) μηνών από την κατά τα ανωτέρω επίδοση. Η διάταξη της παραγράφου 1

του άρθρου 6 του ν. 998/1979, λαμβάνεται υπόψη και συνεκτιμάται από τα εν λόγω δικαστήρια για τον καθορισμό της αξίας του δασοκτήματος.

Όταν η αξία του δασοκτήματος καταστεί οριστική, είτε με την απόφαση του δικαστηρίου, είτε με τη δήλωση αποδοχής της εκτιμηθείσας αξίας εκ μέρους του διακατόχου, είτε τέλος με την πάροδο άπρακτης της ανωτέρω προθεσμίας, η σχετική πρόταση υποβάλλεται από το Γενικό Γραμματέα τη οικείας Περιφέρειας στη Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος του Υπουργείου Γεωργίας, για την έκδοση της απόφασης της παραγράφου 2 και την καταβολή της σχετικής αποζημίωσης στο δικαιούχο.

4. Μετά από αίτηση των ενδιαφερόμενων διακατόχων, το Δημόσιο δύναται να προβαίνει απευθείας σε εξαγορά των δικαιωμάτων διακατοχής που υφίστανται κατά την παράγραφο 1, καταβάλλοντας στους δικαιούχους τίμημα ίσο προς την αποζημίωση της παραγράφου 1. Η αίτηση υποβάλλεται στην οικεία Δασική Υπηρεσία, στην περιοχή ευθύνης της οποίας ευρίσκεται το εν λόγω δασόκτημα. Μετά την υποβολή της αίτησης και εντός ευλόγου χρόνου, η Δασική Υπηρεσία προβαίνει στον υπολογισμό της αξίας του δασοκτήματος και γνωστοποιεί στον αιτούντα το προκύπτον αντίτιμο της εξαγοράς, ο οποίος, προκειμένου να προχωρήσει η διαδικασία, υποχρεούται εντός προθεσμίας δύο (2) μηνών από της γνωστοποίησής του να υποβάλλει υπεύθυνη δήλωση ότι αποδέχεται πλήρως και ανεπιφύλακτα το, κατά τα ανωτέρω υπολογιζόμενο, ποσό της αποζημίωσης.

5. Μέχρι την πλήρη καταβολή της αποζημίωσης, ο διακατοχος εξακολουθεί να απολαμβάνει των δικαιωμάτων διακατοχής.

6. Οι κατά την παράγραφο 1 διακατόχοι μπορούν να ζητήσουν τη μεταβίβαση σε αυτούς από το Δημόσιο των διακατεχόμενων δασών και δασικών εν γένει εκτάσεων, αντί τιμήματος, που ορίζεται στο ήμισυ (1/2) της συνολικής αξίας του διακατεχομένου δασοκτήματος, υπολογιζόμενο κατά την παράγραφο 1. Η σχετική αίτηση υποβάλλεται στην οικεία δασική αρχή η οποία συντάσσει έκθεση στην οποία εκτιμά την αξία του δασοκτήματος και το αναλογούν τίμημα και εφόσον κρίνει ότι δεν συντρέχει λόγος κατάρνησης των δικαιωμάτων διακατοχής κατά την παράγραφο 1, εισηγείται αρμοδίως τη μεταβίβαση από το Δημόσιο στους αιτούντες διακατόχους. Μετά την έγκριση της εισήγησης από τη Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος του Υπουργείου Γεωργίας και την καταβολή του τιμήματος, εκδίδεται η κοινή μεταβιβαστική απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Γεωργίας, η οποία επέχουσα θέση τίτλου κυριότητας, μεταγράφεται νόμιμα.

7. Τα δικαιώματα διακατοχής δασοκτημάτων που διακατέχονται από την ολότητα των κατοίκων δήμου ή κοινότητας περιέρχονται από την ισχύ του παρόντος νόμου και χωρίς άλλη διαδικασία ή διατύπωση στον οικείο δήμο ή κοινότητα.

8. Δάση και δασικές εκτάσεις που διακατέχονται σύμφωνα με την παράγραφο 1 και τα οποία είχαν καταταχθεί νομίμως, μετά από άδεια του Υπουργού Γεωργίας και περιέλθει για νόμιμη αιτία, με τίτλους ιδιοκτησίας που έχουν νομίμως μεταγραφεί στους διακατόχους, μπορεί να μεταβιβασθούν σε αυτούς και στους καθολικούς ή ειδικούς διαδόχους τους κατά ανάλογη εφαρμογή της παραγράφου 6. Οι μεταβιβαζόμενες κατά τον τρόπο αυτόν δασικές ιδιοκτησίες θεωρούνται αυτοτελείς.

9. Η διαχείριση των δασών και δασικών εκτάσεων που αναφέρονται στις παραγράφους 6 και 8 διενεργείται κατά τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας.

10. Το δάσος Παγώντος της νήσου Εύβοιας εξακολουθεί να ανήκει, ως διακατεχόμενο, στον ομώνυμο Δασικό Συνεταιρισμό, ο οποίος το διαχειρίζεται σύμφωνα με τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας.

Άρθρο 14 **Ρητινευόμενα δάση**

1. Παραχωρήσεις ρητινευόμενων δασών, που έγιναν με τις διατάξεις του άρθρου μόνου του από 17/18.10.1923 ν.δ. «περί παραχωρήσεως της κυριότητας δασών ρητινευόμενων υπό ιδιωτών» (ΦΕΚ 297 Α'), του άρθρου μόνου του από 1/13.12.1923 ν.δ. (ΦΕΚ 320 Α') «περί επεκτάσεως της ισχύος του ν.δ. της 17/18.10.1923 κ.λπ.» και του άρθρου 50 του ν.δ. 2501/1953 «περί τροποποίησης και συμπληρώσεως ενίων διατάξεων των περί δασών νόμων» (ΦΕΚ 200 Α'), εφόσον δεν ανακλήθηκαν μεταγενέστερα τα παραχωρητήρια, θεωρούνται ότι έγιναν κατά πλήρες δικαίωμα κυριότητας. Η διαχείριση των εν λόγω δασών γίνεται κατά τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας, είτε για την παραγωγή ρητίνης, είτε για την παραγωγή ξυλωδών προϊόντων, όπως και στα λοιπά δάση.

2. Οι τυχόν υφιστάμενες δουλείες υπέρ της ολότητας των κατοίκων του δήμου ή της κοινότητας, στην περιοχή του οποίου ή της οποίας βρίσκονται τα ανωτέρω δάση, διατηρούνται ισχυρές κατά τις διατάξεις των άρθρων 56 και 57 του Δασικού Κώδικα.

3. Σε περίπτωση παραβίασης των όρων του παραχωρητηρίου και μεταβολής της χρήσης του παραχωρηθέντος δάσους, με ολική ή ουσιώδη μερική αποψίλωσή του, το παραχωρητήριο ανακαλείται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας, προς το σκοπό της αποκατάστασης του δασικού χαρακτήρα από τη δασική υπηρεσία. Στις περιπτώσεις αυτές δεν εφαρμόζεται η παράγραφος 4 του άρθρου 21 του παρόντος.

Άρθρο 15 **Δάση Σολυγείας, Ειδυλλίας και νήσου Σαλαμίνας**

Τα δάση και οι δασικές εν γένει εκτάσεις των περιοχών των τέως δήμων Σολυγείας του νομού Κορινθίας, Ειδυλλίας του νομού Αττικής, καθώς και της νήσου Σαλαμίνας του νομού Αττικής, τα οποία υπέκειντο σε διαχείριση ως ιδιωτικά σύμφωνα με τις 102746/1889/1318/6.6.1890, 96855/1.11.1894 και 56419/23.6.1909 αντίστοιχες διαταγές του Υπουργείου Οικονομικών, αναγνωρίζονται ως ιδιωτικά.

Στις ανωτέρω εκτάσεις δεν περιλαμβάνονται ως ανήκοντα στο Δημόσιο:

α) Το ελατοδάσος Κιθαιρώνος μετά των αναδασωθεισών κλιτύων του, της περιοχής Ειδυλλίας.

β) Τα δάση και οι δασικές εκτάσεις της διαλυμένης Μονής του Αγίου Νικολάου και της περιοχής «Κολώνας» της νήσου Σαλαμίνας.

Άρθρο 16 **Αναγνωρίσεις υπέρ δήμων και κοινοτήτων**

1. Δικαστικές αποφάσεις, με τις οποίες αναγνωρίζονται εμπράγματα δικαιώματα τρίτων σε δάση και δασικές

εν γένει εκτάσεις, που αναγνωρίστηκαν ή παραχωρήθηκαν μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος σε δήμους ή κοινότητες κατά κυριότητα ή κατά νομή ισχύουν και έναντι του Δημοσίου, έστω και αν το Δημόσιο δεν συμμετείχε σε κανένα από τα στάδια των σχετικών δικών.

2. Η αλλαγή της χρήσης των δασών και δασικών εν γένει εκτάσεων του άρθρου 3 του Δασικού Κώδικα είναι δυνατή κατά τη διάταξη της παραγράφου 5 του άρθρου 13 του ν. 1734/1987. Οι κοινότητες έχουν δικαίωμα, κατά παρέκκλιση των διατάξεων της παραγράφου 3 του άρθρου 3 του Δασικού Κώδικα, να παραχωρούν εμπράγματα ασφάλειες ή δικαιώματα επί των εκτάσεων αυτών, εφόσον πρόκειται να χρησιμοποιηθούν για τους σκοπούς που προβλέπονται στις περιπτώσεις β' και γ' του σημείου Α' και στο σημείο Β' της παραγράφου 2 του άρθρου 13 του ν. 1734/1987.

3. Η παράγραφος 8 του άρθρου 43 του ν. 1337/1983 (ΦΕΚ 33 Α'), όπως ισχύει, έχει εφαρμογή και στις εκτάσεις του άρθρου 3 του Δασικού Κώδικα. Στις περιπτώσεις αυτές οι πράξεις έγκρισης των ρυμοτομικών σχεδίων εκδίδονται ύστερα από σύμφωνη γνώμη του Υπουργού Γεωργίας.

Άρθρο 17

Προσωρινές - οριστικές παραχωρήσεις δασικών εκτάσεων

1. Δημόσια δάση και δασικές εκτάσεις που παραχωρήθηκαν για γεωργική ή δενδροκομική εκμετάλλευση με τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας, όπως αυτές κατά καιρούς ισχύσαν και κωδικοποιήθηκαν με τα άρθρα 14 έως και 27 του Δασικού Κώδικα, εφόσον αξιοποιήθηκαν κατά τους όρους της παραχώρησης και εκδόθηκαν οριστικά παραχωρητήρια αποτελούν ιδιωτικά αγροκτήματα, και δεν υπάγονται καθοιονδήποτε τρόπο στις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας.

2. Δημόσιες δασικές εκτάσεις που παραχωρήθηκαν προσωρινά πριν από την ισχύ του ν. 998/1979, για τις οποίες δεν εκδόθηκαν οριστικά παραχωρητήρια, λόγω μη καταβολής ολοκλήρου του τιμήματος ή λόγω αδυναμίας εξακρίβωσης του χρονικού διαστήματος μέσα στο οποίο πραγματοποιήθηκε ο σκοπός της παραχώρησης, παραχωρούνται οριστικά με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας, κατά το τμήμα στο οποίο πραγματοποιήθηκε ο σκοπός της παραχώρησης. Η απόφαση αυτή αποτελεί οριστικό παραχωρητήριο και μεταγράφεται. Για την έκδοση του παραχωρητηρίου υποβάλλεται αίτηση του ενδιαφερόμενου, η οποία συνοδεύεται από τοπογραφικό διάγραμμα, κατά τις προδιαγραφές του εθνικού κτηματολογίου. Οριστικά παραχωρητήρια, που εκδόθηκαν μετά την ισχύ του ν. 998/1979 είναι έγκυρα. Δημόσιες δασικές εκτάσεις που παραχωρήθηκαν κατά τις διατάξεις του άρθρου 193 του ν. 4173/1929 σε δήμους και κοινότητες με οριστικά παραχωρητήρια, προς εγκατάσταση των δικαιούχων κατοίκων τους ή των καθολικών διαδόχων τους, παραχωρούνται σε αυτούς, σύμφωνα με τις διατάξεις του παραπάνω άρθρου όπως ίσχυσε, μέσα σε προθεσμία τριών (3) ετών από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου, μετά από διαπιστωτική πράξη του αρμόδιου οργάνου.

3. Δημόσιες δασικές εκτάσεις, που παραχωρήθηκαν με προσωρινά ή οριστικά παραχωρητήρια βάσει των διατάξεων που αναφέρονται στην παράγραφο 1 και ήδη έχουν εγκαταλειφθεί εν όλω ή εν μέρει, από την ημερομηνία

του οριστικού παραχωρητηρίου μέχρι την έναρξη ισχύος του παρόντος, περιέρχονται κατά το μέρος που εγκαταλείφθηκαν, αυτοδικαίως στο Δημόσιο και συντάσσεται διαπιστωτική πράξη του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας. Για το τυχόν εναπομένον μέρος εκδίδεται απόφαση του ιδίου ως άνω οργάνου, υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις της παραγράφου 2.

4. Δημόσιες δασικές εκτάσεις που παραχωρήθηκαν προσωρινά πριν από την ισχύ του ν. 998/1979, με σκοπό την ανέγερση κατοικίας και δεν πραγματοποιήθηκε ο σκοπός της παραχώρησης, παραχωρούνται οριστικά, στον αρχικό δικαιούχο, τους καθολικούς και ειδικούς του διαδόχους με πράξη του οικείου οργάνου, εφόσον βεβαιωθεί από την οικεία δημοτική ή κοινοτική αρχή ότι στερούνται κατοικίας. Στις διατάξεις του προηγούμενου εδαφίου υπάγονται και όσοι έκτισαν κατοικία μετά την προθεσμία που έθεσε ο προσωρινός τίτλος, καθώς και εκείνοι που κηρύχθηκαν έκπτωτοι, εφόσον στερούνται μόνιμης κατοικίας.

5. Αμφισβητήσεις μεταξύ του Δημοσίου και αυτών προς τους οποίους έγινε η παραχώρηση, ως προς τα πραγματικά όρια της παραχωρηθείσας δημόσιας έκτασης, επιλύονται σύμφωνα με τις διατάξεις της παραγράφου 8 του άρθρου 28 του ν. 2664/1998.

Άρθρο 18

Κατασκηνώσεις – Παιδικές εξοχές

1. Επιτρέπεται η παραχώρηση κατά χρήση δημόσιων δασών και δασικών εκτάσεων των κατηγοριών γ' έως και ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 998/1979 για την εγκατάσταση και λειτουργία κατασκηνώσεων και παιδικών εξοχών στο Δημόσιο, σε οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης α' και β' βαθμού, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, κοινωφελή ιδρύματα και σωματεία μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Η παραχώρηση γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Υγείας και Πρόνοιας και Γεωργίας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Τα δικαιώματα του Δημοσίου επί των παραχωρουμένων δημοσίων δασών και δασικών εκτάσεων δε θίγονται και η έκδοση των σχετικών πράξεων δε συνεπάγεται μεταβολή του δασικού τους χαρακτήρα. Επιτρέπεται η εκμετάλλευση των κατασκηνώσεων από ιδιώτες ή νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, με έγκριση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Υγείας και Πρόνοιας και Γεωργίας και υπό τον όρο ότι θα παρέχεται από αυτούς αδαπάνως φιλοξενία σε παιδιά άπορων ή πολύτεκνων οικογενειών που υποδεικνύονται και καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας και σε ποσοστό τουλάχιστον πέντε τοις εκατό (5%) της δυναμικότητάς τους.

2. Η εγκατάσταση κατασκηνώσεων και παιδικών εξοχών σε δημόσια και μη δάση και δασικές εκτάσεις των κατηγοριών γ' και ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 998/1979 γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας και Πρόνοιας και Γεωργίας, από τους φορείς της προηγούμενης παραγράφου, καθώς και από ιδιώτες ή νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου προκειμένου περί μη δημοσίων δασών και δασικών εκτάσεων. Στις περιπτώσεις της παραγράφου, 1 με την απόφαση για την παραχώρηση κατά χρήση της έκτασης μπορεί να χορηγείται και η άδεια εγκατάστασης.

3. Οι υπουργικές αποφάσεις των παραγράφων 1 και 2

εκδίδονται ύστερα από περιβαλλοντική άδεια κατά τα οριζόμενα στο ν.1650/1986 (ΦΕΚ 160 Α'), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

4. Στις κατασκηνώσεις και παιδικές εξοχές των παραγράφων 1 και 2 του παρόντος, επιτρέπεται η εγκατάσταση πρόσκαιρων κατασκευών που μπορεί να αποσπαστούν, εκτός από αυτές που για λόγους υγιεινής και ασφάλειας επιβάλλεται να είναι μόνιμες και οι οποίες προσδιορίζονται με απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων, Υγείας και Πρόνοιας και Γεωργίας. Η έκταση που επιτρέπεται να καταλαμβάνουν συνολικά οι ανωτέρω κατασκευές δεν μπορεί να υπερβαίνει το δεκαπέντε τοις εκατό (15%) της συνολικής έκτασης. Τα κτίσματα, εφόσον προβλέπονται για τους παραπάνω λόγους, επιτρέπεται να είναι μονώροφα μεγίστου ύψους 4.00 μέτρων με δυνατότητα επιπλέον κατασκευής στέγης μεγίστου ύψους 2.00 μέτρων και να απέχουν τουλάχιστο 5.00 μέτρα από τα όρια της έκτασης.

5. Κατασκηνώσεις και παιδικές εξοχές που λειτουργούν πριν από την ισχύ του παρόντος σε δημόσια και μη δάση και δασικές εκτάσεις, καθώς και σε εκτάσεις εκτός σχεδίων πόλεων και εκτός ορίων νομίμως υφιστάμενων οικισμών προ του 1923, συνεχίζουν τη λειτουργία τους για μια διετία από την έναρξη ισχύος του παρόντος, εντός της οποίας οφείλουν να λάβουν έγκριση περιβαλλοντικών όρων σύμφωνα με το άρθρο 4 του ν.1650/1986, όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 του ν. 3010/2002 (ΦΕΚ 91 Α'). Οι ως άνω κατασκηνώσεις υποχρεούνται εντός τριετίας από την έναρξη ισχύος του παρόντος να λάβουν απόφαση παραχώρησης ή εγκατάστασης κατά τις παραγράφους 1 και 2, οικοδομική άδεια και άδεια λειτουργίας, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις. Για διακατεχόμενες εκτάσεις απαιτείται και συναίνεση του διακατόχου για την παραχώρηση.

6. Για την έκδοση της οικοδομικής άδειας και τη νομιμοποίηση υφιστάμενων κτισμάτων σε δημόσια και μη δάση και δασικές εκτάσεις, εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 4 του άρθρου αυτού. Για την έκδοση της οικοδομικής άδειας και τη νομιμοποίηση υφιστάμενων κτισμάτων στις υπόλοιπες περιοχές της προηγούμενης παραγράφου, εφαρμόζονται ανάλογα οι όροι δόμησης που καθορίζονται στα δύο τελευταία εδάφια της παραγράφου 4 του άρθρου αυτού. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων καθορίζεται το ύψος και ο τρόπος υπολογισμού του προστίμου, καθώς και κάθε σχετική λεπτομέρεια για τη νομιμοποίηση υφιστάμενων κτισμάτων σε κατασκηνώσεις και παιδικές εξοχές της προηγούμενης παραγράφου.

7. Κατά τη διάρκεια των προθεσμιών της παραγράφου 5, αναστέλλεται η ισχύς των διοικητικών πράξεων αποβολής και επιβολής προστίμων που τυχόν έχουν εκδοθεί και μέχρι τη λήξη των προθεσμιών της παραγράφου 5. Οι πράξεις αυτές ανακαλούνται εφόσον εντός των προθεσμιών αυτών εκδοθούν όλες οι απαιτούμενες διοικητικές πράξεις και εγκρίσεις για τη νόμιμη λειτουργία των κατασκηνώσεων και παιδικών εξοχών.

8. Η έκδοση των διοικητικών πράξεων και εγκρίσεων που προβλέπονται με τις προηγούμενες διατάξεις δεν απαλλάσσουν τον ενδιαφερόμενο από την υποχρέωση να λάβει άλλες άδειες και εγκρίσεις που προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία.

9. Στις περιπτώσεις των δημοσίων δασών και δασικών εκτάσεων, η μη πραγματοποίηση του σκοπού της παραχώρησης, η εγκατάλειψη, η αλλαγή του προορισμού, καθώς και η μη τήρηση των όρων και των υποχρεώσεων του παραχωρησιούχου, συνεπάγεται την ανάκληση της απόφασης παραχώρησης, την έκπτωση και τη διοικητική αποβολή του από την έκταση, η οποία περιέρχεται μαζί με τα κτίσματα και τις εγκαταστάσεις στη διαχείριση της δασικής υπηρεσίας, στις δε περιπτώσεις των μη δημοσίων δασών και δασικών εκτάσεων, ανακαλείται η άδεια εγκατάστασης, τα κτίσματα και οι λοιπές εγκαταστάσεις κατεδαφίζονται, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις για αυθαίρετα κτίσματα εντός δασών και η έκταση που καταλαμβάνουν τα κτίσματα και οι εγκαταστάσεις κηρύσσεται ως αναδασωτέα.

Άρθρο 19 **Άλλες διατάξεις**

1. Δάση των άρθρων 151 και 152 του Δασικού Κώδικα, των οποίων η διαχείριση και εκμετάλλευση έχει από εικοσαετίας και πλέον εγκαταλειφθεί, τίθενται από την αρμόδια δασική αρχή υπό διαχείριση, για λόγους προστασίας του περιβάλλοντος και προαγωγής της εθνικής οικονομίας, σύμφωνα με τις περί διαχείρισεως και εκμετάλλευσεως των δημοσίων δασών ισχύουσες διατάξεις. Προϋπόθεση για την κατά τα ανωτέρω ενέργεια της δασικής αρχής είναι η διαπίστωση ότι οι συνδιοκτῆτες των δασών αυτών παρουσιάζουν αντικειμενική αδυναμία να διαχειρισθούν και εκμεταλλευτούν τα δάση τους, είτε διότι δεν συνεστήθησαν οι προβλεπόμενοι από τον α.ν.1627/1939 συνεταιρισμοί ιδιοκτησίας, είτε οι συσταθέντες, από έλλειψη ενδιαφέροντος ατόνησαν ή έπαψαν να λειτουργούν. Τα έσοδα από την εκμετάλλευση των παραπάνω δασών, μετά την αφαίρεση των πάσης φύσεως εξόδων και των δικαιωμάτων υπέρ του Δημοσίου, αποδίδονται από το Δημόσιο νομίμως στους δικαιούχους. Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καθορίζονται οι αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή αυτής της παραγράφου.

2. Στο άρθρο 47 του ν. 2169/1993 (ΦΕΚ 149 Α') προστίθεται παράγραφος 8, που έχει ως εξής:

«8. Σε περίπτωση που σε λειτουργούντες αναγκαστικούς συνεταιρισμούς δασοκτημόνων προκύπτει οποτεδήποτε αμφισβήτηση ως προς το χαρακτηρισμό κάποιου από τους μεριδιούχους ως μέλους του συνεταιρισμού ή ως προς το μέγεθος του μεριδίου ή ως προς τη μη αναγνώριση και εγγραφή κάποιου μεριδιούχου του αδιαίρετου δάσους ως μέλους του συνεταιρισμού, αποφαίνεται η γενική συνέλευση του συνεταιρισμού.»

3. Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, που λαμβάνεται μετά από εισήγηση της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος, συγκροτούνται ομάδες εργασίας από ειδικούς επισημειωμένους του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και εκπροσώπους των ενδιαφερόμενων φορέων, για την κατάρτιση των Ελληνικών Προτύπων για το ξύλο και τα λοιπά δασικά προϊόντα πρωτογενούς παραγωγής, καθώς και τα προϊόντα πρώτης επεξεργασίας αυτών. Τα εν λόγω Πρότυπα εγκρίνονται με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Με την ίδια απόφαση καθορίζεται η διαδικασία και

προσδιορίζονται οι προϋποθέσεις για την καθιέρωση σήματος και τη χορήγηση πιστοποιητικού ποιότητας. Η αμοιβή των μελών των ομάδων εργασίας καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Γεωργίας, κατά τις διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά.

4. Με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας, μπορεί να συγκροτούνται επιτροπές ή ομάδες εργασίας για τη μελέτη και εισήγηση θεμάτων δασικής πολιτικής. Στις εν λόγω επιτροπές και ομάδες εργασίας συμμετέχουν δημόσιοι υπάλληλοι ή ιδιώτες, που έχουν σχετικές γνώσεις, εξειδίκευση και εμπειρία. Η αμοιβή των μελών των ομάδων εργασίας καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Γεωργίας, κατά τις διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά.

5. Στην παράγραφο 1 του άρθρου 7 του ν. 1697/1987 (ΦΕΚ 57 Α') προστίθεται περίπτωση δ', που έχει ως εξής:

«δ'. Χρηματικές ενισχύσεις σε νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου και εταιρίες, που εποπτεύονται από το Υπουργείο Γεωργίας, για τη μελέτη και εκτέλεση έργων και την εκτέλεση ερευνητικών, μελετητικών και εκπαιδευτικών εργασιών που ανατίθενται σε αυτά από το Υπουργείο.»

6. Από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου οι υπάλληλοι των κλάδων ΥΕ δασοφυλάκων Β', ΥΕ Υπαλλήλων Δασοπροστασίας και ΔΕ Τεχνικών Οδηγών, οι οποίοι πριν την ένταξή τους στην οικεία Περιφέρεια ανήκαν στον κλάδο ΥΕ 7 Δασοφυλάκων Β', ΥΕ7 Υπαλλήλων Δασοπροστασίας και ΔΕ16 Τεχνικών Οδηγών, εντάσσονται στον κλάδο ΔΕ Δασοφυλάκων Α'. Οι κατά τα ανωτέρω εντασσόμενοι υπάλληλοι εκπαιδεύονται επί τρίμηνο στο αντικείμενο της δασοπροστασίας, με μέριμνα των οικείων Διευθύνσεων Δασών. Η ένταξη προϋποθέτει αίτηση του υπαλλήλου, που υποβάλλεται σε αποκλειστική προθεσμία δύο (2) μηνών από τη δημοσίευση του παρόντος νόμου και ενεργείται με κοινή απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Γεωργίας, μετά από σύμφωνη γνώμη του οικείου Υπηρεσιακού Συμβουλίου.

7. Με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας, παραχωρείται στο «Παιδικό χωριό Βορείου Ελλάδος» με έδρα το Δημοτικό Διαμέρισμα Φιλύρου του Δήμου Χορτιάτη, κατά χρήση και χωρίς τίμημα, η αναγκαία έκταση για την επέκταση του αύλιου χώρου του και την εκπλήρωση των σκοπών του.

8. Το τρίτο εδάφιο της παραγράφου 5 του άρθρου 114 του ν. 1892/1990 (ΦΕΚ 101 Α'), όπως αυτή αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 2 του άρθρου 45 του ν. 2145/1993 (ΦΕΚ 88 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«Κατά των πρωτοκόλλων επιβολής αποζημίωσης, τα οποία εκδίδονται ανά έτος μέχρι την κατεδάφιση ή την ως άνω οικειοθελή παράδοση, χωρεί προσφυγή εντός είκοσι (20) ημερών από την κοινοποίησή τους, ενώπιον του μονομελούς διοικητικού πρωτοδικείου της τοποθεσίας του ακινήτου.»

9. Στο τέλος του ένατου εδαφίου της παραγράφου 3 του άρθρου 8 του ν. 2507/1997 (ΦΕΚ 107 Α') απαλείφεται η τελεία και προστίθεται η φράση «ή δίπλωμα του Οργανισμού Επαγγελματικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης (Ο.Ε.Ε.Κ) ειδικότητας «ειδικός δασικής προστασίας (Ι.Ε.Ε.Κ).»

10. Το Δημόσιο δεν προβάλλει δικαιώματα κυριότητας,

νομής και κατοχής επί εκτάσεως 723.795 τ.μ. κείμενης στην κτηματική περιφέρεια του Δήμου Ελευθέριου Βενιζέλου – Κυδωνίας (τέως Δήμου Μουρνιών) Χανίων και στις ειδικότερες θέσεις «Καμίνια, Σώπατα, Πύργος, Χάλαρα, Καρακοφωλέ, Σπηλιά και Κονταρίδα», που έχει δηλωθεί και αποτυπωθεί στους προσωρινούς κτηματολογικούς πίνακες του Ο.Κ.Χ.Ε. Δήμου Μουρνιών, με αριθμό Κ.Α.Ε.Κ. 50 089 1701098 και περιήλθε στον Οργανισμό Διοίκησης και Διαχείρισης Μοναστηριακής Περιουσίας Νομού Χανίων (Ο.Δ.Δ.Μ.Π.Ν. Χανίων) με το αριθ. 61/27.6.1938 πρακτικό του εν λόγω Οργανισμού, σε εφαρμογή του από 8.7.1930 π. δ. (ΦΕΚ 233α Α') και του από 24/31 Οκτωβρίου 1935 α.ν. (ΦΕΚ 508 Α') που έχει μεταγραφεί νόμιμα, προς το σκοπό παραχώρησής της στο Σύλλογο Πολυτέκνων Νομού Χανίων για τη στέγαση των μελών του.

11. Η παραχώρηση, μίσθωση, αναμίσθωση, ανανέωση ή παράταση της μίσθωσης υδάτινων εκτάσεων για ίδρυση, επέκταση ή μετεγκατάσταση μονάδων υδατοκαλλιέργειας εντατικής ή ημιεντατικής μορφής, καθώς και των δημόσιων ιχθυοτροφείων (λιμνοθαλασσών, λιμνών) και λοιπών ιχθυοτρόφων υδάτων γίνονται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας, σύμφωνα με τις διατάξεις της ισχύουσας αλιευτικής νομοθεσίας και καταρτίζονται με σύμβαση που περιβάλλεται τον τύπο του συμβολαιογραφικού εγγράφου μεταξύ του Δημοσίου εκπροσωπούμενου από τον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας και του μισθωτή, μέσα σε τρεις (3) μήνες από την έκδοση της παραπάνω απόφασης. Με την ίδια απόφαση του Γενικού Γραμματέα της περιφέρειας χορηγείται η άδεια για την εγκατάσταση τεχνητής καλλιέργειας υδρόβιων ζώων (ίδρυσης και λειτουργίας των μονάδων υδατοκαλλιέργειας εντατικής και ημιεντατικής μορφής). Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας μπορεί να ρυθμίζεται κάθε άλλο θέμα σχετικό με την εφαρμογή των προηγούμενων παραγράφων.

12. Στο άρθρο 4 του ν. 3147/2003 (ΦΕΚ 135 Α') προστίθενται παράγραφοι 4 και 5, που έχουν ως εξής:

«4. Οι διατάξεις του δεύτερου, τρίτου και τέταρτου εδαφίου της παραγράφου 1 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και για ακίνητα τα οποία με οποιαδήποτε αιτία ανήκουν ή περιέρχονται στην κυριότητα του Υπουργείου Γεωργίας, καθώς και για εγκαταστάσεις που χρησιμοποιούν οι Δασικές Υπηρεσίες και δεν είναι αναγκαίες σε αυτές.

5. Οι διατάξεις της παραγράφου 2 του άρθρου 4 του ν. 3147/2003 εφαρμόζονται και για την ακίνητη περιουσία των καταργούμενων με το άρθρο 2 του ν. 2503/1997 (ΦΕΚ 107 Α') Υπηρεσιών, η οποία περιουσία ανήκει κατά κυριότητα στο Κεντρικό Ταμείο Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών.»

13. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημόσιων Έργων και Γεωργίας, καθορίζονται οι περιοχές τοποθέτησης μελισσοσμηνών, οι αποστάσεις τοποθέτησής τους από εθνικούς και επαρχιακούς δρόμους, κατοικημένες περιοχές και κατοικημένες οικίες, καθώς και οι κυρώσεις για παράβαση των εν λόγω διατάξεων, τα όργανα επιβολής τους και η σχετική διαδικασία. Με την έναρξη ισχύος της παραπάνω απόφασης, καταργούνται οι διατάξεις των άρθρων 7 του ν. 6238/1934 (ΦΕΚ 256 Α') και 22 του ν. 4856/1930 (ΦΕΚ 316 Α').

Άρθρο 20

Σύσταση υπηρεσιών και θέσεων

1. Για την εφαρμογή της Διεθνούς Σύμβασης Εμπορίας Ειδών της Άγριας Πανίδας και Αυτοφυσούς Χλωρίδας (Σύμβαση CITES, εφεξής Σύμβαση), που κυρώθηκε με το ν.2055/1992 (ΦΕΚ 105 Α'), συνιστώνται οι επόμενες υπηρεσιακές μονάδες:

α) Στη Διεύθυνση Αισθητικών Δασών, Δρυμών και Θήρας του Υπουργείου Γεωργίας, που ορίζεται ως Κεντρική Διαχειριστική Αρχή, συνιστάται τμήμα με τίτλο «Διεθνών Συμβάσεων» και αρμοδιότητα τον έλεγχο και εφαρμογή της Σύμβασης και την έκδοση των προβλεπόμενων από αυτήν αδειών στην Ελληνική Επικράτεια.

β) Στη Διεύθυνση Δασών του Νομού Καστοριάς της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας συνιστάται Γραφείο με τίτλο «Διεθνών Συμβάσεων» και αρμοδιότητα τον έλεγχο και εφαρμογή της Σύμβασης και την έκδοση προβλεπόμενων από αυτήν αδειών, με περιοχή δικαιοδοσίας τους νομούς της Περιφέρειας, υπαγόμενο στην ως άνω διεύθυνση.

γ) Στη Διεύθυνση Δασών του Νομού Δωδεκανήσου της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου συνιστάται Γραφείο με τίτλο «Διεθνών Συμβάσεων» και αρμοδιότητα τον έλεγχο και εφαρμογή της Σύμβασης και την έκδοση προβλεπόμενων από αυτήν αδειών, με περιοχή δικαιοδοσίας τους νομούς της Περιφέρειας, υπαγόμενο στην ως άνω διεύθυνση.

δ) Στις Διευθύνσεις Δασών των Περιφερειών:

- δ1. Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης,
- δ2. Κεντρικής Μακεδονίας,
- δ3. Θεσσαλίας,
- δ4. Ηπείρου,
- δ5. Ιονίων Νήσων,
- δ6. Δυτικής Ελλάδας,
- δ7. Πελοποννήσου,
- δ8. Στερεάς Ελλάδας,
- δ9. Αττικής,
- δ10. Βορείου Αιγαίου,
- δ11. Κρήτης

συνιστάται Γραφείο με τίτλο «Διεθνών Συμβάσεων» και αρμοδιότητα τον έλεγχο και εφαρμογή της Σύμβασης και την έκδοση προβλεπόμενων από αυτήν αδειών, με περιοχή δικαιοδοσίας τους νομούς της κάθε Περιφέρειας, υπαγόμενο αντίστοιχα στις ανωτέρω διευθύνσεις.

Του Τμήματος Διεθνών Συμβάσεων της περίπτωσης α' προΐσταται υπάλληλος του κλάδου ΠΕ 02 Δασολογικού, των δε Γραφείων Διεθνών Συμβάσεων των περιπτώσεων β' έως και δ' προΐσταται υπάλληλος του κλάδου ΠΕ Γεωτεχνικών ειδικότητας Δασολόγων ή ΤΕ Δασοπονίας.

2. Στις Διευθύνσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 συνιστώνται οι εξής θέσεις, που κατανέμονται ως ακολούθως:

2.1. Στη Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος του Υπουργείου Γεωργίας:

α. Στον Κλάδο ΠΕ 02 Δασολογικού	θέσεις τρεις (3)
β. Στον Κλάδο ΤΕ 02 Δασοπονικού	θέσεις δύο (2)
γ. Στον Κλάδο ΠΕ Βιολογικού-Ζωολογία	θέσεις μία (1)
δ. Στον Κλάδο ΠΕ Βιολογικού-Βοτανικής	θέσεις μία (1)
ε. Στον Κλάδο ΠΕ 03 Κτηνιατρικού	θέσεις μία (1)
στ. Στον Κλάδο ΔΕ 04 Διοικητικού-Λογιστικού	θέσεις μία (1)

ζ. Στον Κλάδο ΠΕ 14 Μεταφραστών - Διερμηνέων

θέσεις μία (1)

2.2. Στην Περιφέρεια Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης:

α. Στον Κλάδο ΠΕ Γεωτεχνικών, ειδικότητας Δασολόγων	θέσεις δύο (2)
β. Στον Κλάδο ΤΕ Δασοπονίας	θέσεις μία (1)

2.3. Στην Περιφέρεια Κεντρικής Μακεδονίας:

α. Στον Κλάδο ΠΕ Γεωτεχνικών, ειδικότητας Δασολόγων	θέσεις δύο (2)
β. Στον Κλάδο ΤΕ Δασοπονίας	θέσεις μία (1)

2.4. Στην Περιφέρεια Δυτικής Μακεδονίας:

α. Στον Κλάδο ΠΕ Γεωτεχνικών, ειδικότητας Δασολόγων	θέσεις δύο (2)
β. Στον Κλάδο ΤΕ Δασοπονίας	θέσεις μία (1)

2.5. Στην Περιφέρεια Θεσσαλίας:

α. Στον Κλάδο ΠΕ Γεωτεχνικών, ειδικότητας Δασολόγων	θέσεις δύο (2)
β. Στον Κλάδο ΤΕ Δασοπονίας	θέσεις μία (1)

2.6. Στην Περιφέρεια Ηπείρου:

α. Στον Κλάδο ΠΕ Γεωτεχνικών, ειδικότητας Δασολόγων	θέσεις δύο (2)
β. Στον Κλάδο ΤΕ Δασοπονίας	θέσεις μία (1)

2.7. Στην Περιφέρεια Ιονίων Νήσων:

α. Στον Κλάδο ΠΕ Γεωτεχνικών, ειδικότητας Δασολόγων	θέσεις δύο (2)
β. Στον Κλάδο ΤΕ Δασοπονίας	θέσεις μία (1)

2.8. Στην Περιφέρεια Δυτικής Ελλάδας:

α. Στον Κλάδο ΠΕ Γεωτεχνικών, ειδικότητας Δασολόγων	θέσεις δύο (2)
β. Στον Κλάδο ΤΕ Δασοπονίας	θέσεις μία (1)

2.9. Στην Περιφέρεια Πελοποννήσου:

α. Στον Κλάδο ΠΕ Γεωτεχνικών, ειδικότητας Δασολόγων	θέσεις δύο (2)
β. Στον Κλάδο ΤΕ Δασοπονίας	θέσεις μία (1)

2.10. Στην Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας:

α. Στον Κλάδο ΠΕ Γεωτεχνικών, ειδικότητας Δασολόγων	θέσεις δύο (2)
β. Στον Κλάδο ΤΕ Δασοπονίας	θέσεις μία (1)

2.11. Στην Περιφέρεια Αττικής:

α. Στον Κλάδο ΠΕ Γεωτεχνικών, ειδικότητας Δασολόγων	θέσεις δύο (2)
β. Στον Κλάδο ΤΕ Δασοπονίας	θέσεις μία (1)

2.12. Στην Περιφέρεια Βορείου Αιγαίου:

α. Στον Κλάδο ΠΕ Γεωτεχνικών, ειδικότητας Δασολόγων	θέσεις δύο (2)
β. Στον Κλάδο ΤΕ Δασοπονίας	θέσεις μία (1)

2.13. Στην Περιφέρεια Νοτίου Αιγαίου:

α. Στον Κλάδο ΠΕ Γεωτεχνικών, ειδικότητας Δασολόγων	θέσεις δύο (2)
β. Στον Κλάδο ΤΕ Δασοπονίας	θέσεις μία (1)

2.14. Στην Περιφέρεια Κρήτης:

α. Στον Κλάδο ΠΕ Γεωτεχνικών, ειδικότητας Δασολόγων	θέσεις δύο (2)
β. Στον Κλάδο ΤΕ Δασοπονίας	θέσεις μία (1).

Για την πλήρωση των ως άνω θέσεων, εκτός από τα προσόντα που προβλέπονται από την κείμενη νομοθεσία, απαιτείται καλή γνώση μίας εκ των γλωσσών αγγλική, γαλλική ή ισπανική.

3. Η περίπτωση ε' της παραγράφου 6 του άρθρου 258 του Δασικού Κώδικα, όπως προστέθηκε με την περίπτωση β' της παραγράφου 5 του άρθρου 57 του ν. 2637/1998 (ΦΕΚ 200 Α'), αντικαθίσταται ως εξής:

«ε. Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, συνιστάται στη Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος του Υπουργείου Γεωργίας, Επιστημονική Επιτροπή Εμπορίας Ειδών Αυτοφυούς Χλωρίδας και Άγριας Πανίδας. Μέλη της Επιστημονικής Επιτροπής ορίζονται ειδικοί επιστήμονες, εξειδικευμένοι σε θέματα διαχείρισης και προστασίας ειδών της άγριας φύσης. Η Επιστημονική Επιτροπή γνωμοδοτεί για θέματα σχετικά με την προστασία και εμπορία των ειδών της αυτοφυούς χλωρίδας και άγριας πανίδας που προβλέπονται από τη Σύμβαση και τους σχετικούς με αυτή Κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η Επιστημονική Επιτροπή εκπροσωπεί τη Χώρα στις αντίστοιχες Επιτροπές ή Αρχές της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Γραμματείας της Διεθνούς Σύμβασης. Με την ίδια απόφαση καθορίζεται η οργάνωση και η λειτουργία της Επιστημονικής Επιτροπής, η θητεία των μελών, η γραμματειακή εξυπηρέτηση και κάθε άλλο θέμα σχετικό με τη συγκρότηση και λειτουργία της. Οι λειτουργικές δαπάνες της Επιστημονικής Επιτροπής και οι αμοιβές των μελών της καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Γεωργίας και βαρύνουν πιστώσεις του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών.»

4. Το προσωπικό του Υπουργείου Γεωργίας το οποίο κατά τη δημοσίευσή του ν. 2910/2001 (ΦΕΚ 91 Α΄) στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως προσέφερε υπηρεσίες με απόσπασή στο Εθνικό Ίδρυμα Αγροτικής Έρευνας ΕΘ.Ι.ΑΓ.Ε.) κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων ως προς το χρόνο της απόσπασής ή με εντολή της Διοίκησης, και το οποίο είχε τοποθετηθεί σε υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας οι οποίες καταργήθηκαν με την παράγραφο 2 του άρθρου 115 του π.δ. 30/1996 (ΦΕΚ 21 Α΄), εξακολουθεί να προσφέρει τις υπηρεσίες του στο ΕΘ.Ι.ΑΓ.Ε. ως αποσπασμένο προσωπικό της οικείας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, κατά παρέκκλιση των κειμένων διατάξεων ως προς το χρόνο της απόσπασής.

5. Η ανάκληση της απόσπασής του προσωπικού της προηγούμενης παραγράφου στο ΕΘ.Ι.ΑΓ.Ε. για την επιστροφή αυτού στην οργανική του θέση, ενεργείται με απόφαση των Υπουργών Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης και Γεωργίας.

6. Η περίπτωση ιζ΄ της παραγράφου 5 του άρθρου 41 του ν. 2637/1998 (ΦΕΚ 200 Α΄), όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 15 του άρθρου 29 του ν. 3147/2003 (ΦΕΚ 135 Α΄), αντικαθίσταται ως εξής:

« ιζ) πέντε (5) θέσεις ΤΕ Τεχνολόγων Τροφίμων».

7. Στο τέλος της παραγράφου 5 του άρθρου 41 του ν. 2637/1998, όπως αντικαταστάθηκε με την παράγραφο 15 του άρθρου 29 του ν. 3147/2003, προστίθεται περίπτωση κα΄, που έχει ως εξής:

« κα) Μία (1) θέση ΠΕ Τοπογράφων Μηχανικών».

8. Για την κατάρτιση των νεοπροσλαμβανόμενων ή την επιμόρφωση των υπηρετούντων στις δασικές υπηρεσίες υπαλλήλων, σε θέματα δασοφυλακής, επιτρέπεται η σύσταση και λειτουργία Σχολών Εκπαίδευσης και Επιμόρφωσης Δασοφυλάκων. Η έδρα, ο τρόπος λειτουργίας, το διδακτικό προσωπικό, τα προγράμματα εκπαίδευσης ή επιμόρφωσης, οι δαπάνες λειτουργίας και κάθε αναγκαία λεπτομέρεια για τη λειτουργία των σχολών, καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, που δημοσιεύεται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως. Για την επιλογή του διδακτικού και βοηθητικού προσωπικού και

τα των αμοιβών και αποζημιώσεων αυτού εφαρμόζονται οι διατάξεις της παραγράφου 5 του άρθρου 40 του ν.1845/1989, όπως αυτές τροποποιήθηκαν με το άρθρο 53 του ν. 2169/1993 (ΦΕΚ 149 Α΄). Στον προϋπολογισμό του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών εγγράφονται οι αναγκαίες πιστώσεις για τη σύσταση και λειτουργία των παραπάνω σχολών.

Άρθρο 21 Μεταβατικές διατάξεις

1. Η απόφαση που προβλέπεται από την παράγραφο 2 του άρθρου 60 του ν.998/1979, από την έναρξη ισχύος του παρόντος εκδίδεται από το Γενικό Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας, μετά από πρόταση των αρμόδιων υπηρεσιών του Υπουργείου Πολιτισμού και σύμφωνη γνώμη της Διεύθυνσης Δασών της Περιφέρειας.

2. Οι εκτάσεις των περιπτώσεων α΄, δ΄ και ε΄ της παραγράφου 6 του άρθρου 3 του ν. 998/1979, καθώς και οι εκτάσεις που κρίθηκαν από τις επιτροπές της παραγράφου 3 του άρθρου 10 του ίδιου νόμου ως μη δασικές, δεν υπάγονται στις διατάξεις του Δασικού Κώδικα, τυχόν δε αποφάσεις με τις οποίες οι εν λόγω εκτάσεις κηρύχθηκαν αναδασωτέες ή επεβλήθηκαν διοικητικές ποινές προστίμου ή ειδικής αποζημίωσης, κατά τις διατάξεις των άρθρων 29 του ν. 2081/1992 (ΦΕΚ154 Α΄) και 45 του ν. 2145/1993 (ΦΕΚ 88 Α΄), αντίστοιχα, αίρονται υποχρεωτικά, με πράξη του αρμόδιου οργάνου.

3. Η προβλεπόμενη από την παράγραφο 6 του άρθρου 50 του ν. 998/1979 προθεσμία παρατείνεται μέχρι την 29ην Δεκεμβρίου 1979.

4. Πρόστιμα που επιβλήθηκαν κατ΄ εφαρμογή της παραγράφου 1 του άρθρου 70 του ν. 998/1979, σε βάρος προσώπων τα οποία αθώωθηκαν με τελεσίδικες αποφάσεις ποινικών δικαστηρίων, καθώς και πρόστιμα που επιβλήθηκαν χωρίς τις εν λόγω δικαστικές αποφάσεις, διαγράφονται. Τυχόν καταβληθέντα ποσά δεν αναζητούνται.

5. Πρωτόκολλα επιβολής ειδικής αποζημίωσης, που εκδόθηκαν κατά το άρθρο 114 του ν. 1892/1990, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 45 του ν. 2145/1993 ανακαλούνται, εφόσον οι ενδιαφερόμενοι εντός ανατρεπτικής προθεσμίας έξι (6) μηνών από τη δημοσίευσή του παρόντος νόμου, προβούν στην κατεδάφιση των αυθαίρετων κτισμάτων που ανεγέρθηκαν σε ιδιότητα δάση ή ιδιόκτητες δασικές εκτάσεις ή στη δια πρωτοκόλλου παράδοση των αυθαίρετων κτισμάτων που ανεγέρθηκαν σε δημόσια δάση και δημόσιες δασικές εκτάσεις, στην οικεία δασική αρχή.

6. Μέσα σε προθεσμία δύο (2) ετών από την έναρξη ισχύος του παρόντος, οι τοπικές δασικές αρχές υποχρεούνται να εισηγηθούν, μέσω της οικείας Διεύθυνσης Δασών, το χαρακτηρισμό των προστατευτικών δασών και δασικών εκτάσεων της περιφέρειάς τους από το Γενικό Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας.

7. Ο προβλεπόμενος από τις διατάξεις των άρθρων 160 έως 182 του ν.δ. 86/1969 δημόσιος δασικός φόρος καταργείται.

8. Εκτάσεις που αναφέρονται στην παράγραφο 1 του άρθρου 12 και δεν εμπίπτουν στην παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου, δεν υπάγονται στις διατάξεις του δασικού νόμου, εφόσον εμφανίζουν στην αεροφωτογραφία των ετών 1945 ή 1960 αγροτική μορφή.

9. Από την έναρξη ισχύος του παρόντος νόμου καταρ-

γούνται αυτοδίκαια εκκρεμείς διοικητικές διαδικασίες και δίκες με διάδικο το Δημόσιο που αφορούν στην αναγνώριση δικαιωμάτων κυριότητας στα ακίνητα που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 του άρθρου 12. Πρωτόκολλα διοικητικής αποβολής που έχουν εκδοθεί για εκτάσεις που αναφέρονται στις παραγράφους 1 και 2 του ίδιου άρθρου, ανακαλούνται. Για τις εκτάσεις της παραγράφου 1, που δεν εμπίπτουν στην παράγραφο 3 του ίδιου άρθρου και έχουν κηρυχθεί αναδασωτές, ή για τις οποίες επεβλήθησαν διοικητικές ποινές προστίμου ή ειδικής αποζημίωσης, κατά τις διατάξεις των άρθρων 29 του ν. 2081/1992 (ΦΕΚ 154 Α΄) και 45 του ν. 2145/1993 (ΦΕΚ 88 Α΄), αντίστοιχα, οι σχετικές αποφάσεις ανακαλούνται από τότε που εκδόθηκαν, με πράξη του αρμόδιου οργάνου.

10. Ο χαρακτήρας των εκτάσεων που εμφανίζονται στον προσωρινό ή οριστικό κτηματικό χάρτη που καταρτίστηκε με τις διατάξεις του ν. 248/1976 ως μη δασικές, καθώς και ο χαρακτήρας των εκτάσεων που κρίθηκαν με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις, κατά τη διαδικασία των άρθρων 12 επ. του ίδιου νόμου ότι δεν αποτελούν δάσος ή δασική έκταση, παραμένει έγκυρος και ισχυρός και δεν επανεξετάζεται από τον οικείο δασάρχη ή τις, κατά το άρθρο 10 παράγραφος 3 του ν. 998/1979, Επιτροπές Επιλύσεως Δασικών Αμφισβητήσεων ή άλλο αρμόδιο όργανο προβλεπόμενο από τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας. Το Δημόσιο δεν δικαιούται να προβάλλει εμπράγματα δικαιώματα επί των εκτάσεων, που με τις διατάξεις του παραπάνω νόμου κρίθηκε ότι δεν ανήκουν στην κυριότητά του.

11. Κάθε διαδικασία διοικητικής αναγνώρισης της ιδιοκτησίας των δασών και των δασικών εκτάσεων του πρώτου εδαφίου του άρθρου 15, καθώς και οι σχετικές με την ιδιοκτησία, εκκρεμείς δίκες σε αντιδικία με το Δημόσιο καταργούνται, τυχόν δε Πρωτόκολλα Διοικητικής Αποβολής που εκδόθηκαν μέχρι την έναρξη της ισχύος του παρόντος και αναφέρονται στα παραπάνω δάση και δασικές εκτάσεις, ανακαλούνται από τότε που εκδόθηκαν.

12. Για την εφαρμογή της διάταξης της παραγράφου 1 του άρθρου 3 του π.δ. 137/1981 (ΦΕΚ 41 Α΄), ως αδιαμφισβήτητοι τίτλοι κυριότητας νοούνται οι τίτλοι του άρθρου 10.

13. Στις ιδιοκτησιακές ρυθμίσεις του παρόντος νόμου δεν υπάγονται οι εκτάσεις που είναι καταγεγραμμένες στα βιβλία δημόσιων κτημάτων του Υπουργείου Οικονομικών ως δημόσια κτήματα.

Άρθρο 22 **Εξουσιοδοτήσεις**

Με αποφάσεις του Υπουργού Γεωργίας και του κατά περίπτωση συναρμόδιου Υπουργού, που δημοσιεύονται στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, ρυθμίζονται οι αναγκαίες λεπτομέρειες για την εφαρμογή του παρόντος.

Άρθρο 23 **Καταργούμενες διατάξεις**

Από την έναρξη εφαρμογής του παρόντος νόμου καταργούνται:

1. Η παράγραφος 9 του άρθρου 8 του ν. 998/1979.
2. Η περίπτωση στ΄ της παραγράφου 6 του άρθρου 3 και οι παράγραφοι 1, 4 και 5 του άρθρου 74 του ν. 998/1979.
3. Οι παράγραφοι 3 και 4 του άρθρου 4 του Δασικού

Κώδικα.

4. Το άρθρο 265 του Δασικού Κώδικα, όπως τροποποιήθηκε με την παράγραφο 6 του άρθρου 57 του ν. 2637/1998.

5. Η παράγραφος 5 του άρθρου 2 του β.δ. 15.6.1940 (ΦΕΚ 190 Α΄).

6. Η παράγραφος 12 του άρθρου 28 του ν. 2664/1998.

7. Οι περιπτώσεις των διατάξεων κδ΄ και κοτ΄ έως και λσ΄, της παραγράφου 1 του άρθρου 35 του ν. 2873/2000 (ΦΕΚ 285 Α΄).

8. Το πρώτο εδάφιο της παραγράφου 11 του άρθρου 13 του ν. 3147/2003 (ΦΕΚ 135 Α΄).

9. Η παράγραφος 1 του άρθρου 14 του ν. 2732/1999 (ΦΕΚ 154 Α΄).

10. Η παράγραφος 10 του άρθρου 40 του ν. 3105/2003 (ΦΕΚ 29 Α΄).

Άρθρο 24 **Έναρξη ισχύος**

Η ισχύς του παρόντος νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν ορίζεται διαφορετικά στις επί μέρους διατάξεις του.

Αθήνα, 11 Νοεμβρίου 2003

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ,
ΔΗΜΟΣΙΑΣ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ
ΚΑΙ ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΣΗΣ

Ν. Χριστοδουλάκης

Κ. Σκανδαλίδης

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ,
ΧΩΡΟΤΑΞΙΑΣ ΚΑΙ
ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΡΓΩΝ

ΥΓΕΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΝΟΙΑΣ

Β. Παπανδρέου

Κ. Στεφανής

ΓΕΩΡΓΙΑΣ

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Γ. Δρυς

Φ. Πετσάλνικος

ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΣ

Ε. Βενιζέλος

ΕΙΔΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ (άρθρο 75 παρ. 3 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου «Προστασία των δασικών οικοσυστημάτων, κατάρτιση δασολογίου, ρύθμιση εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί δασών και δασικών εν γένει εκτάσεων και άλλες διατάξεις»

Από τις διατάξεις του προτεινόμενου νομοσχεδίου προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

Α. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

1. Ετήσια δαπάνη ποσού 182.530 ευρώ περίπου, η οποία αναλύεται σε:

- 530 ευρώ από την καταβολή επιδόματος θέσης στον προϊστάμενο του τμήματος για τον έλεγχο και την εφαρμογή της Διεθνούς Σύμβασης Εμπορίας Ειδών της Αγρίας Πανίδας και Αυτοφυούς Χλωρίδας.

(άρθρο 20 παρ. 1α)

- 182.000 ευρώ από τη σύσταση δώδεκα (12) θέσεων προσωπικού στη Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος του Υπουργείου Γεωργίας.

(άρθρο 20 παρ. 2.1)

2. Ετήσια δαπάνη ακαθόριστη από την καταβολή αμοιβής στα μέλη της επιτροπής, έργο της οποίας είναι η γνωμοδότηση επί ανταλλαγών δασικών εκτάσεων εντός των οποίων υφίστανται γεωργικές ή άλλες εδαφοπονικές δραστηριότητες άρθρο 4 παρ. 1), την επιχορήγηση του Ειδικού Φορέα Δασών (άρθρο 8 παρ. 2), την καταβολή αποζημίωσης για την εξαγορά δικαιωμάτων διακατοχής επί δημόσιων δασών και δασικών εν γένει εκτάσεων που έχουν αναγνωριστεί υπέρ τρίτων με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις κ.λπ. (άρθρο 13 παρ. 1), την κάλυψη των αμοιβών των μηχανικών που προβαίνουν στη σύσταση ρυμοτομικού σχεδίου για την κατασκευή οικισμών σε περιοχές που έχουν αναγνωρισθεί ως μη δημόσια δάση (άρθρο 16 παρ. 3), την καταβολή αμοιβής στα μέλη των ομάδων εργασίας για την κατάρτιση των Ελληνικών Προτύπων για το ξύλο (άρθρο 19 παρ. 3), την καταβολή αμοιβής στα μέλη των ομάδων εργασίας για τη μελέτη και εισήγηση θεμάτων δασικής πολιτικής άρθρο 19 παρ. 4), την αντιμετώπιση των λειτουργικών εξόδων από τη σύσταση ενός 1) τμήματος στη Διεύθυνση Αισθητικών δασών, Δρυμών και Θήρας. (άρθρο 20 παρ. 1α)

3. Εφάπαξ δαπάνη ποσού 20.000 ευρώ περίπου από την προμήθεια του απαραίτητου υλικοτεχνικού εξοπλισμού του υπό σύσταση τμήματος στη Διεύθυνση Αισθητικών Δασών, Δρυμών και Θήρας του Υπουργείου Γεωργίας.

(άρθρο 20 παρ. 1α)

Οι ανωτέρω δαπάνες θα αντιμετωπίζονται από πιστώσεις του προϋπολογισμού του Υπουργείου Γεωργίας.

4. Ετήσια μείωση των εσόδων του ακαθόριστη από την προμήθεια ατελώς των αναγκών δασοπονικών ειδών από ιδιοκτήτες αγροτικής γης για τη δημιουργία δεντροστοιχιών και φυσικών αγροφρακτών κ.λπ. (άρθρα 2 παρ. 3 και 11), την άρση χρηματικών προστίμων και της ειδικής αποζημίωσης του ν. 2145/1993 (άρθρο 21 παρ. 2 και 9), την επιστροφή καταβληθέντων ποσών από πρόστιμα που εκδόθηκαν κατά την εφαρμογή του άρθρου 70 του ν. 998/1979 (άρθρο 21 παρ. 4), την ανάκληση πρωτοκόλλων επιβολής ειδικής αποζημίωσης άρθρο 21 παρ. 5), την κατάργηση του δασικού φόρου (άρθρο 21 παρ. 7).

Η ανωτέρω μείωση θα καλύπτεται από την αύξηση των εσόδων του Κρατικού Προϋπολογισμού από άλλες πηγές.

Β. Επί του προϋπολογισμού των Περιφερειών

1. Ετήσια δαπάνη ποσού 1.618.000 ευρώ περίπου, η οποία αναλύεται σε:

- 808.000 ευρώ από τη διαφορά αποδοχών λόγω ένταξης υπαλλήλων του κλάδου ΥΕ7 δασοφυλάκων Β' στον κλάδο Δ δασοφυλάκων Α'.

(άρθρο 19 παρ. 6)

- 810.000 ευρώ από τη σύσταση πενήντα δύο (52) συνολικά θέσεων προσωπικού σε διάφορες Περιφέρειες της χώρας άρθρο 20 παρ. 2.2, 2.3, 2.4, 2.5, 2.6, 2.7, 2.8, 2.9, 2.10, 2.11, 2.12, 2.13, 2.14).

2. Ετήσια δαπάνη ακαθόριστη από την κάλυψη των λει-

τουργικών εξόδων των νέων οργανικών μονάδων.

(άρθρο 20 παρ. 1β', γ' και δ')

3. Εφάπαξ δαπάνη ποσού 90.000 ευρώ περίπου από την προμήθεια του απαραίτητου υλικοτεχνικού εξοπλισμού των νέων οργανικών μονάδων των Περιφερειών.

(άρθρο 20 παρ. 1β', γ' και δ')

Οι ανωτέρω δαπάνες θα αντιμετωπισθούν από τις πιστώσεις των προϋπολογισμών των Περιφερειών.

Γ. Επί του προϋπολογισμού του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών (Ν.Π.Δ.Δ. επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

Ετήσια δαπάνη ακαθόριστη από την έκδοση, παραγωγή και προμήθεια κάθε είδους ενημερωτικού υλικού για τα δάση και τη δασοπονία, την οργάνωση διεθνών και εθνικών συμποσίων, συνεδρίων και λοιπών εκδηλώσεων για τη δασοπονία και το δασικό περιβάλλον, την οργάνωση επιμορφωτικών σεμιναρίων κ.λπ. (άρθρο 1 παρ. 7), την οικονομική ενίσχυση σ' όσους ενδιαφέρονται να δημιουργήσουν στους αγρούς βλαστητικούς σχηματισμούς άρθρο 2 παρ. 4), τη χορήγηση χρηματικών ενισχύσεων σε νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου και εταιρείες που εποπτεύονται από το Υπουργείο Γεωργίας για τη μελέτη και εκτέλεση έργων κ.λπ. (άρθρο 19 παρ. 5), την καταβολή αμοιβής στα μέλη της Επιστημονικής Επιτροπής Εμπορίας Ειδών Αυτοφυούς Χλωρίδας και Αγρίας Πανίδας άρθρο 20 παρ. 3).

Η ανωτέρω δαπάνη θα αντιμετωπισθεί από τις πιστώσεις του προϋπολογισμού του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών.

Αθήνα, 11 Νοεμβρίου 2003

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΓΕΩΡΓΙΑΣ

Ν. Χριστοδουλάκης

Γ. Δρυς

Αριθμ. 220 / 6 / 2003

Ε Κ Θ Ε Σ Η

Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους

(άρθρο 75 παρ. 1 του Συντάγματος)

στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Γεωργίας «Προστασία των δασικών οικοσυστημάτων, κατάρτιση δασολογίου, ρύθμιση εμπραγμάτων δικαιωμάτων επί δασών και δασικών εν γένει εκτάσεων και άλλες διατάξεις»

Με τις διατάξεις του ανωτέρω σχεδίου νόμου θεσπίζονται τα εξής:

1.α. Επαναπροσδιορίζονται και εξειδικεύονται εννοιολογικοί όροι σχετικά με τους ορισμούς του δάσους, της δασοβιοκοινότητας και της δασικής έκτασης. Προσδιορίζονται τα αναγκαία φυτικά και εδαφικά στοιχεία, που είναι απαραίτητα για την ύπαρξη δασοβιοκοινότητας και τη δημιουργία δασογενούς περιβάλλοντος και γίνεται διάκριση μεταξύ δασών και δασικών εκτάσεων. Ορίζεται ότι, στην έννοια των δασικών οικοσυστημάτων περιλαμβάνονται και οι εκτάσεις, που κατ' εφαρμογή του άρθρου

117 του Συντάγματος κηρύσσονται αναδασωτέες, ενώ δεν περιλαμβάνονται οι εκτάσεις, οι οποίες νόμιμα απώλεσαν τον δασικό τους χαρακτήρα και αποδόθηκαν σε άλλες χρήσεις με βάση διοικητικές πράξεις.

Επίσης διευκρινίζεται ότι, στις διατάξεις του ν. 998/1979 (προστασία δασών – δασικών εκτάσεων) περιλαμβάνονται και τα εντός των πόλεων και των οικιστικών περιοχών, πάρκα και άλση, καθώς και οι εκτάσεις που κηρύχθηκαν ή κηρύσσονται αναδασωτέες.

β. Ορίζεται ότι, οι δημόσιες μη εποικιστικές εκτάσεις, πλην των περιπτώσεων β' και γ' της παρ. 6 του άρθρου 3 του ν. 998/1979 (χορτολιβαδικές και βραχώδεις εκτάσεις εντός πεδινών ή ανώμαλων εδαφών κ.λπ.) καθώς και οι δημόσιες εκτάσεις που βρίσκονται επί κλιτύων ορέων αλλά δεν εμπίπτουν, λόγω του είδους της βλάστησης στις παραγράφους 1, 2 και 4 του άρθρου 3 του ν. 998/1979, εξακολουθούν να τελούν υπό τη διοίκηση και διαχείριση της δασικής υπηρεσίας. Προσδιορίζεται ο τρόπος χαρτογράφησης τους και παρέχεται αρμοδιότητα στα Συμβούλια Ιδιοκτησίας Δασών, να επιλαμβάνονται της εξέτασης εμπραγμάτων δικαιωμάτων, εφαρμόζοντας την περί δημοσίων κτημάτων σχετική νομοθεσία.

γ. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με:

- Την κατηγοριοποίηση των δασών ανάλογα με την ωφελιμότητα και τη λειτουργία τους.

- Την αρμοδιότητα έγκρισης μελετών για την εκτέλεση έργων σε πάρκα και άλση.

- Την αύξηση με κ.υ.α. του αριθμού των Επιτροπών Επίλυσης Δασικών Αμφισβητήσεων.

- Τη δυνατότητα του Υπουργού Γεωργίας να απαγορεύει ή να επιτρέπει υπό όρους την εισαγωγή ειδών (ξυλείας, φυτών, φυτοχώματος κ.λπ.) ή τη χρήση χημικών ουσιών, που μπορούν να προκαλέσουν βλάβη στο δασικό περιβάλλον.

- Τις ενέργειες που μπορεί να εκτελέσει η αρμόδια Διεύθυνση του Υπουργείου Γεωργίας, για την περιβαλλοντική εκπαίδευση του κοινού και την ανάπτυξη φιλοδασικού πνεύματος κ.λπ..

Οι δαπάνες που προκαλούνται από τις διατάξεις της παραγράφου αυτής βαρύνουν τον προϋπολογισμό του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας Κτηνοτροφίας και Δασών (Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών).

δ. Ορίζεται ότι, όποιος πραγματοποιεί επέμβαση σε δάσος ή δασική έκταση χωρίς την έγκριση του Υπουργού Γεωργίας ή της αρμόδιας δασικής αρχής, τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός 1) έτους και χρηματική ποινή από 586,94 έως 29,347 Ευρώ. Προβλέπεται επίσης ότι, κάθε επέμβαση στα δάση, τις δασικές και τις λοιπές εκτάσεις που τελούν υπό τη διαχείριση των δασικών υπηρεσιών, ενεργείται πάντοτε κατόπιν καταβολής ανταλλάγματος. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Γεωργίας καθορίζεται το ύψος του ανταλλάγματος, το οποίο αποτελεί έσοδο του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών.

ε. Προβλέπεται η δυνατότητα προσωρινής εγκατάστασης και διαμονής εντός δασικών και χορτολιβαδικών εκτάσεων, πολιτών που επλήγησαν από φυσικές καταστροφές.

στ. Σε περίπτωση που, σύμφωνα με τις κείμενες διατάξεις, δεν είναι δυνατή η οικιστική αποκατάσταση μελών οικοδομικού συνεταιρισμού, ο συνεταιρισμός μπορεί, για την υλοποίηση του σκοπού του να ανταλλάξει το δάσος ή τη δασική έκταση που κατέχει, με διαθέσιμες εποικιστικές εκτάσεις, καθώς και με δημόσιες γεωργικές ή χορτο-

λιβαδικές εκτάσεις κ.λπ.. Η ανταλλαγή αυτή ενεργείται με απόφαση των κατά περίπτωση αρμόδιων Υπουργών. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Γεωργίας, καθορίζονται οι δικαιούχοι της ανταλλαγής, ο τρόπος εκτίμησης της αξίας των προς ανταλλαγή εκτάσεων και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια. Με την ίδια απόφαση προβλέπεται η συγκρότηση πενταμελούς Επιτροπής από υπαλλήλους των Υπουργείων Οικονομίας και Οικονομικών και Γεωργίας για την καταγραφή των διαθέσιμων προς ανταλλαγή εκτάσεων, τη συγκέντρωση και αξιολόγηση των αιτήσεων ανταλλαγής κ.λπ.), καθώς και ο καθορισμός της αμοιβής τους.

(άρθρο 1)

2.α. Παρέχεται στον Υπουργό Γεωργίας η δυνατότητα σύναψης προγραμματικών συμβάσεων με φιλοπεριβαλλοντικές ή άλλες μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα οργανώσεις, που προτίθενται να χρηματοδοτήσουν τη δημιουργία δενδρωδών ή θαμνωδών ή μικτών βλαστικών σχηματισμών σε δημόσιες δασικές εκτάσεις, που βρίσκονται εντός ή πλησίον αγροτικών εκτάσεων, προκειμένου να λειτουργήσουν ως αγροβιότοποι. Επιτρέπεται επίσης η καταβολή οικονομικής ενίσχυσης, ύστερα από σχετική απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, σε όσους ενδιαφέρονται να δημιουργήσουν στους αγρούς τους βλαστικούς σχηματισμούς ή δενδροστοιχίες και φυσικούς αγροφράκτες. Η εν λόγω ενίσχυση βαρύνει πιστώσεις του κεφαλαίου Δασών του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών.

β. Ρυθμίζονται θέματα σχετικά με την κατάρτιση του Δασολογίου σε κάθε νομό και προβλέπεται ότι, οι λεπτομέρειες κατάρτισης, τήρησης, κωδικοποίησης και ενημέρωσης του Δασολογίου καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας.

(άρθρα 2-3)

3.α. Παρέχεται η δυνατότητα ανταλλαγής ιδιωτικών ή μη δασικών εκτάσεων, που βρίσκονται εντός δασικών οικοσυστημάτων, με ισάξιες δημόσιες μη δασικές εκτάσεις της παραγράφου 7 του άρθρου 3 του ν. 998/1979. Η απόφαση για την ανταλλαγή εκδίδεται από το Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας, μετά από προηγούμενη εκτίμηση των προς ανταλλαγή εκτάσεων και πρόταση της τριμελούς επιτροπής.

β. Διευκρινίζονται ερμηνευτικά ζητήματα, σχετικά με την έννοια της κατάτμησης δασικής ιδιοκτησίας και προβλέπεται ότι, η άδεια κατάτμησης για την υλοποίηση επιτρεπτής, κατά τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας, επέμβασης σε δάσος ή δασική έκταση, χορηγείται από το όργανο που κατ' αρμοδιότητα εγκρίνει την επέμβαση αυτή.

γ. Διευρύνεται η έννοια των προστατευτικών δασών, έτσι ώστε να περιλαμβάνει και τα περιστατικά δάση, τμήματα δασών και δασικής έκτασης που μπορεί δασοπονικά να αναδασωθούν και ορίζεται ότι, όποιος αναγείρει κτίσματα ή οποιαδήποτε εγκατάσταση εντός των προστατευτικών δασών, που είναι παρακείμενα τοπίων ιστορικής αξίας, ιδρυμάτων ή μνημείων κ.λπ., τιμωρείται και με τις διοικητικές κυρώσεις της παραγράφου 1 του άρθρου 30 του ν. 1650/1986 (πρόστιμο από 50.000 έως 500.000 Ευρώ). Επίσης ρυθμίζονται θέματα σχετικά με τη διαδικασία χαρακτηρισμού των δασών ως προστατευτικών, τη διαχείρισή τους, τις επιτρεπτές επεμβάσεις κ.λπ..

δ. Ρυθμίζονται θέματα που αφορούν την υλοτομία, μεταφορά και διακίνηση δασοπονικών ειδών, για χρήση και διακόσμηση κατά την περίοδο των Χριστουγέννων. Θεσπίζονται ποινές για τους παραβάτες των ανωτέρω δια-

τάξεων και ορίζεται ότι, τα αντικείμενα που χρησιμοποιήθηκαν από τους παραβάτες κατάσχονται και δημεύονται, υπέρ του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών. (άρθρο 4)

4.α. Τροποποιούνται κείμενες διατάξεις, που αφορούν την κατάρτιση δασικών χαρτών και ορίζεται ότι, με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της Περιφέρειας επιτρέπεται η αναμόρφωση του δασικού χάρτη και μετά την κύρωσή του.

β. Προβλέπεται επιβολή ποινών στους κύριους, νομείς και κατόχους δασών ή δασικών εκτάσεων, που παρεμποδίζουν το έργο των συνεργείων για την κατάρτιση των δασικών χαρτών, καθώς και σ' όσους μετατοπίζουν, αφαιρούν, καταστρέφουν ή βλάπτουν τοποθετημένα ορόσημα ή σήματα από τα ανωτέρω συνεργεία.

γ. Επιτρέπεται η παραχώρηση δημοσίων δασικών εκτάσεων και για τη δημιουργία εγκαταστάσεων Κέντρου Τεχνικού Ελέγχου Οχημάτων (Κ.Τ.Ε.Ο.).

δ. Ορίζεται ότι, η κατά τις κείμενες διατάξεις παραχώρηση χρήσης δημοσίων δασικών εκτάσεων για εγκαταστάσεις τυροκομείων, μελισσοκομείων, υδροτριβείων και ιχθυοτροφείων γίνεται και προς νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου καθώς και προς φυσικά πρόσωπα.

(άρθρα 5-7)

5.α. Στον προϋπολογισμό του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών, ο Φορέας «Δάση – Θήρα» μετονομάζεται σε «Ειδικό Φορέα Δασών.

β. Πόροι του Ειδικού Φορέα Δασών είναι:

- Ετήσια επιχορήγηση από τον τακτικό προϋπολογισμό, που εγγράφεται στον Ειδικό Φορέα Δασών του προϋπολογισμού του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών.

- Τα ετήσια έσοδα που προέρχονται από:

αα) Τους κοινωνικούς πόρους των περιπτώσεων κδ' και κοτ' μέχρι λζ' της παραγράφου 1 του άρθρου 35 του ν. 2873/2000.

ββ) Τα τέλη της περίπτωσης γ' της παραγράφου 6 του άρθρου 258 και τα πρόστιμα και τα εκπλειστηριάσματα του άρθρου 288α του ν.δ. 86/1969, όπως προστέθηκαν με την περίπτωση β' της παραγράφου 5 και την παράγραφο 8 του άρθρου 57 του ν. 2637/1998.

γγ) Τα τέλη, τα δικαιώματα και το ειδικό τέλος της παραγράφου 6 του άρθρου 27 του ν. 2664/1998, όπως αυτά καθορίστηκαν με την 112399/1168/22-12-1999 απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Γεωργίας.

- Έσοδα του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών που προέρχονται από τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας, συμπεριλαμβανομένων και των ταμειακών υπολοίπων παρελθόντων ετών, καθώς και τα έσοδα από δάνεια, μετοχές, τίτλους, εκποιήσεις κ.λπ..

γ. Οι ανωτέρω πόροι διατίθενται αποκλειστικά για την ανάπτυξη, προστασία και διαχείριση του δασικού και θηραματικού πλούτου και γενικότερα της άγριας πανίδας και αυτοφυσούς χλωρίδας, απαγορευμένης της διάθεσης των πόρων αυτών για άλλους σκοπούς.

δ. Για τη χρηματοδότηση έργων, εργασιών και δραστηριοτήτων που εξυπηρετούν τους σκοπούς του Ειδικού Φορέα Δασών, απαιτείται η ύπαρξη προγράμματος, που διαβιβάζεται στη Διεύθυνση Δασών της οικείας Περιφέρειας, θεωρείται από το Γενικό Γραμματέα αυτής και υποβάλλεται για έγκριση από τον Υπουργό Γεωργίας, ο οποίος καθορίζει με τη σχετική απόφαση, την ιεράρχηση των έργων και εργασιών από πλευράς σπουδαιότητας και επείγοντος. Με βάση τα προγράμματα αυτά τον προϋπολογισμό του Ειδικού Φορέα Δασών και τη γενική αναπτυξιακή πολιτική του Υπουργείου Γεωργίας, το Διοι-

κητικό Συμβούλιο του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών, επιχορηγεί, με απόφασή του, τα Περιφερειακά Ταμεία Ανάπτυξης του άρθρου 53 του ν. 2218/1994. Τα ποσά των επιχορηγήσεων κατατίθενται σε ειδικό τραπεζικό λογαριασμό με τίτλο «Ειδικός Φορέας Δασών» και διατίθενται αποκλειστικά για τη χρηματοδότηση των εν λόγω προγραμμάτων. Από τις επιχορηγήσεις αυτές ποσό μέχρι δύο τοις εκατό (2%) κατ' ανώτατο όριο, μπορεί να χρησιμοποιηθεί ως πόρος του Περιφερειακού Ταμείου Ανάπτυξης.

ε. Η χρηματοδότηση των υπηρεσιών της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος για έργα, εργασίες και δραστηριότητες που εξυπηρετούν τους σκοπούς του Ειδικού Φορέα Δασών, γίνεται με απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών.

στ. Παρέχεται η δυνατότητα στο Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών να επιχορηγεί όλα τα εποπτευόμενα από το Υπουργείο Γεωργίας νομικά πρόσωπα δημοσίου και ιδιωτικού δικαίου. (άρθρο 8)

6. Τα δάση και οι δασικές εν γένει εκτάσεις, διακρίνονται από άποψη ιδιοκτησίας σε δημόσια και ιδιωτικά. Ορίζονται οι κατηγορίες δασών και δασικών εν γένει εκτάσεων, στις οποίες το Δημόσιο δεν προβάλλει δικαιώματα κυριότητας κ.λπ.. (άρθρα 9-10)

7.α. Ορίζεται ότι, ιδιωτικές γεωργικές εκτάσεις, στις οποίες υπάρχουν ή δημιουργούνται τεχνητές δασικές φυτείες δεν προσλαμβάνουν για το λόγο αυτό δασικό χαρακτήρα. Η σχετική άδεια για την υλοτομία των ανωτέρω φυτειών και τη διακίνηση και εμπορία των παραγόμενων προϊόντων, εκδίδεται ατελώς από την αρμόδια δασική υπηρεσία.

β. Μεταβιβάσεις εν ζωή ή αιτία θανάτου ακινήτων που εμφανίζονται με αγροτική μορφή σε αεροφωτογραφίες ετών λήψης 1945 ή 1960, καθώς και μεταβιβάσεις αγροκτημάτων, που βρίσκονται σε ευρύτερες αγροτικές περιοχές και μέρος αυτών καλύπτεται από άγρια, πώδη ή ξυλώδη βλάστηση και μη εφαιπτομένης με δημόσιο δάσος ή δασική έκταση, θεωρούνται έγκυρες και ισχυρές έναντι του Δημοσίου, εφόσον οι σχετικοί τίτλοι ανάγονται σε ημερομηνία μεταγενέστερη της 23ης Φεβρουαρίου 1946.

Η διαχείριση των ανωτέρω εκτάσεων που εμφανίζουν τη μορφή δάσους διέπεται από τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας. (άρθρα 11-12)

8.α. Ορίζεται ότι, τα δικαιώματα διακατοχής επί δημοσίων δασών και δημοσίων δασιών εν γένει εκτάσεων, που έχουν αναγνωρισθεί υπέρ τρίτων με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις ή πράξεις αρμόδιων διοικητικών οργάνων ως διακατεχόμενα, καθώς και όσα έτυχαν κατά το παρελθόν διαχειρίσεως ως διακατεχόμενα εκ μέρους των διακατόχων με διαχειριστική έκθεση ή πίνακα υλοτομίας που εγκρίθηκαν από την αρμόδια δασική αρχή, θεωρούμενα ως ιδιόρρυθμες εμπράγματα σχέσεις, μπορεί να καταργούνται υπέρ του Δημοσίου, για λόγους δασικής πολιτικής, αντί αποζημιώσεως. Η καταβαλλόμενη αποζημίωση ορίζεται στο ήμισυ της αξίας του δασοκτήματος.

β. Μετά από αίτηση των ενδιαφερόμενων διακατόχων, το Δημόσιο δύναται να προβαίνει απευθείας σε εξαγορά των προαναφερόμενων δικαιωμάτων διακατοχής, καταβάλλοντας στους δικαιούχους τίμημα ίσο προς τη σχετική αποζημίωση. Μετά την υποβολή της αίτησης και εντός ευλόγου χρόνου, η Δασική Υπηρεσία προβαίνει στον υπολογισμό της αξίας του δασοκτήματος και

γνωστοποιεί στον αιτούντα το προκύπτον αντίτιμο της εξαγοράς, ο οποίος, υποχρεούται εντός προθεσμίας δύο (2) μηνών από της γνωστοποίησής, να υποβάλλει υπεύθυνη δήλωση ότι αποδέχεται πλήρως και ανεπιφύλακτα το, κατά τα ανωτέρω υπολογιζόμενο, ποσό της αποζημίωσης. Μέχρι την πλήρη καταβολή της αποζημίωσης, ο διακάτοχος εξακολουθεί να απολαμβάνει των δικαιωμάτων διακατοχής.

γ. Οι παραπάνω διακάτοχοι μπορεί να ζητήσουν τη μεταβίβαση σε αυτούς από το Δημόσιο των διακατεχόμενων δασών και δασικών εν γένει εκτάσεων, αντί τιμήματος που ορίζεται στο ήμισυ της συνολικής αξίας του διακατεχόμενου δασοκτήματος.

δ. Δάση και δασικές εκτάσεις που διακατέχονται σύμφωνα με τα ανωτέρω και τα οποία είχαν καταταχθεί νομίμως, μετά από άδεια του Υπουργού Γεωργίας και Περιέλθει για νόμιμη αιτία, με τίτλους ιδιοκτησίας που έχουν νομίμως μεταγραφεί στους διακατόχους, μπορεί να μεταβιβασθούν σε αυτούς και στους καθολικούς ή ειδικούς διαδόχους τους. (άρθρο 13)

9.α. Προβλέπεται ότι, παραχωρήσεις ρητινευόμενων δασών, που έγιναν με τις διατάξεις του άρθρου μόνου του από 17/18-10-1923 ν.δ. «περί παραχωρήσεως της κυριότητας δασών ρητινευομένων υπό ιδιωτών» του άρθρου μόνου του από 1/13-12-1923 ν.δ. «περί επεκτάσεως της ισχύος του ν.δ. της 17/18-10-1923 κ.λπ.» και του άρθρου 50 του ν.δ. 2501/1953 «περί τροποποίησης και συμπληρώσεως ενιαίων διατάξεων των περί δασών νόμων», εφόσον δεν ανακληθήκαν μεταγενέστερα τα παραχωρητήρια, θεωρούνται ότι έγιναν κατά πλήρες δικαίωμα κυριότητας. Η διαχείριση των εν λόγω δασών γίνεται κατά τις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας είτε για την παραγωγή ρητίνης είτε για την παραγωγή ξυλιδών προϊόντων.

Σε περίπτωση παραβίασης των όρων του παραχωρητηρίου και μεταβολής της χρήσης του παραχωρηθέντος δάσους, το παραχωρητήριο ανακαλείται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας, για το σκοπό της αποκατάστασης του δασικού χαρακτήρα από τη δασική υπηρεσία.

β. Αναγνωρίζονται ως ιδιωτικά, υπό τις οριζόμενες εξαιρέσεις, τα δάση και οι δασικές εν γένει εκτάσεις των περιοχών των τώων δήμων Σολυγείας του νομού Κορινθίας, Ειδυλλίας του νομού Αττικής, καθώς και της νήσου Σαλαμίνας του νομού Αττικής, τα οποία υπέκειντο σε διαχείριση ως ιδιωτικά, σύμφωνα με τις 102746/1889/1318/6-6-1890, 96855/1-11-1894 και 56419/23-6-1909 αντίστοιχες διαταγές του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών.

γ. Δικαστικές αποφάσεις, με τις οποίες αναγνωρίζονται εμπράγματα δικαιώματα τρίτων σε δάση και δασικές εν γένει εκτάσεις, που αναγνωρίστηκαν ή παραχωρήθηκαν μέχρι την έναρξη ισχύος του νομοσχεδίου σε δήμους ή κοινότητες κατά κυριότητα ή κατά νομή, ισχύουν και έναντι του Δημοσίου, εστω και αν το Δημόσιο δεν συμμετείχε σε κανένα από τα στάδια των σχετικών δικών κ.λπ.. (άρθρα 14-16)

10. Ρυθμίζονται διάφορα θέματα σχετικά με προσωρινές - οριστικές παραχωρήσεις δασικών εκτάσεων. Ειδικότερα:

α. Δημόσια δάση και δασικές εκτάσεις που παραχωρήθηκαν για γεωργική ή δενδροκομική εκμετάλλευση, εφόσον αξιοποιήθηκαν κατά τους όρους της παραχώρησης και εκδόθηκαν οριστικά παραχωρητήρια, αποτελούν

ιδιωτικά αγροκτήματα και δεν υπάγονται καθ' οιονδήποτε τρόπο στις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας.

β. Δημόσιες δασικές εκτάσεις που παραχωρήθηκαν προσωρινά πριν την ισχύ του ν. 998/1979, για τις οποίες δεν εκδόθηκαν οριστικά παραχωρητήρια, λόγω μη καταβολής ολόκληρου του τιμήματος ή λόγω αδυναμίας εξακρίβωσης του χρονικού διαστήματος, μέσα στο οποίο πραγματοποιήθηκε ο σκοπός της παραχώρησης, παραχωρούνται οριστικά με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας, κατά το τμήμα στο οποίο πραγματοποιήθηκε ο σκοπός της παραχώρησης. Η απόφαση αυτή αποτελεί οριστικό παραχωρητήριο και μεταγράφεται. Δημόσιες δασικές εκτάσεις που παραχωρήθηκαν κατά τις διατάξεις του άρθρου 193 του ν. 4173/1929 σε Δήμους και Κοινότητες με οριστικά παραχωρητήρια, προς εγκατάσταση των δικαιούχων κατοίκων τους ή των καθολικών διαδόχων τους, παραχωρούνται σε αυτούς, μέσα σε προθεσμία τριών (3) ετών από την έναρξη ισχύος του νομοσχεδίου, μετά από διαπιστωτική πράξη του αρμόδιου οργάνου.

γ. Δημόσιες δασικές εκτάσεις, που παραχωρήθηκαν με προσωρινά ή οριστικά παραχωρητήρια και ήδη έχουν εγκαταλειφθεί εν όλω ή εν μέρει, από την ημερομηνία του οριστικού παραχωρητηρίου μέχρι την έναρξη ισχύος του νομοσχεδίου, περιέρχονται κατά το μέρος που εγκαταλείφθηκαν, αυτοδικαίως στο Δημόσιο και συντάσσεται διαπιστωτική πράξη του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας.

δ. Δημόσιες δασικές εκτάσεις που παραχωρήθηκαν προσωρινά πριν από την ισχύ του ν. 998/1979, με σκοπό την ανέγερση κατοικίας και δεν πραγματοποιήθηκε ο σκοπός της παραχώρησης, παραχωρούνται οριστικά, στον αρχικό δικαιούχο, τους καθολικούς και ειδικούς διαδόχους με πράξη του οικείου οργάνου, εφόσον βεβαιωθεί από την οικεία δημοτική ή κοινοτική αρχή ότι στερούνται κατοικίας. Στις διατάξεις αυτές υπάγονται και όσοι έκτισαν κατοικία μετά την προθεσμία που έθεσε ο προσωρινός τίτλος, καθώς και εκείνοι που κηρύχθηκαν έκπτωτοι, εφόσον στερούνται μόνιμης κατοικίας.

(άρθρο 17)

11.α. Επιτρέπεται η παραχώρηση κατά χρήση δημοσίων δασών και δασικών εκτάσεων των κατηγοριών γ' έως και ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 998/1979 (δάση ή δασικές εκτάσεις οι οποίες προσφέρονται για αναψυχή του πληθυσμού κ.λπ.) για την εγκατάσταση και λειτουργία κατασκηνώσεων και παιδικών εξοχών στο Δημόσιο, σε Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης Ο.Τ.Α.) α' και β' βαθμού, νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου, κοινωφελή ιδρύματα και σωματεία μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα. Η παραχώρηση γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας και Πρόνοιας και Γεωργίας. Επιτρέπεται επίσης, η εκμετάλλευση των κατασκηνώσεων από ιδιώτες ή νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, με έγκριση των Υπουργών Υγείας και Πρόνοιας και Γεωργίας και υπό τον όρο ότι, θα παρέχεται από αυτούς αδαπάνως φιλοξενία σε παιδιά άπορων ή πολύτεκνων οικογενειών που υποδεικνύονται και καθορίζονται με απόφαση του Υπουργού Υγείας και Πρόνοιας και σε ποσοστό τουλάχιστον πέντε τοις εκατό (5%) της δυναμικότητάς τους.

β. Η εγκατάσταση κατασκηνώσεων και παιδικών εξοχών σε δημόσια και μη δάση και δασικές εκτάσεις των προαναφερόμενων κατηγοριών της παραγράφου 1 του άρθρου 4 του ν. 998/1979, γίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Υγείας και Πρόνοιας και Γεωργίας, από τους

φορείς της προηγούμενης παραγράφου καθώς και από ιδιώτες ή νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου, προκειμένου περί μη δημοσίων δασών και δασικών εκτάσεων.

γ. Στις παραπάνω κατασκηνώσεις και παιδικές εξοχές επιτρέπεται η εγκατάσταση πρόσκαιρων κατασκευών που μπορεί να αποσπαστούν, εκτός από αυτές που για λόγους υγιεινής και ασφάλειας επιβάλλεται να είναι μόνιμες και οι οποίες προσδιορίζονται με απόφαση των Υπουργών Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων, Υγείας και Πρόνοιας και Γεωργίας.

δ. Με απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Χωροταξίας και Δημοσίων Έργων καθορίζεται το ύψος και ο τρόπος υπολογισμού του προστίμου, καθώς και κάθε σχετική λεπτομέρεια για τη νομιμοποίηση υφιστάμενων κτισμάτων σε κατασκηνώσεις και παιδικές εξοχές.

ε. Αναστέλλεται η ισχύς των διοικητικών πράξεων αποβολής και επιβολής προστίμων, που τυχόν έχουν εκδοθεί και μέχρι τη λήξη των προθεσμιών αναφορικά με τη λήψη απόφασης παραχώρησης ή εγκατάστασης κατασκηνώσεων και παιδικών εξοχών που λειτουργούν πριν από την ισχύ του νομοσχεδίου σε δημόσια και μη δάση κ.λπ.. Οι πράξεις αυτές ανακαλούνται, εφόσον εντός των προθεσμιών αυτών εκδοθούν όλες οι απαιτούμενες διοικητικές πράξεις και εγκρίσεις για τη νόμιμη λειτουργία των κατασκηνώσεων και παιδικών εξοχών.

(άρθρο 18)

12.α. Προβλέπεται ότι, δάση των οποίων η διαχείριση και εκμετάλλευση έχει από εικοσαετίας και πλέον εγκαταλειφθεί, τίθενται από την αρμόδια δασική αρχή υπό διαχείριση, για τους λόγους προστασίας του περιβάλλοντος και προαγωγής της εθνικής οικονομίας, σύμφωνα με τις περί διαχείρισης και εκμεταλλεύσεως των δημοσίων δασών ισχύουσες διατάξεις. Τα έσοδα από την εκμετάλλευση των παραπάνω δασών, μετά την αφαίρεση των πάσης φύσεως εξόδων και των δικαιωμάτων υπέρ του Δημοσίου, αποδίδονται από το Δημόσιο νομίμως στους δικαιούχους.

β. Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, συγκροτούνται ομάδες εργασίας από ειδικούς επιστήμονες του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και εκπροσώπους των ενδιαφερόμενων φορέων, για την κατάρτιση των Ελληνικών Προτύπων για το ξύλο και τα λοιπά δασικά προϊόντα πρωτογενούς παραγωγής, καθώς και τα προϊόντα πρώτης επεξεργασίας αυτών. Η αμοιβή των μελών των ομάδων εργασίας καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Γεωργίας, κατά τις διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά.

γ. Με αποφάσεις επίσης του Υπουργού Γεωργίας, μπορεί να συγκροτούνται επιτροπές ή ομάδες εργασίας για τη μελέτη και εισήγηση θεμάτων δασικής πολιτικής. Στις εν λόγω επιτροπές και ομάδες εργασίας συμμετέχουν δημόσιοι υπάλληλοι ή ιδιώτες, που έχουν σχετικές γνώσεις, εξειδίκευση και εμπειρία. Η αμοιβή των μελών των επιτροπών και ομάδων εργασίας καθορίζεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Γεωργίας, κατά τις διατάξεις που ισχύουν κάθε φορά.

δ. Παρέχεται η δυνατότητα διάθεσης χρηματικών ενισχύσεων από το Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών σε νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου και εταιρείες, που εποπτεύονται από το Υπουργείο Γεωργίας, για τη μελέτη και εκτέλεση έργων και την εκτέλεση ερευνητικών, μελετητικών και εκπαιδευτικών εργασιών που ανατίθενται σε αυτά από το Υπουργείο.

ε. Από τη δημοσίευση του παρόντος νομοσχεδίου οι υπάλληλοι του κλάδου ΥΕ7 δασοφυλάκων Β' εντάσσονται στον κλάδο ΔΕ Δασοφυλάκων Α'.

στ. Παραχωρείται με απόφαση του Γενικού Γραμματέα της οικείας Περιφέρειας, στο «Παιδικό Χωριό Βορείου Ελλάδος» με έδρα το Φίλυρο κατά χρήση και χωρίς τίμημα η αναγκαία έκταση για την επέκταση του αύλιου χώρου του και την εκπλήρωση των σκοπών του. (άρθρο 19)

13.α. Συνιστώνται, για την εφαρμογή της Διεθνούς Σύμβασης Εμπορίας Ειδών της Άγριας Πανίδας και Αυτοφυσούς Χλωρίδας Σύμβαση CITES), που κυρώθηκε με το ν. 2055/1992 οι ακόλουθες υπηρεσιακές μονάδες:

- Στη Διεύθυνση Αισθητικών Δασών, Δρυμών και Θήρας του Υπουργείου Γεωργίας συνιστάται τμήμα με αρμοδιότητα τον έλεγχο και εφαρμογή της Σύμβασης και την έκδοση των προβλεπόμενων από αυτή αδειών στην Ελληνική Επικράτεια.

- Στη Διεύθυνση Δασών του Νομού Καστοριάς της Περιφέρειας Δυτικής Μακεδονίας, στη Διεύθυνση Δασών του Νομού Δωδεκανήσου της Περιφέρειας Νοτίου Αιγαίου και στις Διευθύνσεις Δασών των Περιφερειών Ανατολικής Μακεδονίας και Θράκης, Κεντρικής Μακεδονίας, Θεσσαλίας, Ηπείρου, Ιονίων Νήσων, Δυτικής Ελλάδας, Πελοποννήσου, Στερεάς Ελλάδας, Αττικής, Βορείου Αιγαίου και Κρήτης συνιστώνται αντίστοιχα Γραφεία με αρμοδιότητα τον έλεγχο και εφαρμογή της Σύμβασης και την έκδοση προβλεπόμενων από αυτή αδειών.

β. Στις προαναφερόμενες υπηρεσίες συνιστώνται εξήντα τέσσερις (64) θέσεις προσωπικού διαφόρων κατηγοριών, ήτοι 32 ΠΕ κατηγορίας, 29 ΤΕ κατηγορίας και 3 ΔΕ κατηγορίας, για την κάλυψη των λειτουργικών τους αναγκών.

γ. Με απόφαση του Υπουργού Γεωργίας, συνιστάται στη Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος του Υπουργείου Γεωργίας, Επιστημονική Επιτροπή Εμπορίας Ειδών Αυτοφυσούς Χλωρίδας και Άγριας Πανίδας. Η Επιστημονική Επιτροπή γνωμοδοτεί για θέματα σχετικά με την προστασία και εμπορία των ειδών της αυτοφυσούς χλωρίδας και άγριας πανίδας που προβλέπονται από τη Σύμβαση και τους σχετικούς με αυτή Κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Οι λειτουργικές δαπάνες της Επιστημονικής Επιτροπής και οι αμοιβές των μελών της καθορίζονται με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και Γεωργίας και βαρύνουν τις πιστώσεις του Κεντρικού Ταμείου Γεωργίας, Κτηνοτροφίας και Δασών (μέχρι σήμερα επιβαρυνόταν μόνο με δαπάνες κίνησης ορισμένων μελών).

δ. Το προσωπικό του Υπουργείου Γεωργίας, το οποίο κατά τη δημοσίευση του ν. 2910/2001, προσέφερε υπηρεσίες με απόσπαση στο Εθνικό Ίδρυμα Αγροτικής Έρευνας ΕΘ.Ι.ΑΓ.Ε.) κατά παρέκκλιση των κείμενων διατάξεων ως προς το χρόνο της απόσπασης ή με εντολή της Διοίκησης και το οποίο είχε τοποθετηθεί σε υπηρεσίες του Υπουργείου Γεωργίας, οι οποίες καταργήθηκαν με το άρθρο 115 του π.δ. 30/1996, εξακολουθεί να προσφέρει τις υπηρεσίες του στο ΕΘ.Ι.ΑΓ.Ε. ως αποσπασμένο προσωπικό της οικείας Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης, κατά παρέκκλιση των κείμενων διατάξεων ως προς το χρόνο της απόσπασης.

ε. Επανακαθορίζεται ο αριθμός των θέσεων προσωπικού του Ο.Π.Ε.Γ.Ε.Π. (μειώνονται κατά μία (1) οι θέσεις του κλάδου ΤΕ Τεχνολόγων Τροφίμων με παράλληλη

σύσταση κλάδου ΠΕ Τοπογράφων Μηχανικών με μία (1) θέση). (άρθρο 20)

14. Ρυθμίζονται διάφορα θέματα του Υπουργείου Γεωργίας. Ειδικότερα:

α. Διευκρινίζεται ότι, οι εκτάσεις των περιπτώσεων α', δ' και ε' της παραγράφου 6 του άρθρου 3 του ν. 998/1979, καθώς και οι εκτάσεις που κρίθηκαν από τις επιτροπές της παραγράφου 3 του άρθρου 10 του ίδιου νόμου ως μη δασικές, δεν υπάγονται στις διατάξεις του Δασικού Κώδικα, τυχόν δε αποφάσεις με τις οποίες οι εν λόγω εκτάσεις κηρύχθηκαν αναδασωτέες ή επεβλήθησαν διοικητικές ποινές προστίμου ή ειδικής αποζημίωσης, αίρονται υποχρεωτικά με πράξη του αρμόδιου οργάνου.

β. Παρατείνεται, μέχρι την 29-12-1979 (αντί μέχρι 31-12-1978 που ισχύει) η προβλεπόμενη από την παράγραφο 6 του άρθρου 50 του ν. 998/1979 προθεσμία, με την οποία θεωρούνται ως έγκυρες οι δικαιοπραξίες που έγιναν, κατά παράβαση του άρθρου 148 του Δασικού Κώδικα, εντός του προαναφερόμενου χρονικού διαστήματος.

γ. Πράξεις προστίμων που εκδόθηκαν κατ' εφαρμογή της παραγράφου 1 του άρθρου 70 του ν. 998/1979, σε βάρος προσώπων, τα οποία αθώωθηκαν με τελεσίδικη απόφαση του Ποινικού Δικαστηρίου, καθώς και όσες εκδόθηκαν χωρίς την κατά τα ανωτέρω δικαστική απόφαση, ανακαλούνται και τα καταβληθέντα ποσά προστίμου επιστρέφονται ως αχρεωστήτως καταβληθέντα.

δ. Πρωτόκολλα επιβολής ειδικής αποζημίωσης, που εκδόθηκαν κατά το άρθρο 114 του ν. 1892/1990, όπως ισχύει, ανακαλούνται, εφόσον οι ενδιαφερόμενοι εντός ανατρεπτικής προθεσμίας έξι (6) μηνών από τη δημοσίευση του νομοσχεδίου, προβούν στην κατεδάφιση των αυθαίρετων κτισμάτων που ανεγέρθηκαν σε ιδιόκτητα δάση ή ιδιόκτητες δασικές εκτάσεις κ.λπ..

ε. Καταργείται κάθε διαδικασία διοικητικής αναγνώρισης της ιδιοκτησίας των δασών και των δασικών εκτάσεων που κρίνονται ως ιδιωτικά, καθώς και οι σχετικές με την ιδιοκτησία, εκκρεμείς δίκες σε αντιδικία με το Δημόσιο, τυχόν δε Πρωτόκολλα Διοικητικής Αποβολής που εκδόθηκαν μέχρι την έναρξη ισχύος του νομοσχεδίου και αναφέρονται στα παραπάνω δάση και δασικές εκτάσεις, ανακαλούνται από τότε που εκδόθηκαν κ.λπ..

(άρθρα 21-24)

Από τις προτεινόμενες διατάξεις προκαλούνται τα ακόλουθα οικονομικά αποτελέσματα:

A. Επί του Κρατικού Προϋπολογισμού

1. Ετήσια δαπάνη ποσού 182.530 ευρώ περίπου, η οποία αναλύεται σε:

- 530 ευρώ από την καταβολή επιδόματος θέσης στον προϊστάμενο του τμήματος για τον έλεγχο και την εφαρμογή της Διεθνούς Σύμβασης Εμπορίας Ειδών της Αγρίας Πανίδας και Αυτοφυούς Χλωρίδας.

(άρθρο 20 παρ. 1α)

- 182.000 ευρώ από τη σύσταση δώδεκα (12) θέσεων προσωπικού στη Γενική Διεύθυνση Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Φυσικού Περιβάλλοντος του Υπουργείου Γεωργίας.

(άρθρο 20 παρ. 2.1)

2. Ετήσια δαπάνη ακαθόριστη από την καταβολή αμοιβής στα μέλη της επιτροπής, έργο της οποίας είναι η γνωμοδότηση επί ανταλλαγών δασικών εκτάσεων εντός των οποίων υφίστανται γεωργικές ή άλλες εδαφοπονι-

κές δραστηριότητες (άρθρο 4 παρ. 1), την επιχορήγηση του Ειδικού Φορέα Δασών (άρθρο 8 παρ. 2), την καταβολή αποζημίωσης για την εξαγορά δικαιωμάτων διακατοχής επί δημόσιων δασών και δασικών εν γένει εκτάσεων που έχουν αναγνωριστεί υπέρ τρίτων με αμετάκλητες δικαστικές αποφάσεις κ.λπ. (άρθρο 13 παρ. 1), την κάλυψη των αμοιβών των μηχανικών που προβαίνουν στη σύσταση ρυμοτομικού σχεδίου για την κατασκευή οικισμών σε περιοχές που έχουν αναγνωρισθεί ως μη δημόσια δάση (άρθρο 16 παρ. 3), την καταβολή αμοιβής στα μέλη των ομάδων εργασίας για την κατάρτιση των Ελληνικών Προτύπων για το ξύλο (άρθρο 19 παρ. 3), την καταβολή αμοιβής στα μέλη των ομάδων εργασίας για τη μελέτη και εισήγηση θεμάτων δασικής πολιτικής (άρθρο 19 παρ. 4), την αντιμετώπιση των λειτουργικών εξόδων από τη σύσταση ενός 1) τμήματος στη Διεύθυνση Αισθητικών δασών, Δρυμών και Θήρας.

(άρθρο 20 παρ. 1α)

3. Εφάπαξ δαπάνη ποσού 20.000 ευρώ περίπου από την προμήθεια του απαραίτητου υλικοτεχνικού εξοπλισμού του υπό σύσταση τμήματος στη Διεύθυνση Αισθητικών Δασών, Δρυμών και Θήρας του Υπουργείου Γεωργίας.

(άρθρο 20 παρ. 1α)

4. Ετήσια μείωση των εσόδων του ακαθόριστη από την προμήθεια ατελώς των αναγκαίων δασοπονικών ειδών από ιδιοκτήτες αγροτικής γης για τη δημιουργία δεντροστοιχιών και φυσικών αγροφρακτών κ.λπ. (άρθρα 2 παρ. 3 και 11), την άρση χρηματικών προστίμων και της ειδικής αποζημίωσης του ν. 2145/1993 (άρθρο 21 παρ. 2 και 9), την επιστροφή καταβληθέντων ποσών από πρόστιμα που εκδόθηκαν κατά την εφαρμογή του άρθρου 70 του ν. 998/1979 (άρθρο 21 παρ. 4), την ανάκληση πρωτοκόλλων επιβολής ειδικής αποζημίωσης άρθρο 21 παρ. 5), την κατάργηση του δασικού φόρου. (άρθρο 21 παρ. 7)

5. Μείωση της περιουσίας του Δημοσίου από την οριστική παραχώρηση δασικών εκτάσεων σε Δήμους και Κοινότητες κ.λπ. (άρθρο 17), την παραχώρηση της αναγκαίας έκτασης για την επέκταση του αύλιου χώρου του «Παιδικού Χωριού Βόρειας Ελλάδος». (άρθρο 19 παρ. 7)

6. Ετήσια αύξηση των εσόδων του από την επιβολή χρηματικών προστίμων στους παραβάτες διατάξεων του νομοσχεδίου.

(άρθρα 1 παρ. 10, 4 παρ. 10, 6 και 18 παρ. 6)

B. Επί του προϋπολογισμού των Περιφερειών

1. Ετήσια δαπάνη ποσού 1.618.000 ευρώ περίπου, η οποία αναλύεται σε:

- 808.000 ευρώ από τη διαφορά αποδοχών λόγω ένταξης υπαλλήλων του κλάδου YE7 δασοφυλάκων Β' στον κλάδο Δ δασοφυλάκων Α'.

(άρθρο 19 παρ. 6)

- 810.000 ευρώ από τη σύσταση πενήντα δύο (52) συνολικά θέσεων προσωπικού σε διάφορες Περιφέρειες της χώρας.

(άρθρο 20 παρ. 2.2, 2.3, 2.4, 2.5, 2.6, 2.7, 2.8, 2.9, 2.10, 2.11, 2.12, 2.13, 2.14)

2. Ετήσια δαπάνη ακαθόριστη από την κάλυψη των λειτουργικών εξόδων των νέων οργανικών μονάδων.

(άρθρο 20 παρ. 1β', γ' και δ')

3. Εφάπαξ δαπάνη ποσού 90.000 ευρώ περίπου από την προμήθεια του απαραίτητου υλικοτεχνικού εξοπλισμού των νέων οργανικών μονάδων των Περιφερειών.

(άρθρο 20 παρ. 1β', γ' και δ')

Γ. Επί του προϋπολογισμού του Κ.Τ.Γ.Κ. και Δασών
(Ν.Π.Δ.Δ. επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολο-
γισμό)

1. Ετήσια δαπάνη ακαθόριστη από την έκδοση, παραγωγή και προμήθεια κάθε είδους ενημερωτικού υλικού για τα δάση και τη δασοπονία, την οργάνωση διεθνών και εθνικών συμποσίων, συνεδρίων και λοιπών εκδηλώσεων για τη δασοπονία και το δασικό περιβάλλον, την οργάνωση επιμορφωτικών σεμιναρίων κ.λπ. (άρθρο 1 παρ. 7), την οικονομική ενίσχυση σ' όσους ενδιαφέρονται να δημιουργήσουν στους αγρούς βλαστητικούς σχηματισμούς (άρθρο 2 παρ. 4), τη χορήγηση χρηματικών ενισχύσεων σε νομικά πρόσωπα δημοσίου ή ιδιωτικού δικαίου και εταιρείες που εποπτεύονται από το Υπουργείο Γεωργίας για τη μελέτη και εκτέλεση έργων κ.λπ. (άρθρο 19 παρ. 5), την καταβολή αμοιβής στα μέλη της Επιστημονικής Επιτροπής Εμπορίας Ειδών Αυτοφούδους Χλωρίδας και Άγριας Πανίδας. (άρθρο 20 παρ. 3)

2. Ετήσια αύξηση εσόδων του, ακαθόριστη, από την καταβολή ανταλλάγματος λόγω διάθεσης δασικών εκτάσεων για την εκτέλεση έργων μέσα σ' αυτές, τη δημιουργία εγκαταστάσεων ή την παροχή άλλων εξυπηρετήσεων. (άρθρο 1 παρ. 10)

Δ. Επί του προϋπολογισμού του Ειδικού Ταμείου
Εφαρμογής Ρυθμιστικών και Πολεοδομικών Σχεδίων
(Ε.Τ.Ε.Ρ.Π.Σ.) (Ν.Π.Δ.Δ. επιχορηγούμενο από τον Κρατικό Προϋπολογισμό)

Αύξηση των εσόδων του ακαθόριστη από την επιβολή προστίμων στους παραβάτες διατάξεων του νομοσχεδίου. (άρθρο 4 παρ. 5)

Αθήνα, 10 Νοεμβρίου 2003

Ο Γενικός Διευθυντής

Βασίλειος Κατριβέσης